

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 267

Ediția
în limba română

Comunicări și informări

Anul 53
1 octombrie 2010

Numărul informării	Cuprins	Pagina
I	<i>Rezoluții, recomandări și avize</i>	
	REZOLUȚII	
	Comitetul Regiunilor	
	A 85-a sesiune plenară din 9 și 10 iunie 2010	
2010/C 267/01	Rezoluția Comitetului Regiunilor „Către un set de instrumente mai bun pentru punerea în aplicare a strategiei UE 2020: Orientările generale pentru politicile economice și de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și ale Uniunii”	1
2010/C 267/02	Rezoluția Comitetului Regiunilor privind o implicare mai puternică a autorităților locale și regionale în strategia Europa 2	4
	AVIZE	
	Comitetul Regiunilor	
	A 85-a sesiune plenară din 9 și 10 iunie 2010	
2010/C 267/03	Avizul Comitetului Regiunilor „Viitorul PAC după 2013”	6
2010/C 267/04	Avizul Comitetului Regiunilor privind Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010: țări potențial candidate	12
2010/C 267/05	Avizul Comitetului Regiunilor privind „Pachetul de primăvară: Planul de acțiune al UE pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”	17

RO

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

<u>Numărul informării</u>	Cuprins (<i>continuare</i>)	Pagina
2010/C 267/06	Avizul Comitetului Regiunilor privindinterconectarea registrelor comerțului	22
2010/C 267/07	Avizul Comitetului Regiunilor privind rolul regenerării urbane în contextul viitoarei dezvoltări urbane în Europa	25
2010/C 267/08	Avizul Comitetului Regiunilor privind UE și politica internațională post-2010 în materie de biodiversitate	33
2010/C 267/09	Avizul Comitetului Regiunilor pe tema „Spre o politică maritimă integrată pentru o mai bună guvernanță în Marea Mediterană”	39
2010/C 267/10	Avizul Comitetului Regiunilor privind cooperarea locală și regională în vederea protejării drepturilor copilului în Uniunea Europeană	46

III *Acte pregătitoare*

Comitetul Regiunilor

A 85-a sesiune plenară din 9 și 10 iunie 2010

2010/C 267/11	Avizul Comitetului Regiunilor privind marca patrimoniului european	52
2010/C 267/12	Avizul Comitetului Regiunilor privind inițiativa cetățenilor	57

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

COMITETUL REGIUNILOR

A 85-A SESIUNE PLENARĂ DIN 9 ȘI 10 Iunie 2010

Rezoluția Comitetului Regiunilor „Către un set de instrumente mai bun pentru punerea în aplicare a strategiei UE 2020: Orientările generale pentru politicile economice și de ocupare a forței de muncă ale statelor membre și ale Uniunii”

(2010/C 267/01)

COMITETUL REGIUNILOR

1. **sprijină** propunerea de reducere a numărului total de orientări generale privind economia și ocuparea forței de muncă și de integrare a acestora într-un document coerent și armonizat cu strategia Europa 2020;

2. **recunoaște** că, deși aceste orientări sunt destinate statelor membre, strategia Europa 2020 trebuie pusă în practică în parteneriat cu autoritățile locale și regionale, de care, având în vedere competențele și capacitățile lor în domeniile acoperite de aceste orientări și ținând seama de principiul subsidiarității, este nevoie la elaborarea și aplicarea programelor naționale de reformă, precum și în procesul de comunicare generală privind strategia;

3. **solicită** Comisiei Europene și Consiliului European să respecte și să sprijine abordarea de jos în sus în cadrul acelor domenii ale politicilor care prezintă importanță pentru autoritățile locale și regionale și în ceea ce privește guvernanța și asumarea strategiei Europa 2020, printr-o concepție flexibilă și pe mai multe niveluri a inițiativelor emblematiche ale strategiei și ale programelor naționale de reformă. Astfel, salută menționarea de curând de către Parlamentul European a importanței implicării autorităților locale și regionale în strategie;

4. **subliniază** faptul că strategia Europa 2020 trebuie pusă în aplicare ținând seama de obiectivul coeziunii teritoriale, recunoscut de Tratatul de la Lisabona;

5. **solicită** o clarificare a implicațiilor bugetare ale măsurilor propuse în strategia Europa 2020, astfel încât să se garanteze faptul că prioritățile stabilite în strategia Europa 2020 se vor reflecta pe deplin în viitorul cadru financiar. Această clarificare ar trebui

să cuprindă și o evaluare de impact a noilor instrumente de finanțare ale UE, precum și a unui nou sistem de resurse pentru Uniune;

ORIENTĂRILE GENERALE PENTRU POLITICILE ECONOMICE ALE STATELOR MEMBRE ȘI ALE UNIUNII

COMITETUL REGIUNILOR

6. **este de acord** cu o coordonare economică și fiscală corespunzătoare, atât la nivelul UE, cât și între statele membre, în vederea atenuării problemelor cu care se confruntă deja finanțele publice, în contextul actualei crize financiare, economice și sociale;

7. **salută** inițiativa UE de a monitoriza mai îndeaproape disciplina bugetară a statelor membre și de a revizui în mod substanțial reglementarea piețelor financiare;

8. **susține** solicitarea adresată de Parlamentul European Comisiei și Consiliului prin rezoluția sa din 10 martie 2010, de evaluare a potențialului pe care îl prezintă diferitele opțiuni de impozitare a operațiunilor financiare sub aspectul contribuției la bugetul UE;

9. **susține** recomandările dlui Mario Monti, cuprinse în raportul său din 9 mai 2010 intitulat „O nouă strategie pentru piața unică” și adresat președintelui Barroso, recomandări care vin în sprijinul unei coordonări sporite la nivel european în domeniul fiscal, în vederea eliminării obstacolelor fiscale de pe piața unică și a contracțării efectelor negative pe care concurența fiscală din UE le are asupra ocupării forței de muncă;

10. **subliniază** că stabilitatea monetară pe termen lung nu poate fi obținută decât prin consolidarea considerabilă a Pactului de stabilitate, care trebuie să devină mai strict. Acest obiectiv poate fi sprijinit prin consolidarea perspectivelor de creștere pe termen lung ale tuturor teritoriilor și țărilor UE, printr-o combinație a politicilor structurale pentru creștere economică durabilă (strategia Europa 2020) cu politica de coeziune, fiecareia trebuind să i se aloce resurse adecvate;

11. **pledează** pentru punerea unui accent mai puternic pe calitatea și sustenabilitatea finanțelor publice, care ar trebui să se concentreze pe investiții publice în sectoarele inovatoare sub aspect social și de mediu;

12. **se opune ferm** propunerii Comisiei Europene, formulată în Comunicarea sa din 12 mai 2010 privind guvernarea economică consolidată, de suspendare a fondului de coeziune în cazul statelor membre aflate în procedură de deficit excesiv (*Excessive Deficit Procedure* – EDP). Propunerea ar fi discriminatorie în trei moduri: i) face din politica de coeziune singura politică UE în cazul căreia s-ar aplica sancțiuni; ii) suspendarea ar viza în mod inechitabil anumite orașe și regiuni și iii) ar fi nedreaptă, având în vedere alocarea diferențiată a resurselor fondului de coeziune între statele membre;

13. **reafirmă hotărât** nevoia de consolidare a rolului politicii de coeziune ca unică politică UE care oferă o abordare integrată și bazată pe localizare a dezvoltării, permițând împletirea priorităților europene cu specificul local și regional, și care se ocupă de reducerea disparităților dintre regiuni și în interiorul acestora;

14. **consideră** că estimarea creșterii economice nu trebuie să aibă în vedere doar cifrele PIB-ului, ci și distribuirea creșterii și obiectivele cuantificabile legate de epuizarea resurselor naturale;

15. **salută** elaborarea unor strategii regionale de cercetare și inovare care să promoveze cooperarea dintre autoritățile publice, universități și sectorul privat, aceasta având ca rezultat crearea de locuri de muncă și creșterea economică durabilă a orașelor și regiunilor;

16. **reamintește** faptul că autorităților locale și regionale le revine responsabilitatea combaterii schimbărilor climatice și a protecției mediului. Acestea pot obține beneficii considerabile de pe urma tranziției necesare la o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în condițiile implementării unui cadru european adecvat, care să permită anticiparea schimbărilor tehnologice, precum și adaptarea profilurilor educaționale și de pregătire profesională și încurajarea achizițiilor publice ecologice. **Sprijină**, în acest sens, inițiativa Pactului primarilor și extinderea ei la nivel regional;

17. **consideră** că sprijinirea spiritului antreprenorial este crucială pentru transformarea ideilor creative în produse, servicii și procese inovatoare, generatoare de creștere economică, locuri de muncă de calitate, coeziune teritorială, economică și socială; pe lângă aceasta, **încurajează** autoritățile locale și regionale să îmbunătățească condițiile de funcționare a IMM-urilor, în conformitate cu inițiativa *Small Business Act*, în special prin exploatarea la maximum a potențialului serviciilor de e-guvernare; de asemenea, **recunoaște** în acest context rolul important pe care femeile antreprenor îl pot avea în susținerea economiei printr-o creștere inteligentă. Solicită crearea unui cadru european pentru dezvoltarea pe plan economic a femeilor, ca mijloc de depășire a diferențelor existente în statele membre, de combatere a sărăciei în

rândul copiilor, de promovare a echilibrului dintre viața profesională și cea privată, de sporire a potențialului de creștere economică și de dezvoltare la nivel regional a unei baze de IMM-uri din ce în ce mai extinse;

ORIENTĂRILE PENTRU POLITICILE DE OCUPARE A FORȚEI DE MUNCĂ ALE STATELOR MEMBRE

18. **reafirmă** că postura de angajatori importanți în statele membre a partenerilor sociali, inclusiv a autorităților locale și regionale, precum și rolul pe care aceștia îl îndeplinesc adesea în furnizarea de servicii de educație și de formare și în aplicarea de măsuri de sprijinire a pieței forței de muncă, îi face de neînlocuit în procesul de aplicare a politicilor de flexicuritate. Prin urmare, localitățile și regiunile ar trebui implicate încă din faza inițială a elaborării politicilor, pentru a contribui la dinamizarea piețelor forței de muncă și a-i ajuta pe cetățeni să-și găsească un loc de muncă;

19. **remarcă** faptul că planificarea și finanțarea integrată pe termen lung a sistemelor de educație publică, a infrastructurilor de transport, a centrelor de îngrijire a copilului și a instituțiilor de învățământ sunt cruciale pentru dezvoltarea unor piețe regionale durabile ale forței de muncă;

20. **reamintește** că autoritățile locale și regionale sunt actori principali ai procesului de implementare ce urmărește atingerea obiectivelor strategice privitoare la calitatea și relevanța educației, precum și la participarea la aceasta, dar și la prevenirea abandonului școlar timpuriu;

21. **reamintește** că, într-o perioadă de recrudescență a șomajului, tinerii au dificultăți în a intra pe piața muncii, având nevoie să înțeleagă mai bine diferitele opțiuni pe care le au la dispoziție în vederea asigurării unei tranziții line de la universul educațional la piața forței de muncă sau la statutul de întreprinzător care creează locuri de muncă. Așadar, speră că Pactul european pentru tineret va fi inclus în orientări și că spiritul antreprenorial va fi promovat într-un mod mai activ în școli;

22. solicită adoptarea unor măsuri orientate către lucrătorii în vârstă, care devin șomeri ca urmare a crizei economice, pentru sporirea competențelor acestora prin dobândirea de calificări noi și mai bune, în vederea valorificării viitoarelor oportunități de angajare;

23. **subliniază** că, pentru a îndeplini obiectivul reducerii cu 25 % a numărului de europeni care trăiesc sub nivelul de sărăcie din țările respective, autorităților locale și regionale trebuie să li se aloce fonduri corespunzătoare, având în vedere că ele au răspunderea juridică de a elabora, finanța și aplica politici active de incluziune și de a promova agenda privind munca decentă. Anul 2010 de combatere a sărăciei și excluziunii sociale este ocazia potrivită de a evidenția aceste realități, care riscă să se agraveze și mai mult ca urmare a crizei economice și financiare actuale;

24. **subliniază** că accesul la serviciile de interes general, în special la serviciile sociale, integrarea pe piața forței de muncă și adaptarea la schimbările structurale și la politicile sociale, economice și culturale de incluziune sunt transpuse în fapt în primul rând de autoritățile locale și regionale; prin urmare, orientările

pentru politicile de ocupare a forței de muncă trebuie să furnizeze un cadru adecvat și instrumente de finanțare care să vină în sprijinul îndeplinirii acestor sarcini de către autoritățile locale și regionale.

Bruxelles, 10 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Rezoluția Comitetului Regiunilor privind o implicare mai puternică a autorităților locale și regionale în strategia Europa 2

(2010/C 267/02)

COMITETUL REGIUNILOR

1. **salută** propunerea Comisiei cu privire la o strategie mai eficientă pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă, menită să realizeze noile obiective de creștere inteligentă, durabilă și incluzivă prin intermediul unei puternice implicări și al parteneriatului la diferite niveluri de guvernare.

2. **subliniază** că politica de coeziune, prin abordarea sa descentralizată și sistemul unei guvernante pe mai multe niveluri, este unica politică a Uniunii Europene care conectează obiectivele strategiei Europa 2020 și noile provocări cu autoritățile locale și regionale, dar în același timp are nevoie de finanțare suficientă. De aceea se impune ca politica de coeziune să fie îndreptată și în continuare spre obiectivele creșterii economice durabile, incluziunii sociale, ocupării forței de muncă, combaterii schimbărilor climatice, calității și eficienței furnizării serviciilor publice;

3. **propune** ca politica de coeziune să orienteze și în continuare cea mai mare parte a resurselor disponibile către statele și regiunile Uniunii Europene cu cele mai mari nevoi și probleme, pentru a contribui la reducerea decalajelor în dezvoltare și, prin aceasta, la asigurarea unor șanse echitabile regiunilor, precum și la solidaritatea europeană.

4. **regretă** că strategia Europa 2020 propusă, la fel ca și Strategia de la Lisabona, nu ia în calcul pe deplin rolul și contribuția orașelor și regiunilor ca autorități subnaționale ale celor 27 de state membre, care, în virtutea competențelor lor legislative pe plan național, pot genera plusvaloare în scopul atingerii obiectivelor propuse, în domenii ca: dezvoltarea socială și economică, educația, schimbările climatice, cercetarea și inovarea, incluziunea socială și lupta împotriva sărăciei;

5. **solicită** Comisiei Europene și Consiliului European să respecte principiul subsidiarității în domeniile politice relevante pentru autoritățile locale și regionale, care dețin adesea competențe semnificative în materie de politici și reprezintă actori principali în realizarea atât a actualei Strategii de la Lisabona, cât și a viitoarei strategii Europa 2020;

6. **salută**, în acest sens, observația formulată recent de Parlamentul European cu privire la importanța implicării autorităților locale și regionale în strategie și **solicită** să se dea curs propunerii Parlamentului European către Comisia Europeană și Consiliul European de „a fi luat în considerare avizul Comitetului Regiunilor cu privire la strategia UE 2020”;

PROPUNERE DE INSTITUIRE A UNUI PACT TERITORIAL AL AUTORITĂȚILOR LOCALE ȘI REGIONALE CU PRIVIRE LA STRATEGIA EUROPA 2020

COMITETUL REGIUNILOR

7. **propune** susținerea fermă a propunerii lansate în Parlamentul European, de instituire a unui „Pact teritorial al autorităților regionale și locale cu privire la strategia Europa 2020”, care să aibă ca obiectiv asigurarea asumării la diferite niveluri a viitoarei strategii, printr-un parteneriat eficace între autoritățile publice europene, naționale, regionale și locale, mai ales în ceea ce privește conceperea și punerea în aplicare a obiectivelor principale și

a inițiativelor emblematiche ale strategiei. Pactul teritorial ar trebui facilitat de Comitetul Regiunilor, care a conceput deja o Platformă de monitorizare Europa 2020, în colaborare cu aproximativ 120 de autorități locale și regionale implicate;

8. **recomandă** ca activitățile principale să se concentreze în două direcții:

a) Studierea și punerea în aplicare a politicilor:

- evaluarea constantă a capacității și nevoilor autorităților locale și regionale pentru a reuși îndeplinirea obiectivelor principale ale Europa 2020;
- încurajarea implicării depline a autorităților regionale și locale, pentru a atinge obiectivele Europa 2020, în conformitate cu competențele fiecărui stat membru.

b) Guvernanță și comunicare:

- să contribuie la parteneriatul interinstituțional Europa 2020 printr-un dialog tripartit coordonat între Comitetul Regiunilor – ca adunare UE a reprezentanților locali și regionali și, de o parte, instituțiile europene, iar de cealaltă parte, statele membre;
- să ajute la comunicarea obiectivelor strategiei Europa 2020 către regiuni și orașe și să faciliteze un schimb de bune practici între creatorii de politici la nivel local și regional.

9. **îndeamnă cu tărie** statele membre să sprijine regiunile și orașele din cadrul acestora în efortul de instituire a unor pacte teritoriale naționale, pentru a stabili, în colaborare cu guvernele centrale, obiective și angajamente naționale în raport cu obiectivele Europa 2020, respectând pe deplin cadrul legislativ național;

10. **consideră** că valoarea adăugată a autorităților regionale și locale pentru cele șapte inițiative emblematiche din cadrul strategiei Europa 2020 ar putea consta în:

10.1 **Inițiativa emblematică: „O Europă eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor”:** sporirea eficienței Pactului primarilor, pentru a asigura implicarea deplină a ALR în conceperea, elaborarea, adoptarea și implementarea strategiilor și planurilor de acțiune naționale cu privire la schimbările climatice; dezvoltarea unei infrastructuri ecologice pentru administrațiile publice la nivel regional și local; stimularea achizițiilor publice verzi; încurajarea producției și consumului ecologice în rândul întreprinderilor locale; îmbunătățirea guvernantei și a sensibilității cu privire la schimbările climatice;

10.2 Inițiativa emblematică: „O politică industrială adaptată la era globalizării” îmbunătățirea cadrului legislativ privind parteneriatele public-privat, simplificarea legislației achizițiilor publice, astfel încât să se includă e-achizițiile; reconcilierea vieții profesionale cu cea de familie printr-o calitate mai bună a serviciilor publice; reducerea birocrăției; sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii; informarea, un mai bun acces la credite și finanțare, formarea și consilierea IMM-urilor; dezvoltarea în continuare a inițiativei CoR „Regiune europeană întreprinzătoare”, pentru a stimula autoritățile locale și regionale să caute noi moduri de a genera creștere economică pe termen lung prin spirit antreprenorial;

10.3 Inițiativa emblematică: „O agendă pentru noi competențe și noi locuri de muncă” având în vedere postura de angajatori importanți a autorităților locale și regionale în statele membre UE, precum și rolul pe care acestea îl îndeplinesc adesea în furnizarea de servicii de educație și de formare și în aplicarea de măsuri de sprijinire a pieței forței de muncă, ALR sunt de neînlocuit în procesul de aplicare a politicilor de flexicuritate; pregătirea cetățenilor în vederea integrării pe piața muncii; îmbunătățirea calității educației și formării, inclusiv a învățării pe tot parcursul vieții, precum și armonizarea ofertei de competențe cu piața de muncă; elaborarea „programului Erasmus pentru funcționari publici la nivel local și regional și pentru reprezentanți aleși”, care să contribuie la o mai bună cunoaștere a gestionării afacerilor publice;

10.4 Inițiativa emblematică: „O platformă europeană de combatere a sărăciei”: elaborarea unei agende pentru incluziune socială teritorializată, astfel încât serviciile sociale locale să devină mai eficiente și mai accesibile tuturor și să se reușească integrarea persoanelor excluse de pe piața muncii; obținerea unei mai bune complementarități între fondurile UE care vizează incluziunea socială și lupta împotriva sărăciei, utilizându-se totodată competențe juridice și programe concepute pe măsura nevoilor locale, Inițiativa emblematică va da naștere unei noi dimensiuni în combaterea sărăciei, prin recunoașterea nevoilor explicite ale femeilor la locul de muncă și în calitate de întreprinzători, cu ajutorul unui nou Cadru european pentru dezvoltarea economică și spiritul

întreprinzător al femeilor. Inițiativa emblematică va recunoaște, de asemenea, necesitatea concentrării asupra tinerilor și copiilor; înființarea de observatoare regionale pentru a monitoriza indicatorii și politicile care privesc incluziunea socială;

10.5 Inițiativa emblematică: „O Uniune a inovării”: reformarea sistemelor de cercetare-dezvoltare și de inovare; asigurarea contribuției regiunilor la îndeplinirea obiectivelor de 3 %, proiecte regionale transfrontaliere și utilizarea GECT; sporirea colaborării dintre universități, centrele regionale de cercetări și sectorul privat, consolidarea utilizării programelor UE și a fondurilor structurale; contribuirea la programul de lucru al Spațiului de cercetare european; participarea la „parteneriate europene în domeniul inovării”;

10.6 Inițiativa emblematică: „Tineretul în mișcare”: modernizarea curriculum-ului învățământului superior, mai ales în materie de guvernanță și finanțare; schimbul de bune practici, contribuirea la dimensiunea regională a Planurilor naționale de acțiune; dezvoltarea în continuare a inițiativei „Capitala europeană a tineretului”; acțiunea integrată în domeniul orientării, consilierii și formării; promovarea mobilității în procesul de învățământ, prin intermediul proiectelor finanțate prin fondurile structurale europene;

10.7 Inițiativa emblematică: „O agendă digitală pentru Europa”: interoperabilitatea administrațiilor centrale, regionale și locale din Europa; utilizarea sporită a e-guvernării, pentru îmbunătățirea ofertei de servicii publice cum ar fi educația, serviciile medicale, incluziunea socială, amenajarea teritoriului etc.; sporirea alfabetizării în materie de TIC; elaborarea de noi modalități, bazate pe TIC, de diseminare și aplicare în cadrul proceselor din realitate a rezultatelor cercetării și dezvoltării; intensificarea sensibilizării cu privire la stimularea aducerii la zi a infrastructurii;

11. Îl însărcinează pe președintele său să transmită această propunere de instituire a unui „Pact teritorial al autorităților locale și regionale cu privire la strategia Europa 2020” instituțiilor europene și statelor membre, pentru a asigura rolul cuvenit autorităților locale și regionale în viitoarea strategie Europa 2020.

Bruxelles, 10 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

AVIZE

COMITETUL REGIUNILOR

A 85-A SESIUNE PLENARĂ DIN 9 ȘI 10 Iunie 2010

Avizul Comitetului Regiunilor „Viitorul PAC după 2013”

(2010/C 267/03)

COMITETUL REGIUNILOR:

- consideră că agricultura și sectorul agroalimentar sunt sectoare strategice pentru Europa și că este mai necesară ca oricând o politică agricolă și alimentară comună coordonată în cadrul Uniunii Europene;
- consideră că este indispensabilă menținerea preferinței comunitare pentru asigurarea independenței și siguranței alimentare în Europa;
- consideră necesară dezvoltarea unor instrumente eficace de stabilizare a prețurilor și de limitare a producțiilor, pentru garantarea stabilității veniturilor agricultorilor;
- consideră că o politică agricolă reformată trebuie să abandoneze aplicarea oricărei forme de tratament inechitabil în ceea ce privește modalitățile de sprijinire a diferitelor producții și teritorii;
- are în vedere abandonarea referințelor istorice și propune, pe lângă exigențele minime în materie de respectare a mediului pentru obținerea primului nivel de asistență (plata unică pe hectar), să se încurajeze și să se valorifice practicile și sistemele de producție care protejează cel mai bine mediul și resursele naturale, prin măsuri de stimulare specifice;
- propune ca sprijinul public european să țină seama de ocuparea forței de muncă în fiecare exploatare agricolă;
- consideră că o strategie mai integrată, la o scară adecvată (de exemplu, masivele montane și insulele), pentru regiunile cu handicap natural permanent, se dovedește necesară pentru valorificarea la maximum a potențialului acestor teritorii și pentru creșterea valorii adăugate a intervenției europene;
- de asemenea, invită Comisia să definească mai bine legătura dintre politica de dezvoltare rurală și politica regională și de coeziune, pentru a asigura coerența intervențiilor de aceeași natură din cadrul aceluiași teritoriu;
- consideră că implicarea nivelului regional devine fundamentală, chiar dacă rămâne absolut necesară stabilirea unui cadru european și național;
- consideră că politica agricolă comună trebuie dotată, pentru perioada 2014-2020, cu un buget consolidat, pe măsura mizelor și provocărilor acestui obiectiv.

Raportor: dl René Souchon (FR-PSE), președintele Consiliului Regional Auvergne

RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Context și problematică

În contextul unui amplu proces de reflecție privind locul și rolul agriculturii europene în viitor,

1. consideră că ține de rolul și prioritățile sale să elaboreze un aviz din proprie inițiativă privind marile principii și principalele orientări ale politicii agricole comune după 2013;

2. consideră că este necesară definirea principiilor și orientărilor necesare, chiar înainte de lansarea dezbaterii privind bugetul acestei politici;

3. constată că lumea se confruntă în prezent cu provocări de o diversitate și de o amploare considerabile: creșterea populației, diminuarea resurselor de apă, epuizarea progresivă a resurselor energetice fosile și miniere, sărăcirea solului, amenințările ce stau în fața biodiversității și schimbările climatice;

4. în prezent agricultura și sectorul creșterii animalelor (volatilitatea piețelor, scăderea venitului agricol, mondializarea schimburilor, presiunea demografică și concurența piețelor emergente, înmulțirea crizelor sanitare, viabilitatea și modernizarea celor mai mici exploatații agricole și ferme de creștere a animalelor, sărăcirea solului, renunțarea la sursele de energie fosile și înlocuirea acestora, precum și alte aspecte privind mediul, cele de natură economică și socială legate de menținerea activității agricole mai ales în zonele montane și în alte zone defavorizate etc.) sunt diferite de cele din trecut;

5. consideră că o reformă a politicii agricole comune este indispensabilă pentru a permite Uniunii Europene să se adapteze, contribuind totodată la reducerea amplitudinii și a efectelor negative ale evoluțiilor în curs sau viitoare asupra populațiilor europene și a teritoriilor rurale și a zonelor periurbane. Este necesară realizarea unei creșteri inteligente și durabile, cu garantarea unei producții de alimente sigure și cu menținerea biodiversității și a unui peisaj natural și cultural adecvat. Această reformă trebuie să se bazeze pe următoarele zece principii și orientări majore;

A. O politică agricolă care trebuie să rămână o politică comună

6. constată că principala menire a agriculturii este de a asigura producția de bunuri alimentare destinate populației statelor membre, respectând concurența loială și protecția mediului, precum și celelalte condiții obligatorii în materie de siguranță alimentară, calitate și prețuri rezonabile;

7. semnalează că, în plus, agricultura comunitară aduce societății europene o serie de bunuri publice nerecompensate de piață (amenajarea teritoriului, a peisajelor, protecția mediului și a resurselor naturale, coeziune teritorială etc.), care reprezintă o valoare adăugată în sine pentru ansamblul Uniunii;

8. consideră că agricultura și sectorul agroalimentar reprezintă sectoare strategice pentru Europa și că este mai necesară ca oricând o politică agricolă și alimentară comună, coordonată în cadrul Uniunii Europene;

9. consideră că trebuie eliminată orice tentativă de retrimiteri la nivelul național, chiar parțială, a politicii agricole comune;

B. O politică agricolă comună care trebuie să asigure independența și siguranța alimentară a europenilor

10. consideră că independența și siguranța Uniunii în ceea ce privește alimentele trebuie să constituie în continuare două obiective fundamentale ale politicii agricole comune;

11. subliniază importanța asigurării unei diversități suficiente, a calității și siguranței producțiilor la scara Uniunii Europene, vechind la menținerea unei repartizări optime în cadrul statelor membre și al diferitelor regiuni, în acord cu caracteristicile acestora;

12. în plus, consideră că obiectivul independenței alimentare implică examinarea cazurilor actuale de producții agricole grav deficitare, în special în materie de proteine vegetale;

13. consideră că este dificil ca producțiile agriculturilor europene să poată concura cu producțiile oricărei alte agriculturi din lume, dacă se ia ca referință exclusivă prețul final, având în vedere diferențele în ceea ce privește costurile de producție, legislațiile și nivelul de dezvoltare;

14. prin urmare, consideră că este indispensabilă menținerea preferinței comunitare;

15. de asemenea, susține cu fermitate Declarația Parlamentului European (0088/2007), care solicită analiza impactului fenomenului de concentrare a puterii supermagazinelor și eventuale propuneri de măsuri corespunzătoare, care s-ar impune ca urmare a acesteia;

16. solicită ca standardele esențiale fitosanitare, veterinare și de mediu aplicate produselor alimentare destinate consumului în UE să fie uniforme, indiferent dacă acestea sunt produse în UE sau provin din țări terțe;

C. O politică agricolă comună care trebuie să asigure o stabilitate a veniturilor

17. constată că trebuie asigurată perenitatea aprovizionării cu produse alimentare în Europa;

18. consideră că este indispensabil ca cei care le produc să obțină un venit corespunzător din producția lor;
19. consideră că menținerea locurilor de muncă în agricultură și în industria agroalimentară trebuie să constituie o prioritate;
20. prin urmare, consideră necesară dezvoltarea unor instrumente eficiente, care să permită stabilizarea prețurilor, precum și limitarea producțiilor, garantând în același timp stabilitatea veniturilor agricultorilor, instrumente a căror utilizare necesită totuși multă prudență;
21. consideră că aceste instrumente sunt menite să limiteze diferențele prea mari dintre cerere și ofertă, care constituie factori de prăbușire a prețurilor;
22. consideră că instrumentele de stabilizare a prețurilor (retragere de produse, stocare, garanții pentru evenimentele neprevăzute de natură climatică sau sanitară etc.) sunt destinate limitării efectelor legate de volatilitatea piețelor;
23. consideră că este necesar să se renunțe la rambursările la export, precum și la toate formele de subvenții pentru export care afectează comerțul, pe baza unui acord general în cadrul negocierilor OMC;
24. consideră că este fundamentală o stabilitate a prețurilor agricole la scară temporală a agriculturii pentru susținerea dorinței de a produce și menținerea durabilă a factorilor de producție;
25. prin urmare, invită Comisia Europeană să formuleze, în cel mai scurt timp, propuneri operaționale cu privire la instrumentele de limitare a producțiilor și de stabilizare a prețurilor;
26. consideră că regulile concurenței trebuie să permită ca, în sectorul agrar, agricultorii, organizațiile de producători și asociațiile interprofesionale să gestioneze obținerea unor prețuri corecte pentru remunerarea activității lor;
- D. *O politică agricolă comună care să aducă avantaje tuturor producțiilor, să favorizeze schimbul de practici agricole, să acorde prioritate ocupării forței de muncă și ocupării durabile a teritoriului*
27. constată că, în ciuda progreselor înregistrate ca urmare a ultimelor reforme, politica agricolă comună se caracterizează în continuare printr-o inegalitate pronunțată în ceea ce privește sprijinul acordat producțiilor, precum și între diversele exploatații și teritorii;
28. consideră că o politică agricolă reformată trebuie să abandoneze aplicarea oricărei forme de tratament nejustificat în mod obiectiv în ceea ce privește modalitățile de sprijinire a diferitelor producții, precum și tipul și mărimea întreprinderii;
29. în plus, constată că politica agricolă comună a sprijinit moduri de producție care nu protejează suficient mediul și resursele naturale, în ciuda diminuării energiei fosile și a resurselor miniere, a acumularii produselor fitosanitare, a poluării resurselor de apă, a riscului de scădere a fertilității solului, precum și a creșterii riscurilor sanitare;
30. consideră că, în viitor, sistemele de producție agricolă trebuie să economisească mai mult apă și energia fosilă, să consume mai puține îngrășăminte și produse fitosanitare, să se diversifice și să știe să valorifice mai bine complementaritatea dintre culturile agricole și creșterea animalelor;
31. consideră că politica agricolă comună, după 2013, trebuie să acorde prioritate sprijinirii celor care își câștigă traiul zilnic în principal din agricultură;
32. consideră că politica agricolă comună de după 2013 trebuie să sprijine această mutație și să însoțească agricultorii în evoluția lor;
33. de asemenea, constată că politica agricolă comună beneficiază, de mai mulți ani, de un sprijin mai important în materie de investiții decât în ocuparea forței de muncă;
34. consideră că și în viitor agricultura poate constitui o sursă importantă de locuri de muncă;
35. în fine, constată că reforma PAC a avut efecte teritoriale care amenință menținerea activităților economice legate de agricultură în zonele cele mai vulnerabile;
36. consideră că politica agricolă comună de după 2013 trebuie să reechilibreze aceste forme de sprijin în beneficiul ocupării forței de muncă și al menținerii activităților din domeniul agricol în zonele vulnerabile;
37. are în vedere, pentru punerea în aplicare a acestor orientări majore, abandonarea progresivă, după 2013, a referințelor istorice pe întreg teritoriul european, în favoarea unei plăți unice la hectar care să reflecte contextul regional în materie de costuri de producție și de acces, tipologia exploatațiilor agricole, precum și producția de bunuri publice;
38. propune ca în special plățile unice la hectar și alte ajutoare să fie, pe de o parte, condiționate de desfășurarea unei activități agricole efective și, pe de altă parte, să fie mai mult și mai bine condiționate de punerea în aplicare a unor sisteme de producție care să protejeze mediul și resursele naturale;
39. propune ca sprijinul public european să țină seama de ocuparea forței de muncă în fiecare exploatație agricolă și invită Comisia Europeană să reflecteze asupra relevanței unui plafon al ajutorului acordat pe exploatație;
- E. *O politică agricolă comună care trebuie să acorde prioritate sistemelor de producție care protejează cel mai bine mediul și resursele naturale*
40. consideră că protejarea mediului și a resurselor naturale constituie în mod evident o orientare majoră a reformării politicii agricole comune pentru perioada de după 2013;
41. de asemenea, consideră că agricultorii trebuie încurajați și ajutați să obțină sistemele de producție cele mai performante în acest domeniu;

42. propune ca, pe lângă exigențele minime pentru obținerea primului nivel de asistență (plata unică pe hectar), să se încurajeze și să se valorifice practicile și sistemele de producție care protejează cel mai bine mediul și resursele naturale (agricultura biologică, limitarea utilizării substanțelor chimice, reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, protejarea resurselor de apă, menținerea biodiversității și a peisajelor etc.) prin măsuri de stimulare specifice (de exemplu, prin contracte teritoriale de exploatare);

43. de asemenea, propune ca, în zonele cele mai sensibile din punctul de vedere al mediului, nivelul ajutoarelor din cadrul politicii agricole comune să fie puternic condiționat și adaptat la exigențele cele mai severe în materie de eco-condiționalitate, evitând însă impunerea unei sarcini administrative exagerate;

44. în fine, în ceea ce privește obiectivele și impactul la nivel teritorial, își reiterează solicitarea de a fi asociat la determinarea, la nivel comunitar, a modalităților de coexistență a culturilor convenționale cu cele modificate genetic;

F. *O politică agricolă comună care trebuie să ia în considerare handicapurile naturale și geografice (munți, insule, zone cu densitate scăzută, regiuni ultraperiferice)*

45. constată că regiunile montane, insulare sau cu densitate scăzută a populației, dar și alte zone recunoscute ca defavorizate, se caracterizează prin condiții de producție specifice, determinate de o serie de constrângeri cu caracter permanent (pantă, altitudine, climă, izolare, soluri sărace) și de anumite caracteristici socioeconomice;

46. constată că aceste condiții îngreunează, pe de o parte, activitatea agricolă (rentabilitate economică scăzută) dar, pe altă parte, sunt indispensabile echilibrului ecologic (combaterea riscurilor naturale, protecția biodiversității, asigurarea unor peisaje deschise și diversificate), precum și dezvoltării rurale a acestor zone;

47. în plus, constată că, dacă producțiile agricole din aceste teritorii cu handicap natural favorizează mai curând calitatea, randamentele scăzute și costurile suplimentare permanente necesită un tratament special;

48. propune ca acesta să se concretizeze printr-o plată specifică suplimentară pentru sprijinirea menținerii producțiilor agricole și a furnizării de bunuri publice, printr-o abordare bazată pe proximitate, pe înaltă calitate ecologică și pe coeziune teritorială, socială și culturală;

49. constată că, deși instrumentele și politicile publice sunt numeroase, multitudinea actorilor face imposibilă o acțiune cu adevărat coerentă, absolut necesară menținerii agriculturilor în teritoriile rurale montane, insulare sau nordice;

50. consideră că o strategie mai integrată, la o scară adecvată (de exemplu, masivele montane și insulele), pentru regiunile cu handicap natural permanent, se dovedește necesară pentru valorificarea la maximum a potențialului acestor teritorii și pentru creșterea valorii adăugate a intervenției europene. În acest sens, solicită punerea deplină în aplicare, în cadrul perioadei de programare 2014-2020, a articolului 174 din TFUE;

G. *O politică agricolă comună care trebuie să se concentreze pe agricultură și pe alimentație*

51. consideră că politica agricolă comună trebuie, înainte de toate, să se concentreze pe agricultură și alimentație și trebuie să consolideze agricultura în toate regiunile Uniunii Europene;

52. constată că, în cadrul celui de-al doilea pilon, se poate isca confuzie, chiar concurență, între măsurile de dezvoltare agricolă și măsurile de dezvoltare rurală neagricolă; prin urmare, consideră că este necesară o mai bună delimitare între cele două categorii de măsuri; în general, invită Comisia Europeană să definească mai bine politica de dezvoltare rurală; de asemenea, invită Comisia să definească mai bine legătura dintre politica de dezvoltare rurală și politica regională și de coeziune, pentru a asigura coerența intervențiilor de aceeași natură din cadrul aceluiași teritoriu;

53. subliniază, în general, importanța acordării de sprijin teritoriilor rurale în scopul realizării obiectivului de coeziune teritorială;

H. *O politică agricolă comună care trebuie să determine evoluția anumitor modalități de punere în aplicare*

54. consideră că sprijinirea eficientă a sistemelor de producție care protejează cel mai bine mediul și resursele naturale și luarea în considerare a handicapurilor naturale și geografice, precum și atenția suplimentară acordată calității vieții în teritoriile rurale și inițiativelor locale necesită o adaptare a dispozitivelor și instrumentelor la nivel regional;

55. consideră că este indispensabil să fie luate în considerare atât caracteristicile teritoriale, cât și prioritățile politice regionale. Într-adevăr, acestea pot varia semnificativ de la o regiune la alta;

56. consideră că este necesară o evoluție a modalităților de punere în aplicare și de gestionare a politicii agricole comune. Acestea nu se pot baza numai pe implicarea nivelurilor european și național, cum este în continuare cazul în majoritatea statelor membre;

57. consideră că implicarea nivelului regional devine fundamentală, chiar dacă rămâne absolut necesară stabilirea unui cadru european și național;

58. în plus, invită Comisia Europeană să reflecteze asupra oportunității și adecvării actualei disocieri dintre primul și cel de-al doilea pilon al politicii agricole comune;

59. consideră că trebuie să se mențină și să se întărească măsurile specifice din sectorul agricol în favoarea regiunilor ultraperiferice, încadrate în programele POSEI, cu scopul de a ține seama de particularitățile agriculturii acestor regiuni, care se confruntă cu dificultăți deosebite provocate de costurile suplimentare de producție și comercializare și de posibilitățile foarte reduse de diversificare a producțiilor lor agricole;

60. pe lângă intervențiile regionale, recomandă să se întreprindă acțiuni la scară multiregională și supraregională, complementare celor realizate de regiuni;

61. reafirmă principiul subsidiarității în accepția sa concretă, de mod de administrare la nivelul cel mai apropiat de cetățeni;

62. consideră că politica agricolă comună de după 2013 trebuie să fie un instrument care să poată fi utilizat ușor de către agricultori, rămânând în același timp transparent și ușor de înțeles pentru cetățenii europeni;

I. *O politică agricolă comună care trebuie să determine evoluția modalităților de guvernare*

63. consideră că regiunile și comunitățile rurale nu se mai pot mulțumi numai cu statutul de cofinanțator, fără a participa la alegerea unui anumit număr de orientări și de modalități de punere în aplicare și de gestionare;

64. consideră că o reformare reușită a politicii agricole comune impune prin urmare implicarea generalizată a nivelului regional, chiar local în anumite cazuri;

65. consideră că nivelul regional, chiar local în anumite cazuri, este în prezent singurul care permite:

- instituirea unei guvernante mai eficace și mai reactive;
- o orientare a ajutoarelor în funcție de caracteristicile agricole, de mediu și teritoriale ale regiunilor;
- o reorientare eficace a politicii agricole comune în avantajul sistemelor de producție care protejează mediul și resursele naturale;
- sprijinirea producțiilor agricole (grădinarit, pomicultură și viticultură) și a sistemelor de producție (agricultura biologică) care, până în prezent, au beneficiat prea puțin de politica agricolă comună;
- o adaptare la contextul regional, chiar local în anumite cazuri, a politicilor de sprijinire a lansării în activitatea agricolă;
- consolidarea legăturii dintre filierele agricole și întreprinderile agroalimentare;
- susținerea procesului de înființare a unor circuite scurte de comercializare a produselor agricole;
- o mai bună coerență între politica agricolă comună și politica regională de coeziune;

- o amenajare mai echilibrată și durabilă a teritoriului european;

66. consideră că instituirea unui cadru de guvernare pe mai multe niveluri (european, național, regional) este o condiție indispensabilă a succesului reformării politicii agricole comune după 2013;

J. *O politică agricolă comună care trebuie dotată cu un buget pe măsura amplitudinii problemelor și provocărilor*

67. consideră că reformarea politicii agricole comune după 2013 este indispensabilă pentru a permite Uniunii Europene să facă față numeroaselor provocări și probleme ale acestui domeniu de activitate, cu consecințe umane, sociale, economice, de mediu și teritoriale extrem de importante, precum și pentru a contribui în mod mai eficient la prioritățile stabilite de documentul strategic „Europa 2020” (creștere inteligentă, creștere durabilă, creștere incluzivă), în cadrul căruia sectorul agroalimentar european ar trebui să se bucure de o prezență mai marcantă, dat fiind rolul său strategic pentru UE, în cadrul priorităților menționate;

68. consideră că această reformare, care trebuie să se traducă în special prin acordarea unui sprijin public prioritar sistemelor de producție care protejează mediul și resursele naturale, va necesita eforturi considerabile de adaptare și chiar de reprofilare a agricultorilor și filierelor de producție din toate regiunile europene. În acest sens, este extrem de important ca mediul universitar să se simtă direct implicat în dezvoltarea agriculturii iar sprijinul științific să fie integrat în mai mare măsură în elaborarea și punerea în aplicare a PAC și a diferitelor acțiuni, măsuri, controale etc., pe care aceasta le presupune. Instituțiile din domeniul cunoașterii permit transpunerea în proiecte funcționale și reale a numeroase aspirații de reînnoire a sectorului agricol. Este necesar să se stabilească o legătură strânsă a acestora cu programele de inovare și cu fondurile;

69. consideră că Uniunea Europeană trebuie să se doteze cu mijloacele necesare reușitei acestei reformări;

70. consideră că politica agricolă comună trebuie dotată, pentru perioada 2014-2020, cu un buget consolidat și întărit pe măsura mizelor și provocărilor acestui obiectiv;

Concluzii

71. dorește să reamintească Comisiei Europene, Parlamentului European și Consiliului Uniunii că atât valoarea adăugată a viitoarei politici agricole comune, cât și contribuția acesteia la realizarea obiectivelor prioritare ale Strategiei UE 2020 vor fi evaluate pe baza capacității acestei politici:

- de a garanta independența și siguranța alimentară la nivel european, printr-o producție agricolă sănătoasă, diversificată și de calitate;

- de a asigura venituri stabile și suficiente agricultorilor și diferitelor sectoare de producție, pentru a sprijini menținerea și crearea de locuri de muncă durabile;
- de a contribui la combaterea schimbărilor climatice și la menținerea biodiversității prin generalizarea eco-condiționalității și prin sprijinirea modurilor de producție care protejează cel mai bine mediul și resursele naturale;

- de a favoriza coeziunea teritorială în cadrul Uniunii Europene, asigurând menținerea activităților agricole și a unor comunități rurale viguroase în toate regiunile europene;

72. consideră că numai o politică agricolă comună, reformată pe baza unor orientări clare și a unei perspective pe termen lung și dotată cu mijloacele financiare necesare, poate oferi Uniunii Europene o șansă de a răspunde provocărilor majore care o așteaptă.

Bruxelles, 9 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

**Avizul Comitetului Regiunilor privind Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010:
țări potențial candidate**

(2010/C 267/04)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază faptul că o susținere largă din partea populației pentru o viitoare aderare reprezintă un factor important pentru succesul procesului de integrare. Autoritățile locale și regionale pot contribui la acest lucru în aceeași măsură în care pot sprijini dezvoltarea „capacității de absorbție” a *acquis*-ului și a finanțării UE;
- constată că nivelurile local și regional sunt deosebit de adecvate pentru a-i informa pe cetățeni și pentru a dialoga cu aceștia cu privire la procesul de integrare și, în special, cu privire la provocările care rezultă din alinirea la *acquis*-ul comunitar;
- evidențiază importanța promovării de către UE a participării și a accesului adecvat la informație la toate nivelurile societății. În special pentru democrațiile tinere, accesul la informație are o importanță esențială, deoarece, adesea, aceste țări sunt expuse la curențe populiste care nu pot fi întotdeauna compensate prin dezbateri pluraliste;
- recomandă intensificarea eforturilor legislative, în vederea sprijinirii grupurilor sociale vulnerabile. În multe țări candidate, problemele legate de sănătatea publică și politica socială, precum și problemele legate de vulnerabilitatea femeilor și egalitatea dintre sexe sunt trecute în plan secundar.

Raportor:	dl Uno Aldegren (SE-PSE), membru al Consiliului regional Skåne
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu - Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010
	COM(2009) 533 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Progresele generale și calendarul

1. salută Comunicarea Comisiei „Strategia de extindere și principalele provocări 2009-2010”, cuprinzând rapoarte care se referă la țările potențial candidate, și Comunicarea privind cererea Islandei de aderare la Uniunea Europeană;

2. salută progresele înregistrate de țările potențial candidate, care au permis Albaniei și Serbiei să își depună în 2009 cererile de aderare, progresele rezultate în urma punerii în aplicare continue a acordurilor intermediare privind comerțul și aspectele legate de comerț, precum și a acordurilor de stabilizare și asociere în toate țările potențial candidate; salută de asemenea continuarea reformelor în Kosovo;

3. constată că UE a depus eforturi considerabile pentru atragerea către UE a țărilor potențial candidate. Cele mai recente eforturi au avut ca obiectiv, printre altele, atenuarea urmărilor crizei financiare și formularea de propuneri de facilitare a obținerii vizelor. În ambele cazuri este vorba de inițiative care prezintă clar cetățenilor țărilor respective valoarea adăugată a UE;

4. salută eliminarea regimului de vize pentru cetățenii din Muntenegru și Serbia, ceea ce permite circulația liberă a acestora în majoritatea statelor membre ale UE și își exprimă speranța că Albania și Bosnia și Herțegovina vor îndeplini în curând criteriile necesare eliminării vizelor;

5. ia notă de concluziile Consiliului din 26 octombrie 2009 privind strategia Uniunii Europene pentru regiunea Mării Baltice, și de Declarația Consiliului adriatico-ionic în favoarea strategiei europene pentru regiunea adriatico-ionică, adoptată la Ancona, la 5 mai 2010 ⁽¹⁾, de miniștrii afacerilor externe din cele opt țări participante la Inițiativa adriatico-ionică (Albania, Bosnia și Herțegovina, Croația, Grecia, Italia, Muntenegru, Serbia și Slovenia), și evidențiază cu satisfacție faptul că strategia europeană pentru macrorégiuni reprezintă un instrument important de accelerare a procesului de integrare, în special prin punerea în valoare a autorităților locale și regionale;

6. subliniază faptul că o susținere largă din partea populației pentru o viitoare aderare reprezintă un factor important pentru succesul procesului de integrare. Autoritățile locale și regionale pot contribui la acest lucru în aceeași măsură în care pot sprijini

dezvoltarea „capacității de absorbție” a acquis-ului și a finanțării UE. În acest sens, următoarele elemente sunt deosebit de importante:

- comunităților locale și regiunilor să li se acorde posibilitatea de a contribui în mod activ la procesul național de integrare, în conformitate cu principiile fundamentale ale Cartei europene a autonomiei locale adoptate de Consiliul Europei;
- IPA (instrumentul de asistență pentru preaderare) să fie organizat în așa fel încât autoritățile locale și regionale să poată utiliza în mai mare măsură programul de investiții și de consolidare a capacităților decât până acum;
- autoritățile locale și regionale să continue să participe la procesul de integrare, având în vedere că criteriile de la Copenhaga cer un sistem de finanțare și instituții stabile. Astfel se vor crea premisele unui sistem de pregătire și decizional transparent;
- Regulamentul nr. 1085/2006 al Consiliului privind IPA prevede, la articolul 2 alineatul (1), acordarea de sprijin pentru: „(a) consolidarea instituțiilor democratice” și „(c) reforma administrației publice, inclusiv introducerea unui sistem care să permită descentralizarea gestionării asistenței, încredințând-o țărilor beneficiare”. Având în vedere aceste domenii de aplicare și practicile curente din țările potențial candidate, regulamentul ar trebui să includă, în faza de programare a IPA, un mecanism obligatoriu de consultare a reprezentanților administrației locale și regionale;
- durata programării IPA la nivel național este mult prea lungă pentru a fi acceptabilă. Comitetul recomandă Comisiei să revizuiască urgent condițiile de programare, în vederea fluidizării procedurilor;

Măsurile de informare

7. constată că nivelurile local și regional sunt deosebit de adecvate pentru a-i informa pe cetățeni și pentru a dialoga cu aceștia cu privire la procesul de integrare și, în special, cu privire la provocările care rezultă din alinierea la *acquis*-ul comunitar;

8. evidențiază importanța promovării de către UE a participării și a accesului adecvat la informație la toate nivelurile societății. În special pentru democrațiile tinere, accesul la informație are o importanță esențială, deoarece, adesea, aceste țări sunt expuse la curente populiste care nu pot fi întotdeauna compensate prin debateri pluraliste;

⁽¹⁾ www.aii-ps.org

9. subliniază însemnătatea măsurilor de informare din partea UE, precum și a analizelor concrete și precise ale situațiilor din țările potențial candidate. În caz contrar se poate ajunge la interpretări abuzive, ceea ce ar putea cauza greutăți autorităților responsabile în gestionarea tuturor dimensiunilor procesului de integrare. În schimb, dezbaterile deschise și cetățenii bine informați pot contribui la descurajarea unor soluții de sistem cu potențial conflictual, care au agravat, de-a lungul timpului, tensiunile etnice;

Consolidarea capacităților

10. este de părere că programul IPA ar trebui utilizat mai bine pentru a oferi comunităților locale, regiunilor și societății civile posibilitatea de a contribui prin competențele proprii la consolidarea procesului de integrare. În plus, IPA poate contribui la consolidarea capacităților instituționale la toate nivelurile;

11. împărtășește opinia Comisiei conform căreia cooperarea internă în cadrul unei regiuni are o importanță crucială în cadrul procesului de integrare. NALAS ⁽²⁾, care a fost creată la nivel regional de către autoritățile locale, reprezintă un exemplu bun în ceea ce privește schimburile dintre diferitele țări;

12. constată că prin acordarea unei atenții sporite nivelurilor local și regional, comunicarea Comisiei ar dobândi o importanță considerabilă, având în vedere că, în urma aderării, o parte semnificativă a legislației comunitare va trebui pusă în aplicare la aceste niveluri;

13. regretă faptul că Comisia nu efectuează în mod regulat evaluări ale capacităților de la nivel subnațional în țările candidate;

Nivelurile local și regional și societatea civilă

14. consideră că societatea civilă este foarte importantă pentru instituirea unor democrații stabile. Din acest motiv și societatea civilă trebuie să fie reprezentată în cadrul procesului de integrare;

15. recomandă intensificarea eforturilor legislative, în vederea sprijinirii grupurilor sociale vulnerabile. În multe țări candidate, problemele legate de sănătatea publică și politica socială, precum și problemele legate de vulnerabilitatea femeilor și egalitatea dintre sexe sunt trecute în plan secundar;

16. constată că capacitatea țărilor potențial candidate de a respecta interesele minorităților este deosebit de importantă pentru procesul de integrare. Deseori, soluțiile consensuale practice sunt găsite tocmai la nivel local sau regional;

17. împărtășește părerea Comisiei conform căreia capacitățile instituționale din țările potențial candidate trebuie consolidate. În momentul în care școala regională de administrație publică își va începe activitatea, va fi deosebit de important ca reprezentanții autorităților locale și regionale să poată participa la programele educaționale;

⁽²⁾ Network of Associations of Local Authorities of South East Europe (Rețeaua de asociații ale autorităților locale din Sud-Estul Europei).

Observații specifice fiecărei țări

Albania

18. salută faptul că opoziția participă din nou la lucrările parlamentare, chiar dacă o face numai cu anumite restricții. În Albania lipsește în continuare coordonarea între diferitele niveluri ale societății, necesară pentru procesul de integrare;

19. constată că, în ceea ce privește armonizarea reglementărilor legislative, s-au înregistrat progrese în multe domenii ale acquis-ului comunitar, în special de când Albania a formulat o cerere oficială de aderare la UE. În momentul în care vor începe negocierile oficiale, acestea se vor desfășura în conformitate cu procedurile prevăzute în Tratatul de la Lisabona, în acest sens fiind necesară o analiză din partea autorităților locale și regionale, precum și implicarea acestora în proces;

20. subliniază importanța implicării comunităților locale în procesul care pentru Albania abia începe (adică viitorul proces de negociere);

21. evidențiază importanța utilizării instrumentelor Comisiei pentru consolidarea capacităților (Twinning, TAIEX și SIGMA) în cadrul actualei reforme administrative de la toate nivelurile din Albania. Acestea au o importanță deosebită atât pentru crearea unor instituții eficiente și transparente, cât și pentru promovarea măsurilor de combatere a problemei serioase a corupției;

22. consideră că este important ca Albania să accelereze lucrările pentru instituirea unei piețe imobiliare funcționale. Un asemenea proces le oferă, de asemenea, administrațiilor locale posibilitatea de a-și îmbunătăți baza de impozitare pe termen lung;

23. reamintește faptul că, în Albania, procesul de descentralizare se află încă la început. Măsurile legislative adoptate, care trebuie puse în practică la nivel local, nu sunt întotdeauna aplicate. Punerea în aplicare a reglementărilor este importantă, nu în ultimul rând pentru protejarea intereselor minorităților;

24. în plus, constată că, în cadrul comunicării sale, în partea referitoare la drepturile economice și sociale, Comisia s-a limitat numai la evaluarea activității de legiferare. În schimb, ar trebui analizat și evidențiat în ce măsură neaplicarea reglementărilor legislative afectează grupurile defavorizate;

25. împărtășește părerea Comisiei conform căreia s-au înregistrat progrese în domeniul impozitării, constatând însă în același timp că lipsa unui echilibru în atribuirea responsabilităților și resurselor implică anumite riscuri în cadrul procesului de descentralizare;

Bosnia și Herțegovina

26. constată că Constituția Bosniei, care are la bază Acordul de la Dayton, a contribuit la formarea unei structuri administrative complexe. Felul în care a fost conceput Acordul de la Dayton este unul din motivele pentru care Bosnia și Herțegovina nu dispune de puterea de decizie necesară pentru adaptarea la legislația europeană. Bosnia scindată are nevoie de o conducere care să fie în măsură să treacă peste conflicte și să deschidă calea pentru soluții comune. O conducere care, în procesul decizional, se lasă condusă de principiul apartenenței etnice nu este în interesul cetățenilor bosniaci;

27. își exprimă regretul pentru eșecul tratatelor de la Butmir privind reformele instituționale și face apel la liderii tuturor grupurilor etnice din Bosnia și Herțegovina să găsească o soluție acceptabilă, astfel încât țara să își dobândească suveranitatea deplină, precum și capacitatea de a continua reformele și procesul de integrare europeană;

28. în plus, constată că, odată ce consecințele acestei conduceri scindate a Bosniei vor deveni vizibile pentru populație, se va exercita presiune asupra sistemului decizional, ceea ce va duce în final la reforme. Pentru ca acest impuls să apară, UE trebuie să formuleze cu claritate care sunt alternativele politice reale ale Bosniei, adică o concentrare constantă pe problemele care adâncesc conflictele sau o politică care să ofere o deschidere pentru cele patru libertăți ale pieței interne;

29. a ajuns la concluzia că problema vizelor indică faptul că dezbaterea va trebui să aibă loc într-o nouă formă și cu noi conținuturi. Chestiunea legată de vize evidențiază faptul că, în momentul în care se consideră că opinia publică solicită un anumit lucru, factorii de decizie de la nivel național sunt și ei capabili să acționeze. În acest sens, o anumită responsabilitate revine UE și, în special, Comitetului Regiunilor. Cerințele și avantajele integrării vor trebui transmise cetățenilor bosniaci prin intermediul nivelului local. În acest sens, trebuie consolidate angajamentul și coeziunea și trebuie să existe o concentrare mai puternică pe valorile și ideile aflate în conformitate cu respectarea persoanei și a drepturilor sale;

30. împărtășește părerea Comisiei conform căreia actuala formă de organizare a societății este inefficientă și afectează climatul economic;

31. este de părere că există căi de a sprijini forțele reformatoare din Bosnia care doresc să contribuie atât la consolidarea statului, cât și la descentralizare, în vederea creșterii puterii la nivel local. Cetățenii care doresc să călătorească și care au înțeles de ce nu se fac investiții sau de ce fondurile structurale rămân doar un vis îndepărtat pot constitui acel grup care să conducă dezbaterile și spre alte domenii decât politica vizelor. Comitetul Regiunilor ar trebui să ia parte la măsurile de informare și să promoveze întâlnirile cu aleșii de la nivel local din Bosnia, care pot contribui la aceste schimbări;

32. constată că, din cauza structurii complexe a societății, comunitățile locale și organizațiile acestora dispun doar de informații limitate despre UE și instrumentele IPA;

33. trage concluzia că nivelul național trebuie consolidat în multe arii de competență, în special datorită faptului că responsabilitatea pentru o legislație unitară în domeniul administrației locale revine acestui nivel;

34. se pronunță pentru punerea la dispoziție a IPA și pentru măsuri la nivel local;

Serbia

35. salută aprobarea de către Parlamentul sârb a noului statut al Provinciei Autonome Voivodina, intrat în vigoare la 1 ianuarie 2010, care consolidează competențele regionale ale acesteia și constată că Serbia a făcut progrese importante în procesul de integrare. În ce privește procesul de descentralizare, în țară se constată încă destule discrepanțe, iar domeniile de competență ale

diferitelor ministere se suprapun în mod inutil. În cadrul reformelor în curs se are în vedere crearea unui nivel regional cu competențe în domeniul dezvoltării și creșterii, însă există anumite neclarități privind punerea în practică. După părerea Comitetului, consolidarea capacităților, realizată de către Conferința Permanentă a Orașelor și Municipaliților din Serbia ⁽³⁾ cu ajutorul internațional, contribuie substanțial la modernizarea administrațiilor locale;

36. subliniază că procesul de integrare trebuie să fie însoțit de reforme interne la toate nivelurile societății;

37. salută faptul că Consiliul național pentru descentralizare al Republicii Serbia (*National Council for Decentralisation of the Republic of Serbia*), înființat în martie 2009 și asistat de un grup de experți, a fost însărcinat cu elaborarea unei strategii cuprinzătoare de descentralizare, după standarde europene, aceasta putând contribui la consolidarea viitoarelor reforme;

38. salută progresele realizate în domeniul consolidării instituționale a administrațiilor locale. Mijloacele de finanțare solide și deci previzibile au o importanță majoră, ele presupunând nu doar măsuri de promovare a consolidării capacităților, ci și eforturi pentru a asigura îndeplinirea în întregime de către autoritățile locale a criteriilor de la Copenhaga cu privire la instituții publice stabile. O chestiune importantă în viitorul apropiat este și retrocedarea bunurilor administrațiilor locale, precum și crearea posibilității ca acestea să achiziționeze proprietăți;

39. constată că unele administrații locale întâmpină dificultăți în a asigura servicii de bază, chiar dacă Serbia dispune de un sistem de echilibrare fiscală. Printre reformele necesare se numără măsurile de sprijin a autonomiei financiare a administrațiilor locale. Acest lucru s-ar putea realiza cu ajutorul unui principiu de finanțare, conform căruia cheltuielile în noile domenii de competență sunt acoperite din resurse financiare publice.

40. salută inițiativa Serbiei de promovare a acțiunilor ecologice realizate de autoritățile locale cu ajutorul unui fond bazat pe o taxă de mediu. Acesta este un exemplu de acțiuni care pot contribui la alinierea autorităților la prevederile UE. O parte a acestor venituri din taxe sunt alocate direct administrațiilor locale în vederea îndeplinirii unui scop anumit, ele putând fi utilizate, de exemplu, pentru dezvoltarea competențelor necesare pentru elaborarea unor studii privind performanțele ecologice;

41. constată că IPA este considerat în primul rând un instrument pentru reforma administrației centrale din Serbia și promovarea măsurilor de infrastructură cuprinzătoare. În acest context, regretă faptul că doar o parte foarte limitată este destinată măsurilor imperios necesare, de exemplu pentru dezvoltarea în continuare a capacităților la nivel local;

42. salută rezoluția Parlamentului Serbiei, de la 31 martie 2010, cu privire la evenimentele de la Srebrenica, din iulie 1995, prin care este condamnat masacrul care a avut loc în această localitate. Adoptarea acestei rezoluții reprezintă un pas important spre revizuirea propriului trecut. Guvernul sârb transmite astfel un semnal pozitiv în direcția reconcilierii, a dezvoltării interne a Serbiei, dar și a unei mai mari apropieri de Uniunea Europeană;

⁽³⁾ Conferința permanentă a orașelor și comunităților locale.

Kosovo ⁽⁴⁾

43. salută procesul de stabilizare din Kosovo. Măsurile întreprinse de organizațiile internaționale și de numeroase state membre ale UE au netezit calea către un stat de drept stabil și o securitate sporită a cetățenilor. În același timp, anumite aspecte ale acestei evoluții spre o mai mare stabilitate ne reamintesc de situația din Bosnia și Herțegovina și de riscul unor diviziuni etnice care ar putea împiedica o viitoare integrare. Acest lucru poate îngreuna procesul de integrare a acestei țări, în care nivelul de educație al societății este scăzut, iar instituțiile publice sunt slab dezvoltate;

44. subliniază că menținerea principiilor statului de drept în Kosovo are o însemnătate primordială și recunoaște că prezența internațională în Kosovo joacă un rol decisiv în asigurarea unei conviețuiri pașnice a grupurilor etnice;

45. salută inițiativele de reformă a administrațiilor locale și activitățile actuale în domeniul descentralizării din Kosovo;

46. constată că evoluția actuală din Kosovo către instituirea unor autorități locale pe criterii etnice face ca dialogul la nivel local să fie și mai necesar. Având în vedere această tendință, structurilor de cooperare la nivel local le revine un rol important în promovarea colaborării la acest nivel. În cadrul acestor eforturi, proiectele comune IPA ar putea contribui la depășirea obstacolelor existente. În ce privește dezvoltarea în viitor a Kosovo și având în vedere nu numai resursele financiare publice limitate, ci și rolul important al instituțiilor în promovarea solidarității sociale și a caracterului universal al serviciilor publice de bază, trebuie evitată *duplicarea instituțiilor* (școli, spitale etc.) pe criterii etnice. Astfel de fenomene ar putea fi interpretate ca semne ale eșecului politic și ale gestionării deficitare a resurselor financiare publice și, mai ales, nu ar face decât să adâncească dezbinarea etnică;

47. recomandă să se acorde o atenție deosebită capacității sistemului de educație din Kosovo, astfel încât țara să poată profita de compoziția sa demografică. Riscul ca o mare parte a tineretului numeros din prezent să părăsească țara după terminarea școlii este mare;

48. subliniază că este importantă consolidarea capacităților din instituții pentru a utiliza în mod eficient resursele publice limitate ale țării. Astfel vor deveni disponibile și resurse financiare pentru îmbunătățiri în alte domenii, de exemplu în cel al sănătății;

49. împărtășește punctul de vedere al Comisiei conform căruia sunt necesare măsuri de formare profesională pentru a asigura punerea în aplicare mai eficientă a prevederilor adoptate recent în domeniul achizițiilor publice;

50. recomandă ca programele IPA să fie utilizate ca instrumente pentru consolidarea capacităților la scară largă în Kosovo. Astfel ar putea fi explicate mai bine în întreaga țară cerințele integrării și avantajele aderării la UE;

Muntenegru

51. salută hotărârea dovedită de Muntenegru în procesul de integrare. Acest lucru se reflectă îndeosebi în cadrul dialogului instituționalizat dintre reprezentanții guvernului și ai autorităților locale, care se reunesc de câteva ori pe an;

52. împărtășește punctul de vedere al Comisiei conform căruia toate nivelurile administrației publice din Kosovo au nevoie urgentă de personal calificat. Ca urmare a acestei situații, guvernul își concentrează în mod precis resursele asupra activităților de coordonare, în care nivelul local este puternic reprezentat. Aceasta are efecte nu numai asupra ritmului procesului de reformă, ci și asupra capacității țării de coordonare a activităților investitorilor străini. Acest lucru a fost posibil prin concentrarea asupra nivelului local, în cadrul programului IPA;

53. constată că, în ciuda prelungirii procesului de reformă, reformele în curs ale administrațiilor locale au fost precedate de o dezbatere la scară largă cu privire la rolul primarilor și la asocierea voluntară a autorităților locale, în vederea unei mai bune pregătiri a administrațiilor locale pentru sprijinul acordat prin intermediul fondurilor structurale;

54. salută prevederile legislative mai stricte ce urmăresc stăvirea corupției din cadrul alegerilor locale și a corupției în general, printr-un control extern mai sever;

55. constată că autoritățile locale nu au un cuvânt prea greu de spus în privința mărimii impozitelor, ceea ce are efecte asupra autonomiei locale;

56. de asemenea, constată că intervalul de trei ani dintre planificarea primelor proiecte finanțate prin IPA și demararea acestora, este inacceptabil de lung. Chiar dacă perioada de pregătire a ajutoarelor IPA va fi scurtată anul viitor, trebuie simplificate dispozițiile, în vederea diminuării acestui interval;

Islanda

57. este de acord cu recomandarea Comisiei Europene privind deschiderea negocierilor cu Islanda în vederea aderării la UE și includerea acestei țări printre beneficiarii sprijinului financiar de preaderare acordat în cadrul instrumentului de asistență pentru preaderare (IPA).

Bruxelles, 9 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

(4) În sensul Rezoluției 1244/99 a Consiliului de Securitate al ONU.

Avizul Comitetului Regiunilor privind „Pachetul de primăvară: Planul de acțiune al UE pentru îndeplinirea obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”

(2010/C 267/05)

COMITETUL REGIUNILOR

- nu poate decât să sublinieze rolul fundamental pe care îl au autoritățile regionale și locale în crearea unor astfel de servicii și în organizarea lor, cu respectarea unei guvernante democratice și eficiente, care să se orienteze după principiul bunăstării celor administrați;
- dacă nu se vor lua în considerare nevoile de dezvoltare la nivel local, în special printr-o susținere a micilor exploatații rurale, emigrarea din mediul rural va determina extinderea sărăciei în orașele de tip megalopolis, care vor deveni imposibil de administrat, sau va îngroșa rândurile circuitelor de migrație către alte țări;
- Comitetul cere Comisiei să integreze această abordare locală a dezvoltării în elaborarea – împreună cu țările partenere – a documentelor de strategie regională (care se referă la mai multe țări) și a celor de strategie de țară; în acest sens, el reamintește necesitatea asocierii ARL la elaborarea și punerea în aplicare a programelor de dezvoltare. Într-adevăr, confruntarea cu provocările globalizării presupune luarea în considerare a autorităților care sunt responsabile, pe teren, de guvernanta democratică și de dezvoltarea locală;
- regretă cu atât mai mult faptul că autoritățile regionale și locale (ARL), atât din UE, cât și din țările beneficiare, nu sunt menționate în mod explicit în prima comunicare a Comisiei printre partenerii implicați în realizarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
- s-ar putea propune ca fiecare dintre cele 100 000 de ARL, ținând seama de legislațiile naționale în vigoare în fiecare stat membru, să ia hotărârea de a aloca anual asistenței pentru dezvoltare, de bunăvoie, cel puțin 1 euro de locuitor. ARL care nu conduc în mod direct acțiuni de cooperare descentralizată ar putea contribui la un fond destinat asistenței pentru dezvoltare a colectivităților locale. Și acțiunile care contribuie în mod indirect la dezvoltare (de exemplu, cele care se referă la sensibilizarea publicului în legătură cu sărăcia pe plan mondial) ar putea fi valorificate prin această contribuție.

Raportor general:	dl Christophe Rouillon (FR-PSE), primarul oraşului Coulaines
Documente de referinţă:	1) Comunicarea Comisiei „Planul de acţiune al UE în douăsprezece puncte în sprijinul Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului”, COM(2010) 159 final, şi cinci documente de lucru: — documentul privind progresele înregistrate în privinţa Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului şi provocările care mai rămân de abordat, SEC (2010) 418 final; — raportul de monitorizare a ajutorului pentru comerţ pe anul 2010, SEC (2010)419 final; — raportul anual privind asistenţa pentru dezvoltare pe anul 2010, SEC (2010) 420 final; — programul de lucru în perioada 2010-2013 pentru coerenţa politicilor europene, SEC (2010) 421 final; — raportul anual pe anul 2010 privind eficacitatea ajutorului, SEC (2010)422 final; 2) Comunicarea Comisiei privind taxele şi dezvoltarea, COM (2010) 163, şi documentul SEC (2010) 426; 3) Mai multe comunicări tematice: Comunicarea privind securitatea alimentară, COM (2010) 127, Comunicarea privind asistenţa alimentară umanitară COM (2010) 126, Comunicarea privind rolul UE în materie de sănătate globală, COM (2010) 128 final, Comunicarea privind educaţia, SEC (2010) 121 final, precum şi un plan de acţiune pentru perioada 2010-2015 privind egalitatea dintre femei şi bărbaţi în cadrul dezvoltării, SEC(2010) 265 final.

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Observaţii generale

1. împărtăşeşte dorinţa politică a Comisiei ca Uniunea Europeană să-şi păstreze statutul de lider în lupta împotriva sărăciei în lume, iniţiată în anul 2000 prin adoptarea Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului (ODM ⁽¹⁾) în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite;

2. salută elaborarea „planului de acţiune al UE în douăsprezece puncte” care se bazează pe numeroase documente care alcătuiesc „Pachetul de primăvară”, descris în detaliu în anexă. Obiectivul UE constă în elaborarea unei poziţii comune în vederea Summitului de la New York, care se va desfăşura în cadrul Organizaţiei Naţiunilor Unite, între 20 şi 22 septembrie a.c. În ciuda gravei crize economice, sociale şi financiare, miza finală constă în intensificarea luptei pe care o purtăm împotriva sărăciei ce afectează sute de milioane de femei, bărbaţi şi copii şi în definirea modalităţilor concrete de respectare a angajamentelor asumate în cadrul ODM, al căror termen-limită va fi anul 2015;

3. apreciază că aceste documente, bogate în analize şi propuneri, permit evaluarea situaţiei la nivel mondial, deoarece conţin

⁽¹⁾ Obiectivul 1: reducerea la jumătate a sărăciei şi a foametei în lume; obiectivul 2: accesul universal la ciclul primar de învăţământ; obiectivul 3: promovarea egalităţii între sexe; obiectivul 4: reducerea mortalităţii la copii; obiectivul 5: îmbunătăţirea sănătăţii materne; obiectivul 6: combaterea HIV/SIDA şi a altor boli; obiectivul 7: asigurarea durabilităţii mediului; obiectivul 8: participarea la un parteneriat global pentru dezvoltare.

informaţii clare şi detaliate privind situaţia progreselor – inegale – înregistrate în realizarea fiecărui ODM sau eforturile financiare depuse de statele membre prin intermediul asistenţei oficiale pentru dezvoltare (AOD); fără a disimula întârzierile şi neajunsurile, ele reprezintă dovada complexităţii iniţiativelor luate de UE, atât pe plan intern, cât şi în cadrul diferitelor forumuri internaţionale, pentru a aşeza diferitele părţi interesate pe picior de luptă; ele trasează, de asemenea, noi piste în vederea accelerării progreselor care trebuie realizate;

4. regretă cu atât mai mult faptul că autorităţile regionale şi locale (ARL), atât din UE, cât şi din ţările beneficiare, nu sunt menţionate în mod explicit ⁽²⁾ în prima comunicare a Comisiei, printr-o partenerii implicaţi în realizarea ODM. Această omisiune se opune Consensului european privind dezvoltarea din 2005, care grupează axele fundamentale ale politicii europene în acest domeniu, Comunicării Comisiei din 2008, care recunoştea în mod explicit rolul jucat de ARL în dezvoltare, Concluziilor Consiliului privind această comunicare, adoptate la 10 noiembrie 2008, precum şi dialogului purtat de Comisie şi Comitetul Regiunilor, reprezentantul instituţional al ARL, de la adoptarea în unanimitate de CoR a Avizului 312/2008 final, la 22 aprilie 2009;

5. consideră că este indispensabilă acoperirea acestei lacune în viitoarea poziţie comună a UE, de după examinarea de către Consiliu şi de către Parlament, precum şi recunoaşterea rolului important al autorităţilor locale şi regionale europene şi al omoloagelor lor în combaterea sărăciei;

⁽²⁾ Cu excepţia documentului privind taxele, printre ai cărui destinatari, în mod paradoxal, nu se numără şi CoR.

B. Observații privind diferite domenii

6. nu dorește să revină cu detalii asupra contribuției ARL europene și a administrațiilor locale ale țărilor destinate ale asistenței la realizarea ODM, cu respectarea guvernanței democratice ⁽³⁾, deoarece a avut deja prilejul de a o sublinia și de a prezenta propuneri în cadrul avizelor adoptate referitoare la cooperarea pentru dezvoltarea colectivităților locale, începând cu 2005 ⁽⁴⁾, și consideră lămurit acest subiect;

7. amintește că Planul de acțiune de la Accra din 2008 recunoaște rolul guvernelor locale și regionale în noua arhitectură a asistenței;

8. cu toate acestea, consideră că este bine-venită sublinierea unor puncte care privesc ARL în mod direct, într-un moment în care UE dorește să confere importanță pozițiilor sale pe scena internațională;

Realizarea ODM și comunicările tematice

9. amintește că 7 din cele 8 ODM ⁽⁵⁾ se referă la aspecte foarte concrete ale sărăciei. După două treimi din parcurs, bilanțul întocmit în 2010 prezintă aspecte contradictorii. Acestea sunt mai degrabă pozitive în ceea ce privește ușoara reducere a sărăciei extreme, mortalitatea copiilor sub 5 ani, epidemiile și accesul la apă potabilă. Rămân negative, chiar foarte negative, aspectele legate de foame și malnutriție, de inegalitățile în materie de educație, de mortalitatea maternă, de SIDA și de serviciile de canalizare. Acest bilanț global, care este și rezultatul unor crize (alimentară, apoi economică și financiară) trebuie analizat luând în considerare disparitățile existente în cadrul aceleiași țări și, mai ales, între diferite regiuni ale lumii: dacă, de pildă, creșterea economică din China determină progrese ale anumitor indicatori, Africa Subsahariană prezintă cele mai mari întârzieri în materie de acces al copiilor la învățământul primar, de combatere a SIDA și de acces la servicii de canalizare. De asemenea, Comitetul reamintește că realizarea acestor 7 ODM este condiționată de obiectivul 8: „participarea la un parteneriat global pentru dezvoltare”, care, în ciuda contextului crizei, stă la baza angajamentului solidar asumat de toate părțile interesate, pentru a putea câștiga lupta cu sărăcia din lume;

10. împărtășește ideea Comisiei referitoare la interdependența ODM. În vederea completării și a ilustrării exemplor oferite în documentele din „Pachetul de primăvară”, putem menționa, de

asemenea, accesul la apă, domeniu de care UE se ocupă prin intermediul programului „Facilitatea pentru apă”, dar care este prezent în mare măsură și în cadrul acțiunilor de cooperare conduse de ARL europene. Faptul că apa este potabilă influențează sănătatea tuturor, însă disponibilitatea acesteia permite îmbunătățirea agriculturii și, deci, în principiu, o alimentație de mai bună calitate, precum și schimbarea vieții femeilor, ale căror sarcini sunt ușurate, și mai ales a vieții fetițelor, care pot avea astfel acces la educație;

11. subliniază că progresele în ceea ce privește ODM sunt condiționate de crearea unor sisteme naționale care, la conceperea și repartizarea mijloacelor, să nu omită serviciile așa-numite „de bază”, adică acele servicii în măsură să satisfacă eficient nevoile fundamentale ale populației;

12. în această privință, nu poate decât să sublinieze rolul fundamental pe care îl au autoritățile regionale și locale în crearea unor astfel de servicii și în organizarea lor, cu respectarea unei guvernanțe democratice și eficiente, care să se orienteze după principiul bunăstării celor administrați;

13. totodată, considerăm că abordarea la nivel local este indispensabilă pentru examinarea uneia dintre marile provocări cu care ne vom confrunta în realizarea ODM-urilor, aceea a transformării demografice: dacă nu se vor lua în considerare nevoile de dezvoltare la nivel local, în special printr-o susținere a micilor exploatații rurale, emigrarea din mediul rural va determina extinderea sărăciei în orașele de tip megalopolis, care vor deveni imposibil de administrat, sau va îngroșa rândurile circuitelor de migrație către alte țări;

14. în consecință, Comitetul cere Comisiei să integreze această abordare locală a dezvoltării în elaborarea – împreună cu țările partenere – a documentelor de strategie regională (care se referă la mai multe țări) și a celor de strategie de țară; în acest sens, el reamintește necesitatea asocierii ARL la elaborarea și punerea în aplicare a programelor de dezvoltare. Într-adevăr, confruntarea cu provocările globalizării presupune luarea în considerare a autorităților care sunt responsabile, pe teren, de guvernanța democratică și de dezvoltarea locală;

15. în plus, prin acțiuni adecvate, ARL contribuie la sensibilizarea marelui public în legătură cu realitățile sărăciei pe plan mondial, în contextul crizei, și cu nevoia urgentă de a reacționa în favoarea dezvoltării. Prin solidaritatea și generozitatea de care dau dovadă, aceste acțiuni pot reprezenta pentru persoanele provenind din imigrație ocazia de a-și redescoperi rădăcinile culturale și de a participa în țara lor de origine la consolidarea instituțiilor și a libertăților cetățenești în sprijinul dezvoltării;

Finanțarea pentru dezvoltare

În ceea ce privește asistența oficială pentru dezvoltare (AOD),

16. estimează că UE (Comisia și statele membre) este primul donator în domeniul AOD, la nivel mondial ⁽⁶⁾: chiar dacă suma „pe 2010” a contribuției sale la AOD (estimată la circa 0,45 % din PNB) rămâne inferioară obiectivelor intermediare pe care și le-a stabilit, UE se află cu mult deasupra mediei contribuțiilor țărilor bogate (0,31 % din PNB în 2010);

⁽³⁾ Documentul organizației „Orașele și Administrațiile Locale Unite” (*The United Cities and Local Governments – UCLG*) „UCLG Position Paper on Aid Effectiveness and Local Government”, din decembrie 2009, prezintă, de asemenea, numeroase exemple.

⁽⁴⁾ Avizul CoR 224/2005 fin, Avizul CoR 383/2006 fin, Avizul CoR 144/2008 fin, Avizul CoR 312/2008, adoptat în aprilie 2009.

⁽⁵⁾ Obiectivul 1: reducerea la jumătate a sărăciei și a foametei în lume; obiectivul 2: accesul universal la ciclul primar de învățământ; obiectivul 3: promovarea egalității între sexe; obiectivul 4: reducerea mortalității la copii; obiectivul 5: îmbunătățirea sănătății materne; obiectivul 6: combaterea HIV/SIDA și a altor boli; obiectivul 7: asigurarea durabilității mediului; obiectivul 8: participarea la un parteneriat global pentru dezvoltare.

⁽⁶⁾ În anexa documentului SEC (2010)420 final este prezentată contribuția la AOD a fiecăruia dintre cele 27 de state membre UE și perspectivele pentru 2015.

17. dorește să evidențieze faptul că anumite state membre contabilează în cadrul AOD naționale sumele pe care colectivitățile regionale și locale le consacră acțiunilor de cooperare descentralizată, în timp ce altele nu fac acest lucru, din diferite motive;

18. prin urmare, consideră că este necesar să se identifice în mod clar contribuția colectivităților regionale și locale la eforturile depuse pentru AOD, la nivel național și la nivel mondial;

19. considerăm totodată și că această clarificare a cifrelor este de natură să sporească implicarea din punct de vedere financiar a ARL în lupta împotriva sărăciei în lume. Într-adevăr, chiar dacă aportul ARL depășește cu mult limitele contribuției lor financiare, multe dintre acestea și-au stabilit deja obiectivul de a dedica un procent de 0,7 % din resursele proprii acțiunilor de cooperare cu țările în curs de dezvoltare pe care le inițiază. Uneori, ele au creat și mecanisme financiare care permit satisfacerea anumitor nevoi specifice (cum ar fi accesul la apă, în cazul Franței);

20. de asemenea, s-ar putea propune ca fiecare dintre cele 100 000 de ARL, ținând seama de legislațiile naționale în vigoare în fiecare stat membru, să ia hotărârea de a aloca anual asistenței pentru dezvoltare, de bunăvoie, cel puțin câte 1 euro de locuitor. ARL care nu conduc în mod direct acțiuni de cooperare descentralizată ar putea contribui la un fond destinat asistenței pentru dezvoltare a colectivităților locale, practică încetățenită în prezent în Spania. Și acțiunile care contribuie în mod indirect la dezvoltare (de exemplu, cele care se referă la sensibilizarea publicului în legătură cu sărăcia pe plan mondial) ar putea fi valorificate prin această contribuție;

În ceea ce privește impozitarea în țările în curs de dezvoltare,

21. împărtășește preocuparea autorităților europene privind conlucrarea cu țările în curs de dezvoltare pentru a întemeia încasările fiscale ale acestora pe baze și pe practici care sunt în conformitate cu guvernarea democratică, luptând împotriva paradisurilor fiscale și a corupției, și sprijină demersurile pe care acestea doresc să le întreprindă în acest sens;

22. dorește să sublinieze patru lucruri în această privință:

- autoritățile regionale și locale din țările care beneficiază de asistență au nevoie de resurse pentru a face față responsabilităților care le revin, fără a depinde numai și numai de resursele incerte pe care le poate aduce AOD, în special prin intermediul sprijinului bugetar;
- conducerea autorităților locale și regionale are nevoie și de asistență tehnică, pe care UE se declară dispusă să o propună conducerii de la nivel național;
- fără a mai aștepta, ARL europene s-au ocupat deja de această problemă esențială, incluzând asistența pentru organizare și pentru gestionarea taxelor locale în componenta instituțională a cooperării lor descentralizate;

- cu toate acestea, este necesar ca sprijinul bugetar european, atunci când există, să poată fi orientat mai direct către sprijinirea autorităților locale și regionale;

23. subliniază rolul jucat de ARL, alături de societatea civilă, în educarea în favoarea dezvoltării și sensibilizarea opiniei publice cu privire la problema sărăciei în lume: în absența unor inițiative la nivelul populației și a încrederii în cheltuirea fondurilor, ar fi și mai greu de explicat cetățenilor europeni, într-un moment de criză, necesitatea solidarității din punct de vedere financiar cu alte continente ale planetei;

Mecanismele instituționale

În ceea ce privește coerența politicilor europene,

24. salută inițiativele luate de UE pentru a concretiza principiul Consensului european privind dezvoltarea, potrivit căruia politicile europene care nu privesc dezvoltarea nu trebuie să se opună eforturilor care trebuie depuse în vederea îndeplinirii ODM și amintește că, dintre cele douăsprezece politici interesate, Consiliul din noiembrie 2009 a hotărât că eforturile se vor concentra în primul rând asupra a cinci domenii prioritare: comerțul și finanțele, schimbările climatice, siguranța alimentară mondială, migrația și securitatea;

25. observă că, în consecință, pentru a nu reține decât anumite puncte, reforma politicii agricole comune după 2013 ar trebui să țină seama de siguranța alimentară la nivel mondial și că migrația profesioniștilor înalt calificați provenind din țările în curs de dezvoltare va fi încurajată sub formă circulară, pentru a nu priva aceste țări de unele competențe esențiale pentru dezvoltarea lor și îndeplinirea ODM, în special în domeniul sănătății. De asemenea, modul de a gestiona dezvoltarea locală a unui teritoriu trebuie să țină seama de dimensiunea de mediu;

În ceea ce privește eficiența asistenței

26. În Avizul său 312/2008, adoptat în aprilie 2009, CoR a salutat deschis „progresul decisiv” reprezentat de Declarația de la Paris în ceea ce privește armonizarea asistenței, adoptată în 2005 și dorește ca interconectarea diferitelor niveluri de cooperare să se realizeze în comun și în mod transparent. Deoarece armonizarea acestor acțiuni presupune cunoașterea lor, CoR a întreprins, în strânsă colaborare cu Comisia Europeană, elaborarea unui „Atlas internet al cooperării descentralizate”, pentru a se ști mai bine despre autoritățile locale europene – lucru care nu se întâmpla înainte – „cine ce face, unde și cum”.

27. dorește să sublinieze că raporturile stabilite între autoritățile locale și regionale din Europa și omoloagele acestora din țările partenere permit realizarea unor progrese concrete în ceea ce privește punerea în aplicare a principiului apropiierii democratice și al alinierii la prioritățile și caracteristicile țărilor partenere, care se află în centrul Declarației de la Paris și al Planului de acțiune de la Accra și care nu trebuie să rămână o chestiune la nivel de state;

28. observă că acțiunile întreprinse la nivelul colectivităților nu lipsesc din raportul privind realizarea ODM până în 2015 ⁽⁷⁾, întocmit în februarie 2010 în vederea reuniunii din septembrie a.c., de către secretarul general al Organizației Națiunilor Unite. Documentul subliniază interesul pe care îl prezintă aceste obiective, care se sprijină pe sinergia intervențiilor și pe participarea grupurilor de populație interesate.

29. pledează încă de pe acum pentru ca, în poziția comună a UE care va fi adoptată de Consiliul European din iunie, conducătorii politici să nu piardă din vedere faptul că realizarea ODM are drept scop îmbunătățirea vieții de zi cu zi a sute de milioane de

persoane și că eficiența marilor mecanisme ale asistenței internaționale se măsoară la nivel local;

30. solicită, prin urmare, să se țină seama în mod explicit de nivelul subnațional în cadrul analizelor și propunerilor care vor fi reținute de UE în iunie și de comunitatea internațională, în septembrie. Cele 100 000 de colectivități locale din Europa pot alimenta micii afluenți ai marilor fluvii care asigură resurse vitale. Această alianță între state și colectivitățile locale reprezintă ocazia de a consolida instituțiile democratice și de a favoriza repartizarea echitabilă a bogățiilor, în vederea neutralizării butoiului cu pulbere reprezentat de sărăcia extremă și pentru a îndeplini Obiectivele de dezvoltare ale mileniului, conform angajamentelor politice și umanitare asumate în 2010.

Bruxelles, 9 iunie 2010

*Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO*

⁽⁷⁾ Documentul ONU A/64/665.

Avizul Comitetului Regiunilor privind interconectarea registrelor comerțului

(2010/C 267/06)

COMITETUL REGIUNILOR

- reamintește rolul decisiv al Comitetului Regiunilor care, în calitate de reprezentant al intereselor autorităților locale și regionale, a prezentat, în cadrul avizelor sale anterioare, opțiuni și propuneri alternative în vederea promovării unei bune funcționări a pieței interne, a sporirii transparenței, precum și a facilitării schimbului de informații și reducerii sarcinii administrative atât la nivel local, cât și la nivel regional;
- recunoaște importanța decisivă a registrelor comerțului pentru a se asigura funcționarea transfrontalieră eficientă a pieței interne prin furnizarea unor informații fiabile și actuale în scop comercial sau pentru a se facilita accesul la justiție al tuturor părților implicate din toate statele membre;
- constată că accesul la informații cu privire la fuziunile transfrontaliere, transferurile de sedii ale firmelor sau înființarea sucursalelor în alte state membre reprezintă o necesitate zilnică pentru buna funcționare a pieței interne;
- subliniază faptul că obstacolele care apar în calea procedurilor transfrontaliere de drept comercial se datorează mai degrabă lipsei unei identificări electronice valabile în întreaga Europă, de exemplu a unei cărți de identitate electronice europene, care ar permite legalizarea utilizării semnăturii digitale și recunoașterea reciprocă a acesteia. Acesta ar trebui să reprezinte unul din elementele cele mai importante pentru interconectarea registrelor comerțului și ar trebui, de asemenea, abordat de urgență;

Raportor: dl Uno SILBERG (EE-AE) Membru al Consiliului Local Kose

Document de referință: Carte verde „Interconectarea registrelor comerțului”

COM(2009) 614 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Context

1. salută inițiativa Comisiei Europene privind Cartea verde „Interconectarea registrelor comerțului”;

2. își exprimă satisfacția față de invitația Comisiei Europene adresată tuturor părților interesate de Cartea verde „Interconectarea registrelor comerțului” să își exprime punctul de vedere cu privire la această temă;

3. reamintește rolul decisiv al Comitetului Regiunilor care, în calitate de reprezentant al intereselor autorităților locale și regionale, a prezentat, în cadrul avizelor sale anterioare, opțiuni și propuneri alternative în vederea promovării unei bune funcționări a pieței interne, a sporirii transparenței, precum și a facilitării schimbului de informații și reducerii sarcinii administrative atât la nivel local, cât și la nivel regional;

4. împărtășește punctul de vedere al Comisiei Europene conform căruia registrele comerțului ⁽¹⁾ joacă un rol decisiv în acest sens. În acestea se înregistrează, se examinează și se stochează informații referitoare la societățile comerciale, precum informații privind forma juridică a societății, sediul său, capitalul și reprezentanții legali, și aceste informații se pun la dispoziția publicului;

5. este de acord cu Comisia Europeană că Directiva privind fuziunile transfrontaliere ⁽²⁾, precum și Statutul societății europene ⁽³⁾ (SE) și cel al societății cooperative europene ⁽⁴⁾ (SCE) prevăd explicit cooperarea registrelor comerțului la nivel transfrontalier;

6. este de părere că registrele comerțului pot oferi servicii suplimentare, diferite de la o țară la alta, chiar dacă standardele minime privind serviciile de bază sunt reglementate prin prevederi legislative europene. În același timp, societățile comerciale operează tot mai mult în afara granițelor naționale și au astfel posibilitatea de a se înregistra și de a-și desfășura activitatea comercială parțial sau în totalitate într-un alt stat membru. Toate acestea au dus la creșterea cererii de acces transfrontalier, public, la informații privind societățile comerciale;

7. evidențiază faptul că, deși informațiile privind o anumită societate comercială sunt accesibile în țara în care aceasta este înregistrată, accesul la aceste informații dintr-un alt stat membru poate fi adesea împiedicat de obstacole de ordin tehnic, juridic, lingvistic etc.;

8. consideră totuși că doar cooperarea benevolă existentă între registrele comerțului nu este suficientă și, prin urmare, este necesară asigurarea unei cooperări transfrontaliere între registrele comerțului, mai eficiente decât până în prezent. În cadrul acestei cooperări, este deosebit de important să se garanteze accesul transnațional la informațiile stocate de registrele comerțului, precum și transparența, securitatea juridică și fiabilitatea acestor informații;

9. accentuează faptul că actuala criză financiară evidențiază din nou importanța transparenței piețelor financiare. În contextul măsurilor de asanare financiară, îmbunătățirea accesului la informații oficiale, actualizate și fiabile referitoare la societățile comerciale poate fi privită ca un mijloc pentru restabilirea încrederii în piețele din întreaga Europă;

Mesaje esențiale

10. recunoaște importanța decisivă a registrelor comerțului pentru a se asigura funcționarea transfrontalieră eficientă a pieței interne prin furnizarea unor informații fiabile și actuale în scop comercial sau pentru a se facilita accesul la justiție al tuturor părților implicate, din toate statele membre;

11. recunoaște importanța fundamentală pentru creșterea economică a unei mobilități mai mari a societăților comerciale și, prin urmare, recomandă aplicarea unui sistem integrat în totalitate, care să asigure un acces nediferențiat la informații în întreaga Uniune Europeană;

12. constată că accesul la informații cu privire la fuziunile transfrontaliere, transferurile de sedii ale firmelor sau înființarea sucursalelor în alte state membre reprezintă o necesitate zilnică pentru buna funcționare a pieței interne;

13. apreciază eforturile depuse de statele membre participante în mod voluntar la proiectul de creare a unei platforme eficiente pentru schimbul de informații, dar, cu toate acestea, solicită Comisiei Europene să elaboreze o propunere de cadru legislativ pentru o cooperare la nivel european între registrele comerțului, pentru a înlocui sistemul actual pe bază de voluntariat cu un registru integrat în totalitate pe baza TIC;

14. reamintește rolul însemnat al IMM-urilor în cadrul economiei europene și solicită statelor membre să adopte Statutul societății private europene care, împreună cu un sistem eficient de interconectare a registrelor comerțului, ar promova expansiunea întreprinderilor mici și mijlocii pe piața internă;

(1) Conceptul de „registre ale comerțului” utilizat în această carte verde include toate registrele centrale, registrele comerciale sau registrele societăților comerciale, în conformitate cu articolul 3 din prima Directivă în materie de drept al societăților comerciale (68/151/CEE).

(2) Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (JO L 310, 25.11.2005, p. 1).

(3) Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) (JO L 294, 10.11.2001, p. 1).

(4) Regulamentul (CE) nr. 1435/2003 al Consiliului din 22 iulie 2003 privind statutul societății cooperative europene (SCE) (JO L 207, 18.8.2003, p. 1).

15. solicită instituirea, la nivel european, a unui registru digital al comerțului cu soluții IT ambițioase, având la bază asocieri bilaterale;

16. pledează pentru revizuirea directivelor relevante în materie de societăți comerciale în vederea adaptării prevederilor acestora la posibilitățile tehnice actuale, în special la utilizarea sistemelor IT;

17. împărtășește punctul de vedere conform căruia ar fi util, în orice caz, ca, la interconectarea registrelor comerțului, să se facă uz, într-o mare măsură, de eforturile depuse până în prezent, în special în legătură cu Registrul European al Comerțului (EBR) și cu proiectul BRITE. În ceea ce privește partea care reglementează din punct de vedere procedural cooperarea dintre registrele comerțului din cadrul rețelei (fuziuni, transferuri de sedii ale firmelor, stabiliri ale sucursalelor etc.), trebuie exprimat acordul cu Comisia Europeană, în sensul că sistemul poate fi creat cel mai ușor pe baza actualului proiect BRITE.

Propuneri

18. reamintește faptul că jurisprudența Curții Europene de Justiție din ultimii zece ani [în special prin cauzele *Centros* (C-212/97), *Überseering* (C-208/00), *Inspire Art* (C-167/01)] a permis societăților comerciale să opereze și să își transfere sediul la nivel transfrontalier;

19. subliniază că, adesea, în practică, acest drept nu poate fi utilizat. Însă motivul acestei stări de fapt trebuie căutat nu atât în lipsa interconectării registrelor comerțului, cât, mai degrabă, în faptul că dispozițiile de drept al societăților comerciale și ale legislației privind registrele comerțului din statele membre nu promovează transferul sediului în străinătate și alte activități transfrontaliere și în faptul că nici legislația europeană nu solicită explicit dispoziții în acest sens;

20. consideră că această problemă nu se rezolvă numai prin interconectarea registrelor comerțului. Pentru rezolvarea acesteia, ar fi în principiu necesară stabilirea unor dispoziții legale de fond și de procedură privind transferul sediului societăților comerciale, prin care trebuie reglementată, printre altele, cooperarea registrelor comerțului;

21. are convingerea că unul dintre cele mai mari obstacole din calea realizării unei concurențe reale între state și regiuni rezidă în faptul că transferul sediului în UE este în principiu aproape imposibil. Concurența ar avea drept consecință faptul că societățile comerciale ar fi atrase în cel mai bun mediu, însă transferul sediului este astăzi extrem de complicat;

22. recunoaște că interconectarea registrelor comerțului ar ajuta societățile comerciale să obțină informații despre partenerii lor în cadrul activității lor comerciale, iar acest lucru merită, în orice caz, salutat. Un sistem al registrelor comerțului interconectate ar

genera astfel o bază de date comună cu intrări standardizate, cu ajutorul căreia ar putea fi realizat acest obiectiv, dacă se garantează acuratețea informațiilor furnizate de registre. În plus, ar trebui depuse eforturi în vederea uniformizării conținuturilor registrelor;

23. este de părere că „Acordul privind guvernanta” propus în cadrul cărții verzi nu pare a fi un instrument adecvat pentru stabilirea unei rețele. Pentru ca datele standardizate din fiecare registru național al comerțului să poată fi accesate în formă standardizată, viitorul sistem trebuie să fie reglementat, de exemplu, prin revizuirea directivei privind publicitatea în materie de drept al societăților comerciale sau pe altă cale;

24. adaugă că eforturile ar trebui orientate mai degrabă spre punerea la dispoziție online, pentru toată lumea și, pe cât posibil, gratuit sau în schimbul unei taxe mici, atât a informațiilor transfrontaliere prin intermediul sistemului care urmează a fi creat, cât și a informațiilor privind registrele comerțului interne ale diferitelor state membre. Prin taxele încasate de către stat în contextul colectării informațiilor relevante, costurile legate de acestea sunt oricum acoperite deja, iar autoritățile publice nu ar trebui să facă comerț cu date publice. Altfel, sub acoperirea viitoarei directive s-ar crea concurență acelor societăți existente care oferă servicii de consultanță;

25. împărtășește punctul de vedere conform căruia interconectarea datelor colectate în urma punerii în aplicare a Directivei privind transparența cu rețeaua de registre ale comerțului care urmează a fi instituită pare a fi utilă. Prin urmare, ar trebui să se reflecteze asupra opțiunii de a crea cadrul de reglementare aferent mai degrabă prin intermediul unei directive sau, eventual, chiar al unui regulament;

26. atrage atenția asupra faptului că, de fapt, lipsa unui registru interconectat al comerțului nu a reprezentat, până în prezent, un obstacol important pentru procedurile transfrontaliere de drept comercial. În prezent, o serie de soluții electronice inteligente (ca, de exemplu, cele puse în aplicare între Estonia, Portugalia și Finlanda) permit deja o cooperare foarte cuprinzătoare, astfel încât se pot accesa, pe cale electronică, chiar și registrele comerțului din străinătate, fără a fi necesară deplasarea în altă țară;

27. subliniază faptul că obstacolele care apar în calea procedurilor transfrontaliere de drept comercial se datorează mai degrabă lipsei unei identificări electronice valabile în întreaga Europă, de exemplu a unei cărți de identitate electronice europene, care ar permite legalizarea utilizării semnăturii digitale și recunoașterea reciprocă a acesteia. Acesta ar trebui să reprezinte unul din elementele cele mai importante pentru interconectarea registrelor comerțului și ar trebui, de asemenea, abordat de urgență;

28. în final, atrage atenția asupra faptului că toate inițiativele trebuie să respecte principiile unei mai bune legiferări, al subsidiarității și al proporționalității.

Bruxelles, 9 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind rolul regenerării urbane în contextul viitoarei dezvoltări urbane în Europa

(2010/C 267/07)

COMITETUL REGIUNILOR

- consideră că, în cadrul procesului de luare a deciziilor strategice pentru următoarea perioadă de programare (2014-2020), UE va trebui să recunoască importanța strategică a regenerării urbane și să vegheze la consolidarea dimensiunii urbane în toate politicile sale, pentru ca orașele să redevină laboratoare de cercetare, adoptând însă, de data aceasta, o ordine de zi mult mai amplă, care să ajute Europa să iasă din criza economică și financiară;
- propune adoptarea unei inițiative intitulate „Regenerarea urbană pentru orașe europene inteligente, durabile și incluzive”. Orașele europene pot deveni domeniul privilegiat de aplicare al celor șapte inițiative-pilot menționate în strategia Europa 2020;
- invită Comisia să analizeze îndeaproape rezultatele integrării inițiativei comunitare URBAN în programele operaționale în cadrul FEDER și să efectueze, la jumătatea perioadei, o evaluare specifică a acestor rezultate. Ca urmare a acestei examinări, s-ar putea dovedi necesare, în cursul următoarei perioade de programare, atât consolidarea caracterului specific al inițiativelor de regenerare urbană în cadrul fondurilor structurale, cât și îmbunătățirea coordonării acestora cu celelalte politici, în cadrul unei „agende urbane europene”;
- subliniază că, în zonele afectate de declinul urban, ar trebui să se ia măsuri astfel încât orașele să redevină locuri atrăgătoare, capabile să satisfacă aspirațiile tuturor, indiferent de nivelul veniturilor; consideră că zonele urbane aflate în dificultate nu pot și nu trebuie abandonate, pentru că oferă un capital de talente neexploatate și constituie o dovadă a risipei de resurse, întrucât, în loc să fie utilizat în mod productiv și să contribuie la creșterea economică globală, capitalul uman și fizic nu este deloc exploatat;
- consideră că, în majoritatea zonelor urbane, agravarea inegalităților sociale reprezintă o provocare majoră. În acest sens, noul obiectiv de coeziune teritorială inclus în Tratatul de la Lisabona ar trebui să încite toate nivelurile de guvernare să țină seama de aceste dezechilibre în toate politicile sectoriale urbane care intră în strategiile integrate de regenerare urbană.

Raportor general: dl Spyridon SPYRIDON (EL-PPE), membru al Consiliului prefecturii Atena-Pireu

Document de referință: Sesizarea Președinției spaniole

I. RECOMANDĂRI POLITICE

Contribuția orașelor la procesul de dezvoltare și trecerea de la renovare la regenerare urbană

COMITETUL REGIUNILOR

1. consideră că orașele și regiunile urbane (rezultat al conurbanizării orașelor și localităților învecinate) constituie creuzete de imaginație și creativitate, cuprinzând atât potențialul necesar abordării problemelor economice și financiare cu care se confruntă Uniunea Europeană, cât și mijloacele de combatere a exclusiunii sociale, criminalității și sărăciei. Cu toate acestea, consideră că acest lucru trebuie recunoscut în cadrul programelor structurale, pentru a permite desfășurarea proceselor de schimbare și regenerare;

2. recunoaște că orașele și centrele urbane ⁽¹⁾ au o contribuție din ce în ce mai importantă la dezvoltarea durabilă a tuturor nivelurilor de guvernare și a relațiilor dintre acestea. Orașele sunt centre culturale, economice, de învățământ, de cercetare-dezvoltare, financiare și de servicii cu grad ridicat de cunoștințe, puncte nodale ale transportului de persoane și de marfă regional și internațional și aduc o contribuție considerabilă la integrarea grupurilor de populație de origini diferite;

3. atrage atenția asupra faptului că anumiți factori de mediu, economici și sociali au împiedicat dezvoltarea câtorva zone urbane, remarcând totodată numeroase exemple de regenerare urbană reușită în Europa, finanțată cu ajutorul UE;

4. subliniază că, în multe cazuri, concentrarea populației în orașe, care se datorează unor activități ilegale de construcție și migrației interne, s-a efectuat cu o viteză care a depășit capacitățile și planurile autorităților locale. S-au intensificat problemele sociale, au fost marginalizate grupuri de populație, fără a se lua în considerare potențialul profesional și social al acestora, care este totuși esențial. În orașele din țările dezvoltate, cartierele defavorizate fac parte integrantă din peisajul urban, constituind un factor de exclusiune socială și de creștere a insecurității;

5. constată că schimbările structurale din sectorul economic, delocalizarea unităților de producție și introducerea noilor tehnologii, în special în domeniul transporturilor de mărfuri, de exemplu odată cu fragmentarea încărcăturilor, au deteriorat rapid infrastructurile și solurile (porturi, gări feroviare) și au efecte ample asupra modului în care cartiere și orașe întregi funcționează din punct de vedere social și economic, punându-le în situația de a se confrunta cu provocări cu totul noi;

⁽¹⁾ De-a lungul întregului aviz trebuie să se țină seama de regiunile urbane (rezultat al conurbanizării orașelor și localităților învecinate).

6. subliniază că politicile de renovare urbană ar trebui să constituie baza unui model adecvat, al cărui domeniu de aplicare să înglobeze forme de intervenție care merg de la regenerarea spațiilor urbane până la reabilitarea patrimoniului imobiliar existent. Noul model de oraș durabil ar trebui să se bazeze pe o abordare integrată și inovatoare a renovării urbane, care, în spiritul Cartei de la Leipzig, să ia în considerare aspectele de mediu, sociale și economice. Acesta nu va încuraja nici expansiunea nelimitată, nici construirea în detrimentul spațiilor verzi, ci, dimpotrivă, va pune accentul pe o creștere controlată a orașelor, pe prevenirea extinderii urbane, revitalizarea patrimoniului urban de locuințe și a rețelei sociale, îmbunătățirea eficacității ecologice a orașelor, revalorificarea terenurilor industriale și promovarea formelor de transport durabil, amenajarea teritoriului la diferite niveluri (regional, județean sau local) și utilizările mixte, văzute ca referințe fundamentale;

7. reamintește că la sfârșitul secolului XX s-a manifestat nevoia urgentă a unor intervenții cu caracter mai orientat și multisectorial, în scopul revalorizării orașelor. Complexitatea problemelor a inspirat adoptarea unei abordări multitematice, care, la rândul său, a determinat necesitatea elaborării de programe de regenerare urbană. Pentru a-și defini obiectivele și a-și alege metodele și instrumentele de punere în aplicare, acestea au adoptat, într-o largă măsură, o abordare integrată, luând în considerare realitățile geografice mai largi și economiile de scară. Comitetul consideră că zonele urbane aflate în dificultate nu pot și nu trebuie abandonate, pentru că oferă un capital de talente neexploatate și constituie o dovadă a risipei de resurse, întrucât, în loc să fie utilizat în mod productiv și să contribuie la creșterea economică globală, capitalul uman și fizic nu este deloc exploatat;

Rolul autorităților locale și regionale în regenerare urbană și pertinența acestei teme pentru CoR

COMITETUL REGIUNILOR

8. observă că autoritățile regionale și locale ar trebui să joace un rol decisiv și primordial în conceperea, execuția, monitorizarea, promovarea și evaluarea strategiilor integrate de regenerare urbană și, în general, în îmbunătățirea mediului urban. Diversitatea orașelor și municipiilor europene necesită soluții locale și, mai ales, acțiuni la nivel local. Numeroasele programe și inițiative ale UE au creat un capital de cunoștințe privind dezvoltarea urbană la nivel european și în fiecare oraș în parte. Comitetul consideră că autoritățile locale ar trebui încurajate să utilizeze toate cunoștințele acumulate la nivel european, în special „acquis-ul urban”;

9. consideră că posibilitățile de intervenție în materie de regenerare urbană sunt numeroase și că strategiile din acest domeniu trebuie să ia în considerare multitudinea de factori care generează provocările cu care se confruntă anumite zone urbane. Recesiunea economică intervenită în ultimii ani poate afecta mai mult anumite zone urbane care, dată fiind structura lor socioeconomică, au nevoie de mai mult timp de adaptare decât alte sectoare ale orașelor. Programele de regenerare urbană ar trebui să caute mijloace inovatoare pentru a transforma efectele inerente ale aglomerației din centrul orașelor în avantaje pentru locuitori;

10. consideră că orașele, în strânsă sinergie cu zonele periurbane, oferă avantaje esențiale cetățenilor și întreprinderilor, nu numai ca motoare economice și centre comerciale și de schimb, dar și în calitate de vectori de promovare a libertăților individuale și de centre de creativitate, cercetare și excelență. În schimb, orașele se confruntă cu probleme provocate, în special, de modificarea modului de viață și de schimbările demografice, precum și, chiar mai des, de modelele necorespunzătoare de dezvoltare urbană. Regenerarea urbană și dezvoltarea urbană durabilă se află, în prezent, în centrul preocupărilor numeroaselor autorități locale și regionale ale UE, care doresc să combine o creștere durabilă cu infrastructuri moderne (acordând prioritate celor de natură tehnologică), un nivel înalt de atractivitate pentru întreprinderi și un mediu curat și sănătos;

11. consideră că există deja numeroase bune practici, dar care sunt insuficient difuzate sau aplicate. Prin urmare, CoR își reiterează apelul privind constituirea unei rețele virtuale menite să asigure difuzarea celor mai bune practici în orașele și regiunile europene. Comitetul s-a implicat activ în inițiative precum Pactul primarilor și premiul „Capitala verde europeană”, și a participat la activitățile de monitorizare a Cartei de la Leipzig privind orașele europene durabile, în cadrul Grupului pentru dezvoltare urbană (GDU) al statelor membre. În plus, el a adoptat recent avize pe această temă, abordând, de exemplu, modul în care orașele și regiunile contribuie la realizarea obiectivelor europene în materie de schimbări climatice și energie, acțiunile necesare pentru promovarea eficienței energetice sau planul european de acțiune pentru mobilitate urbană;

Acțiunea UE pentru dezvoltarea orașelor europene

COMITETUL REGIUNILOR

12. consideră că, deși în tratatele UE nu este prevăzută în mod explicit o politică urbană, s-au constatat progrese considerabile, din 1990 până în prezent, privind chestiunea dezvoltării urbane, atât în ceea ce privește programele, cât și cunoștințele practice privind acțiunile în orașe. În cursul acestei perioade, orașele au funcționat ca laboratoare experimentale sub cerul liber și au obținut rezultate laudabile, deși au beneficiat de resurse limitate;

13. dorește să evidențieze faptul că UE poate juca un rol esențial în susținerea strategiilor de regenerare urbană. Comisia ar trebui încurajată ca, bazându-se pe „acquis-ul urban”, să ofere la nivel local, într-un mod coerent și structurat, totalitatea cunoștințelor

și măsurilor existente în materie de dezvoltare urbană. Acest demers ar trebui să includă toate politicile europene care au un impact direct asupra dezvoltării urbane, acordându-se o atenție specială acțiunilor întreprinse în domeniul coeziunii, al ocupării forței de muncă, în plan social, în domeniul protecției mediului, al conexiunii în bandă largă și în cel al transporturilor;

14. salută ghidul, actualizat recent, privind dimensiunea urbană în cadrul politicilor comunitare pentru perioada 2007-2013, publicat de grupul interservicii privind dezvoltarea urbană al Comisiei Europene. În plus, Comitetul invită Comisia să examineze ideea actualizării și oficializării unei „agende urbane europene”, care să fie însoțită de un nou cadru sau plan de acțiune de promovare a dezvoltării urbane, în cadrul căruia regenerarea urbană integrată să constituie una din principalele priorități, cu respectarea diverselor contexte în care acestea trebuie aplicate;

15. sprijină toate inițiativele existente care contribuie la dezvoltarea urbană durabilă și, în mod special, la regenerarea urbană integrată, în contextul politicii de coeziune, și anume: dimensiunea urbană a fondurilor structurale, auditul urban, programul URBACT și inițiativa JESSICA. Cu toate acestea, Comitetul invită Comisia să analizeze îndeaproape rezultatele integrării inițiativei comunitare URBAN în programele operaționale din cadrul FEDER și să efectueze, la jumătatea perioadei, o evaluare specifică a acestor rezultate. Ca urmare a acestei examinări, s-ar putea dovedi necesare, în cursul următoarei perioade de programare, atât consolidarea caracterului specific al inițiativelor de regenerare urbană în cadrul fondurilor structurale, cât și îmbunătățirea coordonării acestora cu celelalte politici, în cadrul unei „agende urbane europene”;

16. salută noua abordare pe care o reprezintă inițiativa JESSICA în materie de finanțare a inițiativelor de regenerare urbană, în special prin faptul că aceasta introduce o legătură clară între finanțare și necesitatea elaborării unor planuri de dezvoltare urbană integrate. Cu toate acestea, Comitetul consideră că s-ar putea pune în evidență faptul că subvențiile acordate constituie și un instrument util și necesar pentru a soluționa deficiențele pieței în contextul dezvoltării urbane. De asemenea, acesta își exprimă îngrijorarea cu privire la vizibilitatea inițiativei JESSICA, la nivelul de sensibilizare a autorităților locale și regionale și la problemele statelor membre privind punerea în aplicare;

17. consideră că merită sprijinite modificările aduse regulamentului privind fondurile structurale, care privesc eligibilitatea investițiilor consacrate eficienței energetice și surselor regenerabile de energie pentru locuințe. Cu toate acestea, ar trebui popularizate mai bine informațiile cu privire la sprijinul acordat în domeniul locuințelor, în forma în care acesta este prezentat în ultima modificare a regulamentului FEDER în ceea ce privește eligibilitatea intervențiilor în domeniul locuințelor în favoarea comunităților marginalizate, și va trebui solicitat cu fermitate ca acesta să fie înscris în cadrul unui program integrat de dezvoltare urbană. Prin urmare, Comitetul dorește să propună ca fondurile structurale să sprijine și ajutoarele privind locuințele în zonele puternic defavorizate. Asigurarea unor locuințe de calitate este o condiție *sine qua non* a succesului programelor de regenerare urbană. Ar trebui să se acorde sprijin financiar numai în cadrul programelor integrate și cu condiția respectării unor reguli stricte, pentru a se garanta faptul că acesta este utilizat în beneficiul populației locale și nu contribuie la procesul de gentrificare;

Regenerarea urbană durabilă

COMITETUL REGIUNILOR

18. constată că orașele Uniunii Europene sunt invitate să contribuie la eforturile Uniunii de depășire a crizei economice și financiare și la o integrare europeană sporită. Cele trei dimensiuni pe care Președinția spaniolă le-a ridicat la rangul de principii pentru dezvoltarea problematicii privind rolul regenerării urbane în dezvoltarea orașelor constituie pilonii dezvoltării durabile. În cadrul punerii în aplicare a programelor de regenerare urbană, este necesară completarea acestora cu priorități tematice pertinente, care să integreze această chestiune în mediul socioeconomic actual. Mai precis, Comitetul consideră că este necesar să se acorde prioritate unor chestiuni precum guvernanta urbană, rolul autorităților locale și regionale, finanțarea regenerării urbane, contribuția tehnologiilor informației la procesul de regenerare urbană, importanța modului de organizare și de funcționare a autonomiei locale la elaborarea și punerea în aplicare a programelor de regenerare urbană, locul inovării în cadrul regenerării urbane și, în fine, contribuția acesteia la dezvoltarea relațiilor externe și la internaționalizarea orașelor. De asemenea, constată că autoritățile regionale și locale joacă un rol fundamental în ceea ce privește contribuția la regenerarea urbană, de la amenajarea teritoriului și până la planificarea urbană și la punerea în aplicare a acesteia, insistând, în acest context, asupra importanței regenerării în ceea ce privește noile dezvoltări urbane, și asupra îmbunătățirii nucleului urban existent în raport cu extinderea urbană;

Dimensiunea economică a regenerării urbane – contribuția la creșterea inteligentă

COMITETUL REGIUNILOR

19. dorește să sublinieze că, în special în contextul internaționalizării economiei, schimbările economice care au avut loc în ultimii ani pot afecta într-o mai mare măsură sectoarele mai vechi sau mai centrale în orașele care, dată fiind structura lor socioeconomică, au nevoie de mai mult timp de adaptare decât alte zone ale lor. În acest sens, intervențiile politicii de coeziune au la bază ideea că o creștere dezechilibrată din punct de vedere geografic nu numai că dăunează coeziunii sociale, ci impune și o limită creșterii economice potențiale. Această constatare este cu atât mai adevărată la nivel local, după cum sublinia recent raportul Barca, spre exemplu;

20. subliniază necesitatea stimulării activităților economice inovatoare, creându-se condiții și măsuri de motivare adecvate, infrastructuri de vârf, precum și capital uman bine pregătit, care să se înscrie într-un demers de învățare de-a lungul vieții;

21. consideră că protecția patrimoniului lor cultural, atât a celui material, cât și a celui imaterial, prin revitalizarea centrelor cu respectarea în cel mai înalt grad a patrimoniului istoric și arhitectural, creează o valoare adăugată în ceea ce privește imaginea, prestigiul și atractivitatea orașelor și încurajează diversitatea

culturală, care, în termeni economici, joacă un rol important în dezvoltarea economiei cunoașterii și a industriilor creative, favorizând totodată dezvoltarea locală, mulțumită promovării, la nivel local, a locurilor de muncă specializate, care implică adesea un nivel înalt de calificare;

22. remarcă faptul că, în ceea ce privește atât procedurile, cât și rezultatele, proiectele de regenerare urbană ar trebui să genereze, să încorporeze și să disemineze cunoaștere și inovare;

23. subliniază că strategiile de regenerare urbană trebuie să țină seama de multitudinea de factori care se află la originea declinului economic cu care se confruntă anumite zone urbane, cei mai manifesti fiind uzura clădirilor, infrastructurile depășite și problemele legate de accesibilitate. Numeroase întreprinderi părăsesc orașele, urmărind să obțină costuri de funcționare mai scăzute și mai mult spațiu, iar mulți dintre salariații lor le urmează, sperând astfel să beneficieze de o mai bună calitate a vieții (servicii sociale, mijloace de transport) sau să ducă o existență mai puțin costisitoare (chirii mai ieftine și prețuri imobiliare mai avantajoase). Pentru a răspunde așteptărilor întreprinderilor care doresc să își stabilească sediul în zone regenerare, programele de regenerare urbană ar trebui să caute moduri inovatoare de utilizare a spațiului disponibil și să îmbunătățească nivelul serviciilor oferite de oraș, transformând astfel în avantaje efectele inerente ale aglomerației din zonele urbane centrale;

24. reamintește că problemele de mobilitate cu care se confruntă orașele, care sunt în principal probleme de congestionare, afectează numeroase zone urbane în Europa și că acestea nu pot fi rezolvate doar prin îmbunătățirea infrastructurilor sau prin injectarea unor sume mai mari în întreprinderile de transport public. Mobilitatea urbană sporește posibilitățile oferite locuitorilor și întreprinderilor și, astfel, constituie atât un factor de competitivitate economică, cât și un vector de coeziune socială. Comitetul subliniază că toți cetățenii ar trebui să aibă acces la un transport public eficient și accesibil, având în vedere că acesta joacă un rol esențial pentru a scoate din izolare zonele defavorizate. Comitetul subliniază că, având în vedere prejudiciile aduse mediului în orașe, măsurile destinate promovării unui transport urban care respectă mediul înconjurător (proiectele de cercetare și cele demonstrative cu privire la vehiculele cu emisii reduse sau cu emisii zero, activitățile destinate promovării altor moduri și modalități de transport, cum ar fi utilizarea în comun a autovehiculelor sau promovarea circulației bicicletelor în oraș) trebuie să capete mai multă importanță. De asemenea, Comitetul își reiterează sprijinul pentru elaborarea planurilor de mobilitate urbană durabilă, cel puțin pentru marile orașe, și propune introducerea unor măsuri de stimulare la nivelul UE, cum ar fi condiționarea finanțărilor proiectelor de transport urban de existența planurilor de mobilitate urbană durabilă și încheierii de acorduri de parteneriat pentru mobilitate între sectorul public și sectorul privat;

25. subliniază necesitatea lansării unei acțiuni de întărire a spiritului întreprinzător, prin motivarea unor grupuri de populație bine definite, crearea de organisme care să susțină spiritul antreprenorial și organizarea de manifestări ad-hoc. În acest context, recunoaște rolul important pe care îl poate avea sprijinirea femeilor întreprinzătoare în susținerea economiei printr-o creștere inteligentă;

Dimensiunea ecologică a regenerării urbane – contribuția la creșterea durabilă

COMITETUL REGIUNILOR

26. consideră că dimensiunea ecologică a regenerării urbane va trebui să ridice la rangul de priorități esențiale următoarele trei teme majore: schimbările climatice, combaterea poluării resurselor naturale care decurge din activitățile realizate de om, precum și, în general, utilizarea rentabilă a acestor resurse și, în sfârșit, protejarea habitatelor;

27. este convins că, deși Europa este deja puternic urbanizată, este evident că tendința de extindere a teritoriului urbanizat va continua în anumite zone, în special în aglomerațiile mari și mijlocii cele mai dinamice. Pe măsură ce orașele se extind, acestea ar putea distruge unele resurse și deteriora calitatea solului și a apei. În consecință, Comitetul subliniază că programele de regenerare urbană integrate sunt capabile să oprească, sau chiar să inverseze această tendință, stopând o creștere urbană nelimitată și regenerând mediul urban;

28. remarcă faptul că, pe de altă parte, se așteaptă ca, în cursul acestui secol, să aibă loc o accelerare a schimbărilor climatice și o creștere a nivelului mării, ca urmare a efectului emisiilor de gaze cu efect de seră produse de om. Această perspectivă constituie o provocare din ce în ce mai mare mai ales pentru zonele urbane costiere, care vor trebui să suporte cheltuieli importante, întrucât sunt necesare, printre altele, mijloace financiare substanțiale pentru punerea în aplicare a măsurilor de protecție a zonelor de coastă și de protecție în fața inundațiilor. Perspectiva întărește, de asemenea, importanța activității pe care o desfășoară Grupul pentru dezvoltare urbană al statelor membre în ceea ce privește elaborarea unui cadru de referință pentru orașe europene durabile. Pe lângă preocupările legate de mediu, care privesc, în mod tradițional, zonele urbane, acest grup dorește să integreze, de asemenea, dimensiunea schimbărilor climatice și problemele legate de atenuarea acestora și de adaptarea la efectele sale;

29. consideră că lupta împotriva poluării resurselor naturale care decurge din activitățile realizate de om trebuie să aibă un caracter prioritar, constituind o preocupare esențială în cadrul regenerării urbane, și acordă o importanță specială acțiunilor care consolidează prevenirea poluării. Comitetul subliniază cu aceeași insistență importanța măsurării și limitării consumului de materiale care afectează mediul natural, efectuând această evaluare pe perioada întregului ciclu de viață (producție, utilizare, eliminare);

30. subliniază că reabilitarea clădirilor existente în scopul creșterii eficienței energetice este una dintre cele mai eficiente modalități, la nivel de costuri, de a duce la îndeplinire angajamentele asumate la Kyoto referitoare la schimbările climatice, estimându-se că astfel, emisiile de CO₂ și costurile energetice ale clădirilor ar putea fi reduse cu 42 %;

31. subliniază că orașele sunt responsabile pentru 70 % din emisiile de gaze cu efect de seră și că, în această privință, Carta de la Leipzig le solicită să își reducă amprenta de carbon, să își conserve resursele și biodiversitatea, să economisească energia și să promoveze accesul la serviciile publice esențiale. Din acest motiv, Comitetul remarcă faptul că este necesar să se ia măsuri imediate pentru

limitarea consumului de energie în orașe, în primul rând grație unei bune gestionări energetice și, în al doilea rând, prin intermediul producerii de energie din surse regenerabile. Vor trebui întreprinse acțiuni similare în domeniul construcțiilor, îmbunătățindu-se performanța energetică a clădirilor;

32. salută Pactul primarilor, care aduce laolaltă aproape 3 000 de orașe europene ce își iau angajamentul de a depăși obiectivul 20-20-20, care reprezintă nivelul minim legal pe care UE trebuie să îl atingă până în 2010. Atât această inițiativă, cât și premiul „Capitala verde europeană” au fost lansate de Comisia Europeană și s-au bucurat de aprobarea și sprijinul Comitetului Regiunilor, care dorește, de asemenea, să extindă Pactul primarilor la nivel regional;

33. recunoaște importanța rolului spațiilor verzi și al suprafețelor de apă în programele de regenerare urbană. Acestea aduc o contribuție primordială la îmbunătățirea climatului orașelor, dat fiind că îl înprospătează, generând aer curat, filtrează poluarea și reduc zgomotul. De asemenea, zonele verzi recreative fac viața în orașe mai agreabilă, favorizând astfel coeziunea socială. Extinderea zonelor verzi în orașe reprezintă un obiectiv care ar trebui urmărit de toată lumea;

34. atrage atenția asupra împuținării resurselor hidrice disponibile la nivel mondial și solicită mobilizarea programelor de regenerare urbană pentru a proteja rezervele de apă, în special în ceea ce privește cantitatea de apă potabilă, precum și gestionarea adecvată a acestora și punerea în aplicare a unor procedee substitutive în exploatarea lor. Trebuie limitată, de asemenea, amprenta hidrică a orașelor;

35. în opinia sa, calitatea estetică a construcțiilor constituie un factor decisiv dacă se dorește ca orașele să facă față cu succes concurenței internaționale, să fie atrăgătoare și să asigure calitatea vieții populației lor și propune lansarea de acțiuni legate de creația arhitecturală și artistică;

36. recunoaște valoarea biotopurilor și consideră că protecția și gestionarea celor aflate în jurul orașelor sau în apropierea lor reprezintă o prioritate majoră, având vedere că este vorba despre un parametru esențial al regenerării urbane, ce trebuie combinat cu acțiuni de sensibilizare și informare a cetățenilor în privința mediului;

37. subliniază faptul că, între orașe și regiunile înconjurătoare, în special centura dinamică periurbană, există legături puternice și că orașele trebuie să gestioneze această relație;

Aspectele sociale ale regenerării urbane – contribuția la o creștere incluzivă

COMITETUL REGIUNILOR

38. consideră că mutațiile sociodemografice au determinat populația din numeroase orașe să își părăsească locuințele din zonele urbane mai vechi pentru a se instala în ansambluri

rezidențiale noi, mai periferice, zone urbanizate situate la graniță sau, pur și simplu, orașe noi situate în apropierea marilor aglomerații. Printre motivele care stau la baza acestei migrații se numără posibilitatea unei locuințe mai ieftine și mai atrăgătoare, o mai bună calitate a vieții sau o gamă mai largă de servicii. Persoanele cu venituri peste medie care au părăsit orașele în ultimele decenii nu revin decât într-un ritm lent, grație succesului anumitor programe de regenerare urbană. Prin urmare, Comitetul subliniază că, în zonele afectate de declinul urban, ar trebui să se ia măsuri astfel încât orașele să redevină locuri atrăgătoare, capabile să satisfacă aspirațiile tuturor, indiferent de nivelul veniturilor;

39. subliniază că locuințele au fost, în general, și continuă să fie și în zilele noastre una dintre preocupările fundamentale ale regenerării urbane, aceasta incluzând printre obiectivele sale principale garantarea îmbunătățirii condițiilor de viață ale categoriilor defavorizate ale populației;

40. consideră că, în majoritatea zonelor urbane, agravarea inegalităților sociale reprezintă o provocare majoră. Decalajele dintre cartiere duc la apariția unui fenomen de ghetoizare socio-demografică, a cărui cauză o constituie, uneori, politicile inadecvate în domeniul locuinței, în temeiul cărora furnizarea de servicii se limitează la zonele prospere, fără a acoperi cartierele defavorizate. În acest sens, noul obiectiv de coeziune teritorială inclus în Tratatul de la Lisabona ar trebui să incite toate nivelurile de guvernare să țină seama de aceste dezechilibre în toate politicile sectoriale urbane care intră în strategiile integrate de regenerare urbană. Prin urmare, Comitetul subliniază că un oraș durabil trebuie să aibă la bază solidaritatea urbană, care combate activ excluziunea și discriminarea, consolidând coeziunea socială între cartiere, categorii socioprofesionale, genuri și populații de origini diverse. Solidaritatea urbană trebuie să reflecte ambiția noastră de a construi o societate europeană mai incluzivă și omogenă;

41. consideră că vor trebui depuse eforturi deosebite pentru buna integrare a migranților în viața orașului, acesta constituind modul indicat de a rezolva problemele din domeniu;

Parteneriatul în scopul regenerării urbane

COMITETUL REGIUNILOR

42. subliniază că în programele de regenerare urbană trebuie implicați întotdeauna cetățenii, sectorul privat și cel al asociațiilor, iar comunitățile locale trebuie să se afle în centrul acestor parteneriate. Cu toate că regenerarea urbană este întotdeauna un proces evolutiv și continuu, este imposibil ca acestea să i se aplice soluții universale valabile; participarea amplă a părților interesate va permite să se tragă învățăminte din succesele altor experiențe și să se evite repetarea greșelilor acestora. Autoritățile locale și regionale joacă un rol esențial în acest sens, reunind diverși actori economici și sociali și dezvoltând acțiuni specifice. Documentele privind amenajarea teritoriului și planificarea urbană pot reprezenta modalități de întrunire și de concertare a politicilor pentru toate administrațiile;

Priorități tematice

COMITETUL REGIUNILOR

43. consideră că, în cadrul următoarei perioade de programare, tranziția de la operațiunile de renovare urbană, care se concentrează asupra mediului natural și a celui creat de om, la programe de regenerare urbană, va trebui însoțită de extinderea domeniului de intervenție, pentru a include o serie de priorități tematice, scopul urmărit fiind acela ca orașele europene de mâine să corespundă așteptărilor cetățenilor lor, punând la dispoziție infrastructuri și medii care să pună în valoare cunoștințele și competențele profesionale ale lucrătorilor, să constituie cadre de viață, muncă și recreere viabile și atractive, să le ofere tuturor cât mai multe posibilități, fără a exclude pe nimeni, și să utilizeze resursele naturale într-un mod cât mai economic, astfel încât să se înscrie într-o economie competitivă, cu emisii scăzute de dioxid de carbon;

Guvernanța strategiilor de regenerare urbană

COMITETUL REGIUNILOR

44. pune accentul asupra necesității de a considera regenerarea urbană ca un proces continuu și integrat, întemeiat pe o viziune pe termen lung a dezvoltării orașului. Buna guvernare a programelor de regenerare urbană trebuie să înceapă încă de la etapa de analiză. Trebuie colectate încă de la început, din surse fiabile, date solide privind economia, caracteristicile sociale și mediul zonelor respective, utilizându-se indicatori bine concepuți și comparabili. În acest domeniu, activitatea realizată de Comisia Europeană în domeniul auditului urban și activitățile realizate în prezent cu privire la cadrul de referință pentru orașe europene durabile sunt extrem de importante;

45. scoate în evidență faptul că sunt necesare noi moduri de organizare a politicii urbane, în care acțiunile de regenerare urbană să fie concepute la nivel local și regional, cu sprijinul nivelului național și european, și consideră că autoritățile locale trebuie să joace un rol de lider în dezvoltarea politicilor de coeziune, de integrare și cooperare, asigurând astfel, pe teritoriul lor, conservarea resurselor naturale și o dezvoltare ecologică eficientă și promovând și încurajând, în același timp, dialogul între multiplele forme de diversitate culturală. Pentru a maximiza eficiența acțiunii publice, numeroase autorități locale și regionale au dezvoltat deja noi forme de guvernare a orașului, care aduc programele de regenerare urbană mai aproape de realitățile din teren. Politicile urbane integrate implică alți parteneri decât autoritățile publice și asociază adesea populația din zonele respective, prin diverse mecanisme de participare; în anumite țări, acest demers a luat forma unor contracte sau pacte. Comitetul își exprimă convingerea că participarea sporită a publicului larg și rolul acordat comunităților urbane constituie eforturi de a obține capitalul social care să asigure succesul politicilor de dezvoltare urbană;

46. afirmă că, în opinia sa, programele de regenerare urbană vor trebui să garanteze utilizarea la maximum a tuturor mijloacelor de comunicare adecvate (atât presă, cât și mass-media electronică), pentru a contribui la acțiuni de informare, de comunicare și de popularizare a programelor și a metodelor de participare (referendumuri locale, adunări, democrație online etc.). Programele de regenerare urbană vor trebui să devină o componentă a procesului de învățare în ceea ce privește dezvoltarea orașelor în UE și să contribuie la sensibilizarea cetățenilor cu privire la problemele cu care aceste orașe se confruntă și la perspectivele care se ivesc;

47. recunoaște că, în conformitate cu principiul subsidiarității, chestiunile legate de regenerarea și dezvoltarea urbană se rezolvă în mod eficace la nivel local. Comitetul consideră totuși că sprijinul UE poate oferi un avantaj evident în domeniul dezvoltării urbane dacă se dovedește că intervenția este necesară pentru accelerarea rezolvării unor probleme ce afectează coeziunea economică, socială și teritorială. Ca urmare, acesta consideră că politicile de regenerare și de dezvoltare urbană ar trebui aplicate pe baza „acquis-ului urban european”, care se prezintă sub forma unei panoplii de instrumente juridice, de inițiative politice și de mecanisme de schimb de experiență și de bune practici între orașe. Comitetul reamintește că politicile dezvoltate în acest domeniu ar trebui să respecte principiul proporționalității și să ia în considerare un cadru teritorial mai amplu;

48. subliniază că o finanțare din partea UE poate fi utilă, mai ales pentru a încuraja autoritățile locale să coopereze în cadrul unei zone urbane funcționale. Aceasta înseamnă că în întreaga regiune se poate asuma o responsabilitate financiară comună pentru grupurile de populație și zonele urbane amenințate de excludere. Ar trebui să se pună la dispoziția zonelor urbane funcționale instrumente de finanțare UE, cu condiția ca autorităților locale să li se solicite să coopereze în mod eficient la alocarea resurselor proprii.

Finanțarea regenerării urbane

COMITETUL REGIUNILOR

49. subliniază că programarea dezvoltării este mai degrabă chemată să îndeplinească anumite cerințe, decât să configureze viitorul. Resursele financiare destinate programelor de regenerare urbană vor trebui să constituie un parametru specific în studiul acestei teme, contribuind la viabilitatea și eficiența programelor. Printre domeniile cărora va trebui să li se acorde o atenție specială se numără împletirea resurselor naționale și locale, modul de finanțare a programelor, fie sistematică, fie de la caz la caz, combinarea fondurilor publice cu capitalul privat, fiscalitatea locală, creditele, evaluarea beneficiilor operațiilor de renovare, precum și repartitia cheltuielilor aferente între diferiți utilizatori și beneficiari, proveniența fondurilor, valoarea strategică a subvențiilor publice și impactul acestora. O activitate mai specifică va trebui întreprinsă în ceea ce privește mecanismele de finanțare și realizare a programelor de regenerare urbană. Cu toate că se așteaptă ca dispozitive cum ar fi Fondurile de dezvoltare urbană (FDU) sau cele trei „J” (Jessica, Jérémie, Jaspers) să își aducă contribuția în acest sens, examinarea și rezultatele intervențiilor lor fac încă obiectul dezbaterii;

50. consideră că contribuția activității de voluntariat la programele de regenerare urbană nu este încă apreciată la adevărată sa valoare și semnaleză, în încheiere, că, în ceea ce privește intervențiile viitoare, dezvoltarea și consolidarea noțiunii de spirit întreprinzător și introducerea acestuia la nivelul autonomiei locale, precum și al programelor de regenerare urbană, va constitui un domeniu de cercetare în sine;

Contribuția tehnologiilor informației și comunicațiilor la regenerarea urbană

COMITETUL REGIUNILOR

51. consideră că este îndeobște admis că revoluția comunicațiilor și a informaticii are consecințe importante asupra organizării, funcționării și morfologiei orașelor europene. Trebuie să se insiste în special ca programele de regenerare urbană să includă intervenții menite să dezvolte, în materie de tehnologie a informației și comunicațiilor, infrastructuri tehnice de vârf și să elaboreze aplicații și conținuturi care îmbunătățesc viața cetățenilor și funcționarea serviciilor publice, ridică nivelul serviciilor oferite de sectorul privat și stimulează utilizarea acestor instrumente;

52. consideră că este inevitabil ca, pe măsură ce aceste oportunități sunt exploatate, să apară și amenințări. Protecția și securitatea aplicațiilor și a schimburilor, protecția datelor personale și respectul vieții private și al identității cetățenilor reprezintă o chestiune esențială, care va mai trebui aprofundată. În același timp, utilizarea tehnologiilor informației în domeniul securității urbane suscită discuții majore cu privire la funcționarea democratică a societății. Foaia de parcurs privind regenerarea urbană va trebui să reia dezbaterea pe această temă și să ofere soluții la problemele aferente;

53. constată că, prin exploatarea infrastructurilor de telecomunicații prin cablu și fără fir, aplicațiile cele mai avansate în domeniul tehnologiilor informației reușesc să creeze medii virtuale (ambient urban, oraș digital, oraș omniprezent), oferind spații unde cetățenii pot interacționa și schimba idei. Orașul digital constituie o lume paralelă căreia agenda regenerării urbane va trebui să îi acorde atenția cuvenită;

Inovarea și învățarea în cadrul regenerării urbane

COMITETUL REGIUNILOR

54. consideră că promovarea inovării va duce la îmbunătățirea performanțelor orașelor și va contribui la durabilitatea lor economică. Prin urmare, programele de regenerare urbană trebuie să ofere un mediu și infrastructuri propice inovării și măsuri de stimulare a acesteia;

55. consideră, de asemenea, că înființarea de structuri de formare, în cadrul structurilor active în viața economică a orașelor, trebuie să reprezinte o prioritate strategică a regenerării urbane;

56. este convins, de asemenea, că regenerarea urbană trebuie să consolideze legăturile dintre educație, întreprinderi, cercetare și inovare, și să promoveze noi întreprinderi inovatoare;

Importanța organizării și a funcționării autorităților locale pentru conceperea și executarea programelor de regenerare urbană

COMITETUL REGIUNILOR

57. consideră că evaluarea necesității realizării unui program de regenerare urbană, conceperea, monitorizarea executării acestuia și revizuirea lui, dacă este cazul, precum și evaluarea sa finală presupun existența unei structuri administrative dotate cu un nivel minim de competențe specifice în materie de administrare și gestionare, care trebuie garantate în cadrul tuturor administrațiilor locale și regionale. Aceste elemente constituie o condiție *sine qua non*, care necesită includerea în programele de regenerare urbană a unor acțiuni de consolidare a capacităților autorităților locale. Cu titlu indicativ, se pot menționa măsuri cum ar fi dezvoltarea gestionării sistemelor de informații (GSI) sau a sistemelor de informații geografice (SIG), care înlesnesc activitățile și îmbunătățesc procesul de luare a deciziilor, sau introducerea procedurilor de certificare (ISO, EMAS etc.), care evaluează nivelul de calitate a serviciilor puse la dispoziția cetățenilor. Acțiunile menite să garanteze – în momentul definirii modului de funcționare al autorităților locale – adoptarea unei abordări în centrul căreia se află cetățenii vor trebui să ocupe un loc central în planificarea regenerării urbane. Perfecționarea organizării autorităților locale și regionale constituie atât o provocare, cât și o condiție indispensabilă pentru realizarea programelor de regenerare urbană, și, prin urmare, reprezintă un element de care trebuie să se țină seama în acest domeniu;

Contribuția regenerării urbane la dezvoltarea relațiilor externe

COMITETUL REGIUNILOR

58. constată că acțiunile menite să promoveze și să valorizeze orașele (marketingul urban), precum și să afirme identitatea acestora (crearea unei mărci a orașelor) fac parte integrantă din activitatea autorităților locale și regionale. Într-o lume din ce în ce mai internaționalizată, orașele se află într-o concurență tot mai mare pentru a atrage capital, investiții și forță de muncă bine pregătită.

Acestea își extind planurile de dezvoltare, pentru a putea revendica resurse și mijloace care vor asigura prosperitatea cetățenilor lor. Concurența dintre orașe pentru organizarea de evenimente sportive, comerciale și culturale importante (mari evenimente) reprezintă doar unul – cel mai vizibil – dintre aspectele sub care se manifestă rivalitatea dintre ele;

59. pe de altă parte, subliniază faptul că, pe lângă concurență, orașele dezvoltă, de asemenea, și o cooperare reciprocă. În UE, stabilirea de rețele între orașe, fie pe baze tematice, fie geografice, a căpătat o importanță importantă grație inițiativelor specifice comunitare (URBACT, INTERACT, înfrățirea dintre orașe etc.). Schimburile de bune practici s-au dovedit un instrument deosebit de util. Acțiunile care contribuie la internaționalizarea orașelor europene vor trebui, de asemenea, să constituie un domeniu de acțiune în cadrul programelor de regenerare urbană;

II. CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

COMITETUL REGIUNILOR

60. consideră că, în cadrul procesului de luare a deciziilor strategice pentru următoarea perioadă de programare (2014-2020), UE va trebui să recunoască importanța strategică a regenerării urbane și să vegheze la consolidarea dimensiunii urbane în toate politicile sale, pentru ca orașele să redevină laboratoare de cercetare, adoptând însă, de data aceasta, o ordine de zi mult mai amplă, care să ajute Europa să iasă din criza economică și financiară;

61. propune adoptarea unei inițiative intitulate „Regenerarea urbană pentru orașe europene inteligente, durabile și incluzive”. Orașele europene pot deveni domeniul privilegiat de aplicare al celor șapte inițiative-pilot menționate în Comunicarea Comisiei intitulată „Europa 2020: O strategie europeană pentru o creștere inteligentă, ecologică și favorabilă incluziunii”⁽²⁾;

62. consideră că a sosit momentul să se ia o decizie în acest sens. În cadrul dezbaterii privind bugetul pentru următoarea perioadă de programare, precum și în cursul revizuirii bugetului pentru perioada actuală, va trebui să se pună ferm problema finanțării regenerării urbane.

Bruxelles, 9 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

(2) COM(2010) 2020 final.

Avizul Comitetului Regiunilor privind UE și politica internațională post-2010 în materie de biodiversitate

(2010/C 267/08)

COMITETUL REGIUNILOR

- își exprimă preocuparea cu privire la consecințele grave ale reducerii din ce în ce mai marcate a biodiversității, atât din punct de vedere moral, cât și al asigurării stabilității economice și sociale, al atenuării schimbărilor climatice și al îndeplinirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;
- accentuează faptul că, dacă se urmărește conservarea biodiversității în UE și în întreaga lume, autoritățile locale și regionale trebuie înzestrate cu resurse umane, financiare și tehnice adecvate, pe măsura responsabilităților și a sarcinii lor de a contribui la oprirea reducerii biodiversității. CoR încurajează autoritățile locale și regionale să ofere un bun exemplu;
- încurajează concentrarea strategiei UE 2020 pentru biodiversitate pe o serie limitată de sub-obiective, printre care agricultura, pescuitul, utilizarea solului, distrugerea și fragmentarea habitatelor, astfel încât autoritățile locale și regionale să își poată evalua propria contribuție și să aplice măsuri corective în timp util;
- solicită sporirea substanțială a mijloacelor financiare în bugetele de după 2013 în vederea atingerii obiectivelor și îndeamnă Comisia Europeană să folosească la maximum avantajele finanțărilor europene, în special prin rezolvarea problemei actuale a utilizării insuficiente a fondurilor structurale în sectorul biodiversității, precum și prin găsirea unor modalități de îmbunătățire a eficienței finanțării biodiversității și a rețelei Natura 2000 prin modelul integrat;
- invită UE și Comisia Europeană să ia în considerare posibilitatea participării CoR, în calitate de observator, la COP 10 din cadrul Convenției privind diversitatea biologică (CDB), astfel încât să se asigure exprimarea corespunzătoare a punctului de vedere al autorităților locale și regionale, și se oferă să contribuie prin promovarea cooperării descentralizate pentru dezvoltare în acest domeniu;
- îndeamnă COP 10 să asocieze Planului strategic 2011-2020 o decizie destinată autorităților de la nivel subnațional, precum și un plan de acțiune privind autoritățile locale și biodiversitatea 2011-2020, pentru consolidarea și extinderea contribuției importante a autorităților subnaționale la implementarea Planului strategic 2011-2020 al CDB.

Raportor:	dna Linda Gillham (UK-AE), membru al Consiliului local al orașului Runnymede
Document de referință:	Opțiuni pentru o perspectivă și un obiectiv post-2010 în materie de biodiversitate la nivelul UE
	COM(2010) 4 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

A. Observații generale

1. consideră că protecția biodiversității este esențială pentru sănătatea umană și starea de bine a omului, influențându-le atât în mod direct, cât și indirect, prin intermediul serviciilor pe care ni le oferă ecosistemul. Fiecare persoană are dreptul de a beneficia de un mediu sănătos și durabil, ceea ce presupune conservarea și utilizarea durabilă a biodiversității, cu respectarea rolului central jucat de aceasta în eforturile mondiale de combatere a foametei și de garantare a siguranței alimentare. Comitetul își exprimă preocuparea cu privire la consecințele grave pe care reducerea din ce în ce mai marcată a biodiversității în cadrul ecosistemelor le poate avea pentru generațiile prezente și viitoare, atât din punct de vedere moral, cât și din punctul de vedere al valorii intrinsece a biodiversității, al asigurării stabilității economice și sociale, al atenuării schimbărilor climatice și al îndeplinirii Obiectivelor de dezvoltare ale mileniului;

2. pe lângă faptul că subliniază valoarea intrinsecă a naturii ca patrimoniu al umanității, sprijină intensificarea lucrărilor de evaluare a biodiversității și a serviciilor ecosistemice din punct de vedere economic, precum și integrarea acestor lucrări în procesul de elaborare a politicilor. Comitetul apreciază faptul că, mulțumită studiului internațional pe tema „Economia ecosistemelor și a biodiversității” (*The Economics of Ecosystems and Biodiversity – TEEB*), valoarea economică a biodiversității și costurile financiare de nesuportat ale inacțiunii sunt înțelese din ce în ce mai bine. CoR salută faptul că în studiul TEEB sunt abordate în mod expres dimensiunile locală și regională („D 2 Report for Administrators” – „Raportul D 2 pentru administratori”);

3. subliniază că obiectivele europene și internaționale pentru 2010 au avut un rol fundamental în determinarea de acțiuni utile în favoarea biodiversității la nivel local și regional în întreaga lume. Există numeroase exemple de bune practici pe cuprinsul Uniunii Europene. Cu toate acestea, Comitetul este îngrijorat de faptul că nici obiectivele europene și nici cele globale pentru 2010 în domeniul biodiversității nu au fost îndeplinite, din cauza discrepanțelor evidente dintre promisiunile formulate și acțiunile întreprinse efectiv;

4. consideră că, pentru a îndeplini obiectivele de protecție a biodiversității, este esențial ca autoritățile publice, inclusiv cele de la nivel local și regional, să găsească punctul de echilibru între politicile de dezvoltare și obiectivele biodiversității și să încurajeze utilizarea de stimulente în vederea conservării biodiversității;

Implicarea autorităților locale și regionale în mai buna guvernanță și mai buna comunicare

5. evidențiază rolul autorităților locale și regionale în oprirea reducerii biodiversității și aplicarea de strategii de conservare a acesteia în zonele aflate în administrarea lor. Acest lucru trebuie privit în contextul rezultatelor unui recent studiu Eurobarometru, publicat în luna martie 2010, pe tema atitudinii europenilor față de biodiversitate, conform căruia numai 38 % dintre europeni cunosc semnificația termenului și numai 17 % se simt afectați în mod direct de reducerea biodiversității. În acest sens, CoR își reafirmă dorința de a promova proiectele de conservare a biodiversității și de a contribui la suscitarea interesului cetățenilor la nivel local și regional și la crearea de sinergii între părțile interesate și autoritățile publice, putând organiza evenimente, în acest scop, în cursul Zilelor porților deschise 2010;

6. accentuează faptul că, dacă se urmărește conservarea biodiversității în întreaga lume, autoritățile locale și regionale trebuie înzestrate cu resurse umane, financiare și tehnice adecvate, pe măsura responsabilităților și a sarcinii lor de a contribui la oprirea reducerii biodiversității. Autoritățile locale și regionale se află în poziția ideală pentru a sprijini comunitățile locale în conservarea mediului local și pentru a ajuta organismele de voluntari angajate în sensibilizarea și implicarea publicului în conservarea mediului natural. Alte responsabilități importante sunt educația, sănătatea și bunăstarea, amenajarea teritoriului și proprietatea funciară. CoR încurajează autoritățile locale și regionale să ofere un bun exemplu;

7. este de părere că 2010, proclamat de ONU Anul internațional al biodiversității, va consolida angajamentul politic la nivel european și internațional de rezolvare a crizei globale a biodiversității, încurajând în același timp participarea activă a autorităților locale și regionale;

8. salută proiectele lansate de numeroase autorități locale și regionale pentru a contribui la protecția biodiversității – de exemplu, proiectele ce vizează crearea de zone naturale protejate, refacerea habitatelor deteriorate, conservarea zonelor umede și a altor ecosisteme, crearea de centuri verzi și planificarea urbană pe baza criteriilor de conservare a biodiversității – și pentru a-i sensibiliza pe cetățenii lor față de biodiversitate – cum ar fi concursurile pentru cele mai frumoase grădini și spații verzi în zonele urbane. Grădinile rezidențiale oferă un spațiu de refugiu vital păsărilor și animalelor și sunt esențiale pentru îmbogățirea și filtrarea aerului, precum și pentru înmagazinarea dioxidului de carbon;

B. Către o strategie UE 2020 pentru biodiversitate

9. salută perspectiva până în 2050, precum și noile și ambițioasele obiective pentru 2020, de „stopare a pierderii biodiversității și a degradării serviciilor ecosistemice în UE până în 2020 și refacerea acestora pe cât posibil, precum și creșterea contribuției UE la combaterea pierderii biodiversității la nivel mondial”, astfel cum s-a stabilit la Consiliul Mediu din 15 martie 2010 și s-a confirmat la Consiliul European din 25 și 26 martie 2010. Aceasta dovedește angajamentul reînnoit al UE de a obține rezultate concrete;

10. își exprimă, cu toate acestea, îngrijorarea că, în cadrul obiectivului de dezvoltare durabilă al strategiei UE 2020, biodiversitatea deține în continuare un loc secundar în raport cu modalitățile de creștere economică și cu realizarea unei economii cu emisii reduse de dioxid de carbon, în loc să fie considerată un obiectiv în sine;

11. salută încorporarea serviciilor ecosistemice în obiectivul pentru 2020, așa cum a recomandat anterior CoR, pentru ca, prin refacerea acestora, să se obțină o inversare a tendinței actuale; cu toate acestea, solicită Comisiei Europene și statelor membre să specifice cum trebuie interpretat la nivel local și regional faptul că obiectivul se limitează la „refacerea, pe cât posibil, a ecosistemelor”;

12. se declară de acord cu Consiliul în privința faptului că se impun acțiuni urgente și eficiente, în vederea evitării unor serioase consecințe ecologice, economice și sociale;

13. recunoaște că aceasta va dovedi seriozitatea angajamentului UE de a acționa și de „a da un bun exemplu” cu ocazia celei de-a 10-a reuniuni a Conferinței părților (COP 10) din cadrul Convenției privind diversitatea biologică (CDB), ce va avea loc în octombrie 2010 la Nagoya;

14. sprijină solicitarea Consiliului, adresată Comisiei Europene, de prezentare a unei strategii UE 2020 privind biodiversitatea, care să țină seama de rezultatele COP 10 în cadrul Convenției privind diversitatea biologică;

15. insistă asupra ideii că această strategie UE 2020 privind biodiversitatea va putea să ducă la îndeplinirea în practică a obiectivelor europene post-2010 și a celor globale în materie de biodiversitate doar dacă va sprijini cu hotărâre autoritățile locale și regionale, precum și alți proprietari și utilizatori de terenuri. Va trebui ca strategia să se ocupe de problema fondurilor structurale ce rămân necheltuite în domenii legate de mediu și de biodiversitate, precum și să promoveze schimbul de bune practici, pentru a da libertate de acțiune pe teren autorităților locale și regionale. Încurajarea bunelor practici în rândul autorităților și crearea unui forum de identificare a problemelor comune și de împărtășire a soluțiilor în domeniul biodiversității va contribui la consolidarea capacităților de care dispun autoritățile locale și regionale;

16. constată cu satisfacție că pledoaria sa în favoarea creării unei „infrastructuri ecologice” ⁽¹⁾ a fost reținută de Consiliu ⁽²⁾ și deschide calea către pregătirea de către Comisia Europeană a unei

strategii a Uniunii pentru infrastructură ecologică după 2010. O asemenea strategie ar trebui, conform principiului subsidiarității, să includă o dimensiune teritorială și să permită integrarea într-un cadru coerent a inițiativelor deja existente, în special la nivel local și regional;

Rolul autorităților locale și regionale în promovarea unei strategii UE 2020 privind biodiversitatea

17. subliniază faptul că noua strategie UE 2020 privind biodiversitatea va beneficia de succes doar cu condiția participării tuturor părților vizate și a actorilor de la nivel local la elaborarea și punerea în aplicare a politicii corespunzătoare, conform unui model real de guvernare pe mai multe niveluri. Este importantă reunirea tuturor părților interesate de protecția biodiversității și a ecosistemelor, inclusiv a experților științifici, a responsabililor cu planurile de acțiune, a ONG-urilor și a autorităților din domeniul educației;

18. insistă asupra necesității de a se pune în aplicare în totalitate, inclusiv la nivel local și regional, directivele privind păsările și habitatele, de a se accelera punerea în practică și dezvoltarea deplină a rețelei Natura 2000 și de a se acorda acestora o finanțare adecvată, ținându-se cont de faptul că biodiversitatea nu este distribuită în mod uniform pe teritoriul UE, și că este nevoie de măsuri eficiente de gestionare și refacere;

19. în acest sens, salută invitația Consiliului Mediu din 15 martie la asumarea unor abordări participative, care „vor determina inițiative de jos în sus, necesare și complementare, din partea celor ce participă direct la gestionarea utilizării solului și mării, în special a comunităților locale”;

20. evidențiază rolul crucial al autorităților locale și regionale în creșterea gradului de sensibilizare a cetățenilor cu privire la importanța biodiversității și solicită un sprijin sporit din partea statelor membre în aplicarea legislației europene și naționale;

21. îndeamnă autoritățile locale și regionale să elaboreze programe în materie de biodiversitate și să includă obiectivele legate de biodiversitate în planificarea utilizării teritoriului și în acordarea autorizațiilor în acest domeniu, pentru a se încuraja extinderea zonelor verzi, a se evita degradarea solului și a ecosistemelor și fragmentarea teritoriilor și a habitatelor, a se reduce la minimum impactul negativ al schimbărilor climatice, precum și pentru a se căuta posibilități de combinare a refacerii sau creării de habitate naturale cu inițiativele de amenajare sau utilizare a teritoriului; pe de altă parte, Comitetul subliniază că, în regiunile cu densitate scăzută a populației și în cele cu acces ușor la zonele verzi, unde suprafețe naturale vaste sunt deja protejate, calitatea protecției mediului trebuie definită mai precis și îmbunătățită, fiind necesară și o mai bună corelare a acestora cu celelalte componente ale amenajării teritoriului;

22. consideră că recunoașterea de către Consiliu a necesității intensificării schimburilor de bune practici pentru asigurarea optimizării resurselor în lupta împotriva pierderii biodiversității necesită ca Uniunea Europeană și statele membre să acorde un sprijin sporit acestor schimburi între autoritățile locale și regionale;

⁽¹⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽²⁾ Concluziile Consiliului Mediu din 15 martie 2010.

23. sprijină inițiativele și rețelele care contribuie la îndeplinirea angajamentelor asumate de autoritățile locale și regionale în mod voluntar și care asigură difuzarea celor mai bune practici la nivel european, cum ar fi proiectul LIFE + și cel al „capitalelor europene ale biodiversității”;

Includerea protecției biodiversității în sectoare-cheie

24. remarcă faptul că protecția biodiversității și a serviciilor ecosistemice reprezintă un aspect transversal, care impune o abordare sistemică, prin care toți actorii de la diferite niveluri trebuie să conlucreze;

25. reafirmă recomandările specifice sectorului, care figurează în avizul său intitulat „Un nou impuls pentru a combate reducerea biodiversității” ⁽³⁾ și subliniază că o protecție eficientă și hotărâtă a biodiversității este posibilă doar cu condiția includerii ei într-o strategie și în politici mai ample, care să vizeze acele sectoare-cheie responsabile pentru distrugerea, fragmentarea și degradarea habitatelor prin schimbarea destinației solului, poluare etc. Printre aceste sectoare se numără agricultura/silvicultura, energia, transportul, schimbările climatice, dezvoltarea regională/amenajarea teritoriului; totodată, în cadrul tuturor tranzacțiilor comerciale internaționale în care este implicată UE, trebuie să se aibă în vedere și să se încerce atenuarea reducerii biodiversității;

26. reamintește invitația către statele membre de a-și revizui sistemele fiscale într-un sens mai favorabil biodiversității, de exemplu printr-o reducere a TVA-ului aplicabil produselor provenite din agricultura biologică sau produselor realizate în cadrul rețelei Natura 2000, precum și prin eliminarea taxelor, impozitelor și subvențiilor care determină comportamente dăunătoare biodiversității;

27. subliniază faptul că protejarea și refacerea biodiversității oferă posibilități puțin costisitoare de atenuare a schimbărilor climatice sau de adaptare la acestea, de exemplu prin crearea de coridoare verzi menite să contribuie la dezvoltarea și la refacerea zonelor umede, prin renaturalizarea cursurilor de apă, prin promovarea „acoperișurilor verzi” sau prin interconectarea biotopurilor importante;

Stabilirea unor sub-obiective și a unor indicatori viabili și adoptarea unor măsuri de îndeplinire a acestora care să fie eficiente din punct de vedere financiar

28. încurajează Comisia Europeană să se concentreze pe o serie limitată de sub-obiective, care să transpună strategia într-un limbaj simplu și clar și să permită autorităților locale și regionale să își evalueze propria contribuție și să aplice măsuri corective în timp util. Aceste obiective trebuie să se transforme din obiective situaționale, greu de evaluat, în obiective caracterizate de criteriul urgenței. Numărul acestor sub-obiective ar trebui limitat la 5-6, printre ele trebuind să se numere agricultura, pescuitul, mediile marine, utilizarea solului, precum și distrugerea și fragmentarea habitatelor;

29. recomandă definirea cu atenție, în vederea respectării subsidiarității, a unui sub-obiectiv legat de utilizarea solului și amenajarea teritoriului, care să abordeze problemele acute ale

distrugerii și fragmentării habitatelor. Autoritățile locale și regionale joacă un rol esențial în punerea în aplicare a conceptului rețelilor ecologice, fiind cele mai în măsură să țină seama de necesitățile diverse ale zonelor de mică întindere și dens populate, precum și ale zonelor extinse, dar slab populate. Autoritățile locale și regionale ar aduce o contribuție fundamentală la atingerea acestui obiectiv;

30. subliniază importanța unei baze clare de referință, care să fie stabilită până în luna iunie a acestui an de Agenția Europeană de Mediu, în vederea asigurării unei monitorizări și unei informări continue cu privire la sub-obiectivele și indicatorii de stopare a reducerii biodiversității și la refacerea ecosistemelor. Desfășurarea unor demersuri pozitive impune existența unor bune baze de date de referință și a unei monitorizări continue, toate acestea presupunând o sporire semnificativă a finanțărilor. Aceasta ar putea fi obținută prin impunerea de obligații antreprenorilor imobiliari, dar, în absența unui acord între UE și statele membre privind sporirea considerabilă a finanțărilor în scopul menționat, mijloacele financiare aflate la îndemâna autorităților locale și regionale vor fi insuficiente;

31. invită UE și statele membre să includă noțiunea de ecosistem în baza de referință și în indicatorii lor. Un exemplu în acest sens îl constituie prima serie de hărți biofizice a serviciilor ecosistemice, aparținând Agenției Europene de Mediu;

Alocarea de resurse financiare în vederea îndeplinirii noului obiectiv

32. remarcă faptul că alocările bugetare actuale destinate protecției biodiversității nu sunt suficiente pentru atingerea obiectivelor, inclusiv a obiectivelor Natura 2000, și solicită sporirea substanțială a mijloacelor financiare în bugetele de după 2013; la definirea noilor directive și programe de finanțare trebuie să se aibă în vedere ca măsurile care ar putea dăuna diversității biologice să fie excluse de la acordarea de fonduri;

33. îndeamnă Comisia Europeană să folosească la maximum avantajele finanțărilor europene, în special prin rezolvarea problemei actuale a utilizării insuficiente a fondurilor structurale în sectoarele biodiversității și mediului, precum și prin găsirea unor modalități de îmbunătățire a eficienței finanțării biodiversității și a rețelei Natura 2000 prin modelul integrat;

34. își reînnoiește invitația ⁽⁴⁾ de aplicare a unui sistem de eco-condiționalitate în reglementarea accesului la fondurile publice, în special în ceea ce privește politica agricolă comună și politica comună în domeniul pescuitului; invită statele membre să promoveze o contribuție echitabilă a diverselor sectoare economice la costurile refacerii serviciilor ecosistemice;

35. în lumina recentelor concluzii ale Agenției Europene de Mediu ⁽⁵⁾, recomandă reformarea politicii agricole comune, în așa fel încât să permită o mai bună sprijinire a agriculturii cu înaltă valoare naturală (IVN);

⁽⁴⁾ CdR 22/2009 fin și CdR 218/2009 fin.

⁽⁵⁾ Raport tehnic AEM nr. 12/2009 „Distribuirea și alocarea bugetului PAC din perspectiva biodiversității”.

⁽³⁾ CdR 22/2009 fin.

36. invită Comisia Europeană să instituie mecanisme de finanțare adecvate, care să permită autorităților locale și regionale să-și consolideze capacitatea instituțională de stopare a reducerii biodiversității și de protejare a acesteia în regiunile lor, și să încurajeze schimbul de bune practici între regiuni;

Speciile invazive

37. subliniază faptul că speciile invazive non-indigene sunt recunoscute drept o amenințare de nivel global la adresa biodiversității; pe această temă au fost adoptate decizii la ultimele cinci conferințe ale părților la Convenția privind diversitatea biologică (CDB);

38. remarcă faptul că, în 2003, în cadrul Convenției de la Berna, a fost adoptată Strategia europeană privind speciile alogene invazive. Obiectivul nr. 5 al „Planului de acțiune al UE pentru 2010 și după 2010”⁽⁶⁾ invită statele membre să elaboreze strategii naționale în privința speciilor alogene invazive. În acest sens, CoR își reînnoiește apelul⁽⁷⁾ către Comisia Europeană de a elabora o strategie a UE privind speciile invazive;

39. subliniază că efectele schimbărilor climatice sunt un factor ce antrenează extinderea habitatului anumitor specii și că acest fenomen va continua în deceniile următoare, determinând probabil transformarea și a altor specii în unele invazive;

40. își manifestă regretul față de înțelegerea limitată de către publicul larg a amenințărilor reprezentate de speciile invazive non-indigene. Sporirea conștientizării și nivelului de înțelegere a problemelor sunt esențiale pentru creșterea implicării cetățenilor, care și-ar putea schimba comportamentul astfel încât să contribuie la reducerea probabilității instalării unor specii invazive și a riscului de a le facilita înmulțirea, ajutând în același timp la reperearea și monitorizarea lor. Autoritățile locale și regionale sunt cele mai în măsură să interacționeze cu publicul larg la nivel local, îmbunătățind astfel percepția și participarea din partea acestuia;

41. evidențiază faptul că autoritățile locale și regionale au de jucat un rol și sub aspectul educației, precum și în calitate de proprietari funciari. Pe lângă aceasta, personalul lor specializat poate ajuta organizațiile guvernamentale naționale să se ocupe de problema speciilor invazive în parteneriat cu cele mai importante grupuri de interese din afara sferei guvernamentale, utilizând cu maximum de eficiență capacitățile și resursele disponibile, în vederea îmbunătățirii capacităților de reperare și monitorizare;

C. Contribuția CoR la Convenția ONU privind diversitatea biologică (CDB) și la cea de-a 10-a Conferință a părților (COP 10)

42. recunoaște faptul că aspectele legate de biodiversitate nu se opresc la granițele naționale și îndeamnă așadar la întreprinderea de acțiuni coerente nu numai la nivel european, ci și în context internațional;

43. subliniază importanța conservării și refacerii biodiversității la scară globală, inclusiv a serviciilor ecosistemice, pentru a contribui la eradicarea sărăciei, la siguranța alimentară și la dezvoltarea locală la scară mondială. Consideră că punerea în aplicare a Convenției privind diversitatea biologică (CDB) reprezintă în acest sens o contribuție esențială la îndeplinirea Obiectivelor Mileniului, în special a obiectivului 7 (referitor la durabilitatea mediului);

44. invită UE și Comisia Europeană să ia în considerare posibilitatea participării CoR la COP 10 în calitate de observator în cadrul delegației UE, astfel încât să se asigure exprimarea corespunzătoare a punctului de vedere al autorităților locale și regionale nu numai în cadrul delegațiilor naționale, ci și în cel al delegației UE⁽⁸⁾;

45. se oferă să contribuie la procesul Convenției privind diversitatea biologică (CDB) și la COP 10 din cadrul acesteia, prin promovarea cooperării descentralizate pentru dezvoltare între autoritățile europene de la nivel local și regional și cele din țările în curs de dezvoltare, în domeniul gestionării durabile a biodiversității și ecosistemelor;

46. îndeamnă COP 10 să adopte Planul strategic revizuit și actualizat pentru Convenția 2011-2020, astfel încât să se asigure continuitatea programării strategice a CDB după 2010;

47. salută menționarea în proiectul Planului strategic a faptului că menținerea și refacerea ecosistemelor reprezintă, în general, modalități profitabile de combatere a schimbărilor climatice și, prin urmare, acest din urmă demers creează o serie de oportunități de conservare a biodiversității și de utilizare durabilă;

48. se declară de acord cu faptul că se impune o mai mare convergență a eforturilor naționale și internaționale de combatere a schimbărilor climatice și a reducerii biodiversității, într-o manieră de sprijinire reciprocă, optimizând astfel posibilitățile apărute în cadrul proceselor globale aflate în desfășurare în contextul Convențiilor de la Rio;

49. recunoaște faptul că acțiunile întreprinse până acum în vederea punerii în aplicare a CDB nu au fost suficiente pentru atingerea obiectivelor internaționale stabilite pentru 2010;

50. își manifestă susținerea față de scopurile strategice și față de obiectivele primordiale și secundare din 2020, care sunt atât realizabile, cât și mai bine cuantificabile, furnizând un cadru mai eficient prin intermediul obiectivelor naționale și mai ales subnaționale; propune reducerea numărului de obiective, astfel încât strategia să devină mai comprehensibilă și mai orientată;

51. se declară în favoarea unui nou obiectiv primordial, care să prevadă că, până în 2020, toate părțile la Convenția privind diversitatea biologică trebuie să implice autoritățile locale și regionale în punerea în aplicare a CDB; aceasta trebuie să se refere în special la revizuirea și punerea în aplicare de strategii și planuri de acțiune naționale privind biodiversitatea și la sprijinirea dezvoltării capacităților la nivelul autorităților locale și regionale;

⁽⁶⁾ Documentul SEC(2006) 621, anexat Comunicării Comisiei Europene „Limitarea diminuării biodiversității până în 2010 și după 2010”, COM(2006) 216 final.

⁽⁷⁾ CdR 22/2009 fin.

⁽⁸⁾ La 4 februarie 2010, secretarul executiv al CDB a transmis o notificare tuturor părților la Convenție, invitându-le să includă primari și reprezentanți ai autorităților locale în delegațiile respective la COP 10.

52. solicită COP 10 să adopte o decizie destinată autorităților de la nivel subnațional și ia notă de proiectul de decizie a CDB pentru COP 10 privind orașele, autoritățile locale și biodiversitatea, precum și planul său de acțiune privind orașele, autoritățile locale și biodiversitatea 2011-2020 ⁽⁹⁾ în această direcție. Un astfel de plan de acțiune coerent este necesar pentru consolidarea și extinderea contribuției importante a autorităților subnaționale la implementarea Planului strategic 2011-2020 al CDB. În acest sens, CoR salută „Parteneriatul mondial privind orașele și

biodiversitatea” și programul Consiliului internațional pentru inițiative ecologice locale (CIEL), „Acțiuni locale în favoarea biodiversității” (*Local Action for Biodiversity*);

53. ia notă de existența Indicelui de la Singapore privind biodiversitatea orașelor (*Index on Cities' Biodiversity*), care urmează a fi prezentat la COP 10. Acest indice ar trebui dezvoltat în continuare, astfel încât să poată fi aplicat, în mod voluntar, și altor organe administrative decât cele urbane.

Bruxelles, 10 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

⁽⁹⁾ Documentul din 27 ianuarie 2010, http://www.cbd.int/authorities/doc/CBD%20Plan%20of%20Action_2010_01_draft.doc.

Avizul Comitetului Regiunilor pe tema „Spre o politică maritimă integrată pentru o mai bună guvernare în Marea Mediterană”

(2010/C 267/09)

COMITETUL REGIUNILOR

- solicită instituirea unor mecanisme eficiente, prin intermediul cărora toate statele mediteraneene să fie încurajate și să aibă posibilitatea să contribuie, în egală măsură, la o guvernare eficientă a acestei zone unice, acordând o atenție deosebită protecției mediului marin și a biodiversității;
- insistă să se acorde, în special, atenția corespunzătoare solicitărilor sale repetate privind crearea unui singur mecanism financiar simplificat menit să reunească toate chestiunile maritime în cadrul Fondului costier și insular european;
- recomandă să se acorde o atenție și o recunoaștere sporită rolului potențial al dimensiunii locale și regionale, atât în UE, cât și în statele mediteraneene care nu sunt membre ale UE și, în acest sens, să se ofere mai multă atenție, coordonare și sprijin activității Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM);
- invită Comisia să ia în considerare propunerea și adoptarea de măsuri pentru a coordona acțiunile directe specifice între statele membre ale Uniunii Europene și partenerii mediteraneeni care nu sunt membri ai UE, în vederea combaterii în regiune a activităților transnaționale de crimă organizată, aflate în creștere, nu în ultimul rând cu privire la fenomenul traficului de persoane, de droguri și de arme;
- insistă să se ofere Comitetului Regiunilor și nivelurilor locale și regionale de guvernare pe care acesta le reprezintă posibilitatea deplină de a participa activ la lucrările grupului de contact la nivel înalt al statelor membre, propus pentru a discuta elaborarea politicii maritime integrate;
- solicită să fie concepute și susținute, pe termen scurt și mediu, instrumente și mecanisme politice adecvate, menite să realizeze în mod real o integrare sporită a politicii maritime și să conducă la o creștere a nivelului de armonizare și simplificare a politicilor maritime.

Raportor:	dl Michael COHEN (MT-PSE), primarul localității Kalkara
Document de referință:	Comunicarea Comisiei către Consiliu și Parlamentul European - Spre o politică maritimă integrată pentru o mai bună guvernare în Marea Mediterană COM(2009) 466 final

COMITETUL REGIUNILOR

Introducere

1. împărtășește punctul de vedere conform căruia regiunea mediteraneeană prezintă oportunități și provocări unice, în special în ceea ce privește problemele de guvernare;
2. constată cu tristețe că zona mediteraneeană este o zonă în care continuă să coexiste condiții socio-economice foarte diferite;
3. constată, în plus, că Marea Mediterană este un mediu închis și fragil, care este expus unei activități maritime intense și adesea periculoase;
4. subliniază importanța promovării unei abordări durabile în beneficiul resurselor marine disponibile, în interesul generațiilor actuale și viitoare;
5. constată cu regret că intervenția umană prelungită și exploatarea excesivă a resurselor naturale în Marea Mediterană reprezintă o povară grea pentru mediul marin;
6. susține punctul de vedere conform căruia intensificarea activității maritime economice este compatibilă cu protecția mediului, cu condiția existenței unui mecanism de guvernare corespunzător, care să urmărească atingerea unui echilibru adecvat între aspectele economice, pe de o parte, și dimensiunea socială și ecologică, pe de altă parte;
7. constată că obiectivul general al Comisiei este obținerea de avantaje economice mai mari din activitățile maritime, asociate cu un impact mai scăzut asupra ecosistemului din Marea Mediterană;
8. susține punctul de vedere conform căruia, deși o politică maritimă integrată se adresează în primul rând statelor membre, pentru succesul acesteia – în special într-o zonă precum zona mediteraneeană, în care doar o treime dintre state sunt state membre ale UE – este esențial să se obțină un nivel mai ridicat de înțelegere reciprocă și cooperare cu țările partenere mediteraneene care nu sunt membre ale UE;
9. salută adoptarea la Ancona, la 5 mai 2010, de către cei opt miniștri ai afacerilor externe din țările participante la Inițiativa adriatico-ionică (Albania, Bosnia și Herțegovina, Croația, Grecia, Italia, Muntenegru, Serbia și Slovenia), a Declarației Consiliului adriatico-ionic în favoarea strategiei europene pentru regiunea adriatico-ionică, printre obiectivele căreia se numără colaborarea mai strânsă în cadrul politicilor de dezvoltare, în special prin încurajarea adoptării unor strategii comune de dezvoltare care să

implice actorii locali și, în special, autoritățile locale și regionale, între statele membre ale UE și celelalte țări participante la inițiativă;

10. subliniază faptul că mediul marin și guvernarea acestuia au un impact important asupra dimensiunii locale și regionale și viceversa;

Principalele provocări

11. recunoaște complexitatea acestor aspecte și a presiunilor exercitate asupra responsabililor politici atunci când aceștia abordează o legătură atât de importantă în structura economică europeană și mondială precum Mediterana;
12. constată că nivelurile actuale ale activităților economice, în special în domenii precum traficul maritim și transportul de bunuri, pescuitul și turismul, au efecte semnificative asupra ecosistemului mediteraneean, lăsând în urma lor un nivel ridicat de degradare ecologică;
13. este, la rândul lui, preocupat de necesitatea de a aborda urgent și în mod adecvat cumulusul de factori reprezentat de poluarea terestră și cea provenind de la nave, deșeurile, deteriorarea biodiversității, pescuitul excesiv și degradarea zonelor costiere în Mediterana;
14. este conștient de faptul că patrimoniul cultural și natural unic al zonei mediteraneene este din ce în ce mai amenințat;
15. este, de asemenea, conștient că regiunea mediteraneeană este o zonă care prezintă un risc ridicat în ceea ce privește efectele potențiale ale schimbărilor climatice;
16. salută recunoașterea faptului că imigrarea clandestină pe mare reprezintă una dintre principalele preocupări în regiune și susține solicitarea de a se coopera cu partenerii mediteraneeni în scopul combaterii acestui fenomen și al prevenirii pierderilor de vieți omenești;

Spre o mai bună guvernare maritimă

17. împărtășește motivele de îngrijorare cauzate de faptul că, în cea mai mare parte a statelor mediteraneene, fiecare politică sectorială este aplicată de către administrația proprie, fiind, prin urmare, dificilă obținerea unei vederi de ansamblu asupra impactului cumulat al activităților maritime;
18. este, de asemenea, îngrijorat că, din cauza faptului că o mare parte a spațiului marin este calificat drept mare liberă, este dificil pentru statele de coastă să planifice, să organizeze și să reglementeze activitățile care le afectează în mod direct apele teritoriale și zonele de coastă;

19. constată că evoluția politicilor și a activităților în mod izolat unele față de altele și fără o coordonare reală între toate sectoarele de activitate care au un impact asupra mării sau între toți actorii locali, naționali, regionali și internaționali îngreunează îndeplinirea aspirațiilor către o mai bună guvernare în Mediterana;

20. este totodată de acord cu faptul că participarea părților interesate, transparența procesului de decizie și implementarea normelor convenite sunt esențiale pentru o bună guvernare;

21. admite necesitatea de a se genera o cultură a mediului în Marea Mediterană, ca element fundamental de sensibilizare și de participare la procesele de durabilitate marină la toate nivelurile;

22. reiterează punctul de vedere conform căruia autoritățile locale și regionale se află în situația de a identifica cel mai bine ceea ce este necesar pentru punerea în aplicare a politicilor pe plan local și la nivelul regional al bazinului maritim și pot astfel juca un rol semnificativ în crearea unei politici maritime integrate pentru zona mediteraneeană;

23. din această perspectivă, constată că autoritățile locale și regionale sunt deja implicate în mod activ în elaborarea și punerea în aplicare cu succes a inițiativelor regionale în vederea îndeplinirii acestui obiectiv ⁽¹⁾;

Rolul statelor de coastă mediteraneene

24. susține apelul către statele membre mediteraneene de a-și continua eforturile de definire a propriilor politici maritime integrate;

25. salută instituirea sistemului de schimb de informații și de bune practici;

26. salută propunerea Comisiei ca reprezentanții statelor membre din grupul de contact la nivel înalt să abordeze periodic aspectele privind Marea Mediterană, pentru a discuta despre progresele realizate în materie de elaborare a politicii maritime integrate;

27. susține eforturile Comisiei de a încuraja statele membre să facă schimb de bune practici în materie de guvernare maritimă integrată, în special prin programele legate de Obiectivul de cooperare teritorială europeană pentru Mediterana;

28. este de acord că, datorită faptului că Marea Mediterană este semi-închisă, aceasta fiind o caracteristică particulară, și al impactului transfrontalier al activităților maritime, este indispensabilă o cooperare sporită cu partenerii mediteraneeni care nu sunt membri ai UE;

29. salută propunerea Comisiei de a încuraja schimbul de bune practici între statele mediteraneene care sunt membre ale UE și statele mediteraneene terțe care sunt interesate de abordarea integrată a chestiunilor maritime, prin crearea unui grup de lucru dedicat politicii maritime integrate;

30. susține procesul de schimb de informații și elaborarea de programe de sprijin care să fie extinse la statele mediteraneene terțe, astfel încât acestea să poată fi încurajate să renunțe la abordarea separată și sectorială și să adopte o abordare globală și integrată a chestiunilor maritime;

31. subliniază faptul că acordarea asistenței tehnice și elaborarea programelor comune de cooperare specifice privind inițiativele politice existente (precum Instrumentul privind politica europeană de vecinătate și de parteneriat) reprezintă un pas în direcția cea bună;

32. își exprimă opinia că implicarea organismelor universitare, profesionale și neguvernamentale va duce la consolidarea acestui proces;

33. solicită Comisiei să recunoască faptul că autoritățile locale și regionale sunt în măsură să aducă o contribuție semnificativă în acest sens și că, prin urmare, acestora ar trebui să li se ofere orice posibilitate, precum și toate mijloacele necesare, pentru a se implica în mod activ în toate programele și inițiativele adoptate;

Guvernarea spațiului marin

34. constată cu îngrijorare că o mare parte a apelor din Marea Mediterană se află în afara zonelor care intră sub jurisdicția statelor de coastă sau asupra cărora sunt exercitate drepturile suverane ale acestora, astfel puterile prescriptive și executorii ale statelor de coastă în aceste zone rămânând, în cel mai bun caz, limitate;

35. este conștient de faptul că există chestiuni complexe și sensibile din punct de vedere politic privind delimitarea frontierelor între statele din bazinul Mediteranei care sunt fie adiacente, fie situate pe țărmuri opuse, acestea putând împiedica crearea unei politici maritime integrate reale în zona mediteraneeană;

36. consideră că Convenția ONU din 1982 privind dreptul mării (UNCLOS) poate servi ca bază pentru abordarea acestor chestiuni de delimitare a frontierelor și își exprimă convingerea că UE ar trebui să încurajeze ratificarea Convenției de către statele mediteraneene care nu sunt membre ale UE și care nu au făcut încă acest lucru;

37. sprijină eforturile Comisiei de a identifica principalele obstacole care blochează ratificarea, punerea în aplicare și respectarea deciziilor adoptate cu privire la acordurile existente, precum și posibilitățile de îmbunătățire a cooperării multilaterale și a asistenței;

38. împărtășește punctul de vedere conform căruia activitatea organizațiilor care se ocupă cu afaceri maritime în zona mediteraneeană trebuie să fie mai transparentă și că prevederile adoptate sau promovate de aceste organisme trebuie să fie monitorizate și puse în aplicare în mod sistematic;

39. susține apelul Comisiei privind o mai bună clarificare a rolurilor și responsabilităților statelor de coastă, în special referitor la gestionarea zonelor maritime, în perspectiva unei dezvoltări durabile;

⁽¹⁾ COM(2009) 540 final.

40. susține propunerea de lansare a unui studiu specific care să identifice costurile și beneficiile stabilirii zonelor maritime;

41. invită Comisia să adopte o poziție mai fermă în ceea ce privește recunoașterea faptului că îmbunătățirea guvernancei în spațiul maritim la nivelurile subregionale trebuie încurajată și consolidată în continuare;

O participare mai intensă a părților interesate

42. împărtășește punctul de vedere conform căruia participarea părților interesate trebuie să rămână o prioritate-cheie în cadrul implementării politicii maritime integrate în Mediterana;

43. ia notă de angajamentul Comisiei de a încuraja platformele care regroupează părțile interesate să abordeze periodic probleme legate direct de Marea Mediterană;

44. sprijină recomandarea Comisiei de a explora diferite opțiuni care să permită o mai bună asociere a părților interesate din toate statele de coastă din zona mediteraneeană;

Instrumente transversale pentru o guvernare maritimă integrată

45. este de acord că o mai bună guvernare maritimă trebuie să fie asociată cu instrumente eficiente destinate generării creșterii economice și asigurării protecției mediului și a unui viitor mai bun pentru populațiile din zonele de coastă;

Planificarea spațiului maritim și strategiile marine

46. salută previziunea optimistă a Comisiei conform căreia volumul activităților maritime în Mediterana va crește, în ciuda crizei economice globale actuale;

47. este îngrijorat totodată că o astfel de activitate maritimă intensificată ar putea duce la o înrăutățire a situației sociale și ecologice deja fragile din zona mediteraneeană, dacă nu este reglementată în mod adecvat și dacă reglementările nu sunt puse în aplicare;

48. împărtășește punctul de vedere conform căruia, cu condiția respectării sistemelor naționale de planificare, probabil deja existente, planificarea spațiului maritim în zona mediteraneeană poate fi un instrument de guvernare eficient pentru punerea în aplicare a unei gestionări bazate pe ecosistem și pentru abordarea efectelor interdependente ale activităților maritime și a conflictelor dintre utilizarea spațiului și nevoia de conservare a habitatelor marine;

49. susține aplicarea principiilor comune identificate în Foaia de parcurs privind amenajarea spațiului maritim la contextul specific al Mediteranei;

50. consideră că îndeplinirea obiectivelor stabilite pentru realizarea unei bune stări ecologice a apelor marine până în 2020, grație elaborării unor strategii marine integratoare care aplică o abordare bazată pe ecosistem activităților umane cu efecte asupra mării, ar trebui să rămână o prioritate. În această perspectivă,

este important să se acorde atenție nu numai unor probleme precum poluarea mării cauzată de porturi și de stațiunile maritime, ci și calității apei râurilor care se varsă în Marea Mediterană, precum și necesității garantării unui sistem de înaltă calitate de purificare a apelor reziduale pentru orașele și localitățile situate atât de-a lungul acestor râuri, cât și în zonele costiere;

51. este de părere că autoritățile locale și regionale își pot aduce o contribuție semnificativă în acest sens și, prin urmare, salută propunerea Comisiei de a lansa un proiect pentru a testa aplicarea amenajării spațiului maritim la nivel subregional, în vederea încurajării practicilor transfrontaliere concrete;

52. salută elaborarea strategiei comune de implementare, menită să ajute statele membre să-și respecte obligațiile care le revin în temeiul Directivei-cadru privind strategia pentru mediul marin, deși are îndoieli că obiectivul evaluării globale a apelor marine și a utilizării acestora poate fi realizat în mod realist până la sfârșitul acestui an;

Gestionarea integrată în zonele de coastă și insule

53. susține atenția acordată chestiunii schimbărilor climatice ca preocupare prioritară;

54. salută concentrarea atenției pe dezvoltarea porturilor, turismul litoral și protecția patrimoniului maritim și a mediului marin, inclusiv a siturilor NATURA 2000;

55. este de acord cu faptul că acvacultura trebuie considerată un element de care trebuie să se țină seama în gestionarea integrată a zonelor costiere și care face parte din cultura și sistemul de producție costier al Mării Mediterane;

56. este de acord că există un potențial ridicat de dezvoltare pe mai departe a întregului bazin mediteraneean, care posedă, prin natura sa, o mare bogăție culturală;

57. ia notă cu satisfacție de atenția acordată cazului particular al statelor și regiunilor insulare și, în special, dificultăților legate de conectivitatea fizică;

58. susține solicitarea privind abordarea integrată a gestionării zonelor de coastă mediteraneene;

59. este de acord că instrumentele transversale de guvernare pot ajuta regiunile de coastă din Mediterana să gestioneze în mod mai integrat chestiunile de durabilitate socială, economică și de mediu;

60. își reiterează sprijinul pentru inițiativa Comisiei de adoptare a unor instrumente juridice la scara întregului bazin, pentru promovarea obiectivului gestionării integrate a zonelor costiere din Marea Mediterană ⁽²⁾;

(2) În conformitate cu principiile Protocolului privind managementul integrat al zonelor costiere ale Mării Mediterane, semnat la 21 ianuarie 2008.

61. este de acord că schimbul de bune practici este un instrument important pentru a asigura îmbunătățirea documentată a practicilor și, în consecință, sprijină inițiativa Comisiei de a pune la dispoziție un inventar accesibil prin internet al instrumentelor de gestionare integrată a zonelor costiere, al celor mai bune practici și al studiilor de caz;

62. sprijină intenția de a se adopta inițiative pentru elaborarea unei baze de cunoștințe referitoare la gestionarea integrată a zonelor costiere din Mediterana, urmând să se acorde o atenție deosebită cooperării internaționale;

63. consideră că este de dorit să se adopte măsuri de intensificare a interfeței terestre-marine, în special prin conectarea planificării terestre și maritime;

64. în același timp, invită Comisia Europeană să adopte o abordare mai fermă și să propună instrumente noi și mai eficiente pentru punerea în aplicare a obiectivelor stabilite, ținând seama de valoarea adăugată care ar putea rezulta din implicarea autorităților locale și regionale în acest proces;

65. ar sprijini crearea unor grupuri de acțiune maritimă care să integreze diverse aspecte sectoriale care, în prezent, sunt gestionate în mod independent, în încercarea de a îmbunătăți complementaritatea și sinergia dintre fondurile structurale (FEDER, FSE) și cele nestructurale (FEP), care pot fi utilizate în domeniul maritim;

Facilitarea acțiunilor bazate pe cunoaștere

66. este de acord că dezvoltarea economiilor maritime durabile și a gestionării costiere eficiente necesită politici bazate pe cele mai bune cunoștințe științifice disponibile;

67. invită Comisia Europeană să promoveze inițiative de gestionare durabilă a zonelor portuare;

68. împărtășește preocuparea de a se întreprinde mai multe în vederea colectării și diseminării datelor de bază pentru evaluarea atât a stării ecologice a Mării Mediterane, cât și a randamentelor posibile ale resurselor naturale;

69. sprijină intenția Comisiei de a promova prioritar avizele științifice și colectarea de date în ceea ce privește politica comună în domeniul pescuitului și adoptarea și punerea în aplicare a legislației din domeniul mediului în Mediterana;

70. este de acord că sunt necesare infrastructuri consolidate de cercetare marină, eforturi de cercetare și dezvoltare tehnologică integrate prin intermediul centrelor de activități (clustere) maritime și al platformelor tehnologice și sinergii între statele membre și regiuni pentru găsirea de soluții coerente, care să permită realizarea pe deplin a potențialului economic al Mării Mediterane, în temeiul unei abordări bazate pe ecosistem și, în consecință, consideră că dezvoltarea observațiilor multidisciplinare privind ecosistemele marine, inclusiv fundurile marine, este un pas în direcția cea bună;

71. recunoaște eforturile importante depuse în ceea ce privește crearea Rețelei europene de observare și date privind mediul

marin (EMODNET), menite să îmbunătățească infrastructura cunoașterii și să depășească obstacolele din calea descoperirii, accesării și utilizării datelor;

72. salută intenția Comisiei de a institui o rețea europeană de cercetare marină integrată, destinată intensificării coordonării cercetării în domeniul marin între statele membre, inclusiv în Mediterana;

73. este de acord că ar fi util să se adopte o inițiativă majoră în domeniul unei cercetări multitematice destinate integrării cunoștințelor legate de Marea Mediterană în toate disciplinele pertinente;

74. salută elaborarea Atlasului european al mărilor, menit să sporească gradul de conștientizare și să creeze o identitate maritimă comună în bazinele maritime, inclusiv în Mediterana;

75. constată că, având în vedere realitățile geopolitice deosebite existente în zona mediteraneeană, succesul final al oricărei inițiative sau măsuri depinde în mare măsură de participarea deplină a tuturor statelor mediteraneene și de existența unor programe comune corespunzătoare și a unor inițiative privind dezvoltarea capacității;

76. în acest context, sprijină inițiativa Comisiei de a defini un cadru strategic pe termen lung pentru cooperarea științifică la nivel de bazin în Mediterana, facilitând astfel dezvoltarea cooperării privind cercetarea marină în cadrul unei programări structurate, cu scopul de a răspunde provocărilor comune;

Supravegherea integrată pentru ameliorarea siguranței și securității spațiului maritim

77. este de acord că supravegherea activităților și operațiunilor maritime, în special pentru a asigura siguranța și securitatea vieților omenești, precum și protecția ecosistemului marin, este o condiție necesară pentru gestionarea cu succes a activităților pe mare;

78. consideră necesară integrarea, în supravegherea maritimă, a activităților de pescuit și a transbordărilor care se realizează atât în zonele costiere ale statelor membre, cât și în apele internaționale ale Mediteranei;

79. susține punctul de vedere conform căruia implementarea strictă a legislației UE cu privire la siguranța maritimă este esențială;

80. consideră că trebuie făcut mai mult pentru a asigura dezvoltarea capacităților administrațiilor maritime și autorităților portuare din țările partenere mediteraneene care nu sunt membre ale UE, astfel încât acestea să poată aborda provocarea de a asigura un spațiu maritim sigur în Mediterana;

81. împărtășește punctul de vedere conform căruia a sosit timpul să se îmbunătățească rezultatele proiectului SAFEMED și să se reducă lacunele de reglementare și structurale dintre statele membre ale UE și țările partenere mediteraneene și susține propunerea Comisiei ca Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă să inițieze programe de cooperare tehnică cu partenerii noștri mediteraneeni;

82. în ceea ce privește supravegherea circulației navelor, încurajează Comisia să extindă domeniul de aplicare al serverului regional mediteraneean al sistemului de identificare automată, încurajând integrarea statelor terțe în acesta;

83. apreciază contribuția Frontex la o mai bună patrulare în zona mediteraneeană, în special în ceea ce privește presiunea copleșitoare a fluxurilor de migrație ilegală exercitată asupra statelor membre ale UE;

84. recunoaște că printr-un proces eficient de dialog și de acordare de asistență financiară pentru țările partenere mediteraneene, acestea pot fi, de asemenea, încurajate să se implice direct în activitățile Frontex în Mediterana;

85. cu toate acestea, este îngrijorat de faptul că Frontex este în continuare dotat mult prea necorespunzător pentru a-și îndeplini eficient sarcinile care i-au fost atribuite și sprijină eforturile Comisiei de a se asigura că această agenție dispune de instrumentele și resursele necesare pentru a-și îndeplini mandatul;

86. în același timp, își exprimă îngrijorarea că noile linii directe recent aprobate pentru patrulele de frontieră ale UE au creat o situație în care statele care nu sunt capabile să preia povara suplimentară a migrației ilegale s-ar putea simți descurajate să participe activ ca țări gazdă la misiunile Frontex, diminuând astfel serios succesul potențial al acestor misiuni;

87. susține adoptarea unor măsuri mai directe, atât pe teritoriul UE, cât și în afara acestuia, pentru a-i aduce în fața justiției pe cei care facilitează migrația ilegală prin infracțiunile lor;

88. în același timp, solicită Comisiei să nu precupească niciun efort pentru a se asigura că în toate cazurile, atât pe teritoriul UE, cât și în afara lui, se respectă în totalitate drepturile omului și libertățile fundamentale ale respectivilor migrați;

89. susține orice inițiativă menită să sprijine activitatea pozitivă desfășurată în domeniul aplicării legislației privind traficul maritim de droguri;

90. regretă să constate că în comunicare nu se face nicio referire la pericolul din ce în ce mai mare reprezentat de terorism, inclusiv pirateria maritimă, care își arată, din nefericire, chipul hidos în zone nu prea îndepărtate de această regiune;

91. susține orice efort în vederea integrării supravegherii maritime în Mediterana prin promovarea schimbului de informații și îmbunătățirea cooperării dintre autoritățile naționale însărcinate cu monitorizarea și supravegherea mărilor;

92. în orice caz, este de părere că includerea țărilor partenere mediteraneene în structura integrată de supraveghere maritimă nu este doar o chestiune care mai trebuie examinată, ci ar trebui să fie mai degrabă o preocupare prioritară pentru Comisie;

93. subliniază, în același timp, faptul că succesul supravegherii activităților și operațiilor maritime și reducerea temerilor privind securitatea nu pot fi realizate fără implicarea activă a autorităților locale și regionale;

Concluzii

94. este de acord că provocările care afectează Marea Mediterană necesită răspunsuri comune și integrate, bazate pe o guvernanta maritimă îmbunătățită, și sprijină inițiativa Comisiei de a-și asuma un rol de coordonare și facilitare a acțiunilor naționale în sfera politicii maritime mediteraneene;

95. constată în acest sens că, în general, comunicarea respectă principiile subsidiarității și proporționalității, deși este dezamăgit să constate că aceasta nu pare să acorde recunoașterea cuvenită dimensiunii locale și regionale, în special în contextul programelor și inițiativelor propuse și, astfel, solicită Comisiei să adopte măsuri pentru a se asigura că autoritățile locale și regionale au posibilitatea de a participa direct la aceste programe și inițiative și de a răspunde în comun la provocările cruciale cu care se confruntă regiunea Mediteranei. Comisia trebuie să țină seama de faptul că structura autorităților locale este diferită în diversele state membre și că diferențele în ceea ce privește competențele de care dispun nu le permit să-și asume în aceeași măsură angajamentele dorite;

96. împărtășește punctul de vedere conform căruia o abordare integrată a afacerilor maritime nu ar trebui să afecteze instrumentele și obiectivele stabilite în vederea progresului în unele sectoare maritime specifice;

97. este de acord că succesul unei politici maritime integrate în Mediterana are potențialul de a facilita optimizarea eficienței și randamentului în diversele sfere de activitate din regiune;

98. în același timp, nu poate să nu constate cu regret că în comunicare nu se oferă detalii despre finanțarea acțiunilor avute în vedere;

99. în consecință, deși susține obiectivele și acțiunile stabilite în comunicare, solicită Comisiei să ia notă de avizul său și să adopte măsurile necesare pentru a îmbunătăți în continuare comunicarea;

Recomandări

Comitetul Regiunilor recomandă, în special:

100. să fie promovat un dialog mai profund și mai constructiv între toți actorii relevanți din regiune, inclusiv la nivel local și regional, astfel încât să se cimenteze încrederea și înțelegerea reciprocă;

101. să se instituie mecanisme eficiente, prin care toate statele mediteraneene să fie încurajate și să aibă posibilitatea să contribuie, în egală măsură, la guvernanta eficientă a acestei zone unice, acordând o atenție deosebită protecției mediului marin și biodiversității;

102. Comisiei să ia în considerare propunerea și adoptarea de măsuri pentru a coordona acțiunile directe specifice între statele membre ale Uniunii Europene și partenerii mediteraneeni care nu sunt membri ai UE, în vederea combaterii în regiune a activităților transnaționale de crimă organizată, aflate în creștere, nu în ultimul rând cu privire la fenomenul traficului de persoane, de droguri și de arme;

103. să se acorde o atenție și o recunoaștere sporită rolului potențial al dimensiunii locale și regionale, atât în UE, cât și în statele mediteraneene care nu sunt membre ale UE și, în acest sens, să se ofere mai multă atenție, coordonare și sprijin activității Adunării autorităților locale și regionale din zona euromediteraneeană (ARLEM);

104. Comitetul Regiunilor și nivelurile locale și regionale de guvernare pe care acesta le reprezintă trebuie să aibă posibilitatea deplină de a participa activ la lucrările grupului de contact la nivel înalt al statelor membre, propus pentru a discuta elaborarea politicii maritime integrate;

105. în același timp, să se ofere Comitetului Regiunilor și nivelurilor locale și regionale de guvernare pe care acesta le reprezintă posibilitatea deplină de a participa activ la lucrările grupului de lucru privind politica maritimă integrată din Mediterana;

106. să se realizeze un studiu aprofundat al produselor și materialelor transportate în prezent pe Marea Mediterană, în vederea identificării nivelurilor reale de risc asociate acestora;

107. mai multe inițiative comune public-private, susținute activ prin instrumentele financiare europene, în vederea depoluării și a stopării pierderii biodiversității în Mediterana, precum și încurajarea cercetării în vederea conceperii unor modalități mai eficiente și mai puțin periculoase de a furniza materii prime industriei;

108. solicite Comisiei să sprijine examinarea în detaliu a fenomenelor legate de schimbările climatice și de poluarea zonelor de coastă, care au consecințe economice grave asupra pescuitului

costier; în același timp, insistă asupra necesității contribuției Comisiei la eforturile statelor membre de adoptare a unor măsuri imediate de ușurare a situației profesioniștilor și lucrătorilor din sectorul pescuitului;

109. să se conceapă și să se susțină, pe termen scurt și mediu, instrumente și mecanisme politice adecvate, menite să realizeze în mod real o integrare sporită a politicii maritime și să conducă la o creștere a nivelului de armonizare și simplificare a politicilor maritime;

110. să se adopte măsuri care să încurajeze toate statele mediteraneene să ratifice și să pună pe deplin în aplicare convențiile și protocoalele privind protecția mediului marin, biodiversitatea, activitățile de transport maritim și de pescuit în Mediterana, inclusiv printr-o gestionare în comun și partajată a resurselor halieutice și printr-o armonizare a cerințelor diferitelor sisteme de pescuit din toate țările mediteraneene;

111. să se acorde, în special, atenția corespunzătoare solicitărilor sale repetate privind crearea unui singur mecanism financiar simplificat menit să reunească toate chestiunile maritime în cadrul Fondului costier și insular european;

112. Comisiei să-și reitereze propunerea de a lansa un proiect pentru a testa punerea în aplicare a planificării spațiului maritim la nivel subregional, în vederea susținerii practicilor transfrontaliere concrete prin prezentarea unor propuneri detaliate într-un timp suficient de scurt. În acest context, Comitetul Regiunilor reamintește solicitarea sa privind guvernanța inovatoare pe mai multe niveluri, în care ar trebui luate în considerare aspectele sociale și ecologice și convențiile regionale în vigoare.

Bruxelles, 10 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind cooperarea locală și regională în vederea protejării drepturilor copilului în Uniunea Europeană

(2010/C 267/10)

COMITETUL REGIUNILOR

- observă că în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 24, sunt recunoscute explicit drepturile copilului; *mai mult*, drepturile fundamentale ale copilului reprezintă o problemă orizontală, transversală și multidimensională care trebuie, prin urmare, integrată ca prioritate transversală în toate politicile europene și naționale relevante;
- observă că obiectivul de a respecta în mod eficient drepturile copilului nu se poate realiza fără un parteneriat cuprinzător care să includă toți actorii implicați, în special instituțiile europene, statele membre, ONG-urile și alți actori activi în acest domeniu, inclusiv copiii înșiși, și în primul rând autoritățile locale și regionale. Acestea sunt primele care trebuie să asigure drepturile copilului zi de zi și care dețin competențe-cheie în acest domeniu;
- invită statele membre să acorde mai multă atenție asigurării drepturilor copilului, inclusiv respectării condițiilor de bază necesare dezvoltării lor. În acest sens, autoritățile locale și regionale au ocazia unică de a-și elabora propriile politici și de a servi ca exemple pentru propriile lor țări și pentru UE;
- solicită părților implicate să colecteze informații mai complete și să îmbunătățească tehnicile de colectare a datelor și de analiză a indicatorilor privind drepturile copilului. Autoritățile locale și regionale ar trebui consultate în toate etapele acestui proces, atât în calitate de furnizori de date cantitative și calitative, cât și de utilizatori finali ai acestui instrument;
- constată rolul pozitiv pe care îl au mediatorii naționali pentru copii și alte organe similare în domeniul protejării drepturilor copilului, precum și posibilele beneficii pe care le pot obține autoritățile locale și regionale și alte părți interesate în urma unei comunicări în ambele direcții și a unei cooperări strânse cu acești funcționari;
- semnalează că sărăcia în rândul copiilor îi poate priva de drepturi pe copii și pe familiile lor și limita oportunitățile în viitor.

Raportor: dl Arnoldas ABRAMAVIČIUS (LT-PPE), Primarul oraşului Zarasai

I RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. observă că o cincime din populația Uniunii Europene o reprezintă copiii și de aceea, crearea unor condiții favorabile pentru creșterea și dezvoltarea lor, inclusiv protejarea și promovarea drepturilor lor, ar trebui să reprezinte una dintre principalele priorități pentru UE, instituțiile sale și statele membre;

2. observă că în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, la articolul 24, sunt recunoscute explicit drepturile copilului; mai mult, drepturile fundamentale ale copilului reprezintă o problemă orizontală, transversală și multidimensională care trebuie, prin urmare, integrată ca prioritate transversală în toate politicile europene și naționale relevante; consideră că Convenția ONU cu privire la drepturile copilului ar putea fi utilizată ca un cadru care să nu fie activat doar în cazul încălcării drepturilor, ci să fie aplicat, de asemenea, pe scară largă în favoarea dezvoltării și creării de oportunități pentru toți copiii și tinerii.

3. observă că, în Uniunea Europeană, cadrul instituțional și juridic pentru respectarea drepturilor copilului, inclusiv ratificarea Convenției ONU privind drepturile copilului și a Convenției europene privind drepturile omului, precum și a altor acorduri-cheie internaționale în acest domeniu de către toate statele membre, este suficient de dezvoltat. Totuși, acest lucru nu împiedică apariția unor noi provocări și amenințări în acest domeniu, fiind astfel necesare noi măsuri politice, acțiuni bine coordonate, precum și monitorizarea constantă a acestora;

4. observă că obiectivul de a respecta în mod eficient drepturile copilului nu se poate realiza fără un parteneriat cuprinzător care să includă toți actorii implicați, în special instituțiile europene, statele membre, ONG-urile și alți actori activi în acest domeniu, inclusiv copiii înșiși, și în primul rând autoritățile locale și regionale. Acestea sunt primele care trebuie să asigure drepturile copilului zi de zi și care dețin competențe-cheie în acest domeniu;

5. observă că punerea în aplicare a drepturilor copilului intră în aria de acțiune a unor domenii de politică în care atât UE, cât și statele membre dețin competențe (de exemplu, politica socială, educația și tineretul, sănătatea, spațiul de libertate, securitate și justiție etc.); prin urmare, subliniază importanța respectării principiilor subsidiarității și proporționalității în toate acțiunile întreprinse la nivelul UE și a punerii în aplicare a acestora în spiritul guvernanței pe mai multe niveluri; acțiunea la nivelul UE ar trebui să încurajeze dezbaterile, schimbul de bune practici, precum și cercetarea comparativă, monitorizarea și evaluarea;

6. sprijină intenția Comisiei Europene de a se concentra prioritar asupra luptei împotriva violenței, asupra protecției grupurilor vulnerabile de copii, cum ar fi minorii neînsoțiți și victimele traficului de persoane, precum și asupra celor care sunt expuși riscului de sărăcie și excluziune socială. Cu toate acestea,

CoR atrage atenția asupra faptului că în toate aceste domenii nu se vor putea realiza obiectivele stabilite dacă nu există un parteneriat cu toți actorii relevanți, în special cu autoritățile locale și regionale;

7. constată că este, de asemenea, nevoie să se întreprindă într-un stadiu timpuriu acțiuni de promovare a sănătății care să vizeze prevenirea unora dintre problemele care pot surveni atunci când copiii și tinerii trăiesc în medii de risc;

8. salută intenția Comisiei de a pregăti o comunicare privind drepturile copilului, precum și metodologia aleasă pentru realizarea acestui obiectiv – organizarea unei consultări publice pe această temă. De asemenea, CoR își exprimă interesul de a coopera cu Comisia în cadrul Grupului de coordonare a Forumului UE privind drepturile copilului și în cadrul forumului în sine;

9. salută prevederile Programului de la Stockholm (Programul multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție și protecția cetățeanului) adoptate de Consiliul European în 2010, care au inclus protejarea și promovarea drepturilor fundamentale ale copilului ca o chestiune prioritară;

10. regretă că autoritățile locale și regionale și rolul acestora nu au fost menționate în mod explicit în Programul de la Stockholm, și în același timp, subliniază importanța luării în considerare a nevoilor și cunoștințelor autorităților locale și regionale în procesul de elaborare a Planului de acțiune privind implementarea Programului de la Stockholm;

11. sprijină în mod activ Dialogul anual privind protejarea și promovarea drepturilor fundamentale la mai multe niveluri organizat în colaborare de Comisia Europeană, Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) și Comitetul Regiunilor, ca instrument pentru a remedia lacunele existente în punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului și pentru a asigura implicarea mai eficientă a autorităților locale și regionale în cooperarea europeană în domeniul drepturilor copilului;

12. salută indicatorii privind drepturile copilului elaborați de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene ca reprezentând un important pas înainte pe calea punerii în aplicare a unor politici mai bine informate și bazate pe date concrete. Totuși, atrage atenția asupra deficiențelor persistente ale acestor indicatori; întrucât aceștia au tangență redusă cu domeniile de competență ale autorităților locale și regionale, indicatorii pot fi folosiți în mod restrâns de către aceste autorități;

13. regretă că, în ciuda faptului că toate statele membre ale UE sunt semnatare ale Convenției privind interzicerea celor mai grave forme ale muncii copiilor a Organizației Internaționale a Muncii (OIM), nu este clar câți copii sunt victime ale traficului de persoane și ale exploatării prin muncă. De aceea, în contextul Anului european de combatere a sărăciei și excluziunii sociale 2010, CoR accentuează necesitatea de a se asigura o mai bună coordonare între organele relevante și agențiile specializate la toate nivelurile, astfel încât acestea să poată aborda mai eficient problema exploatării copiilor;

14. observă că este necesar să se sublinieze în continuare rolul-cheie al autorităților locale și regionale în domeniul protejării drepturilor copilului, în special în ceea ce privește accesul la educație, asistență medicală, protecție socială și accesul tinerilor la piața forței de muncă;

15. observă că autoritățile locale și regionale trebuie considerate parteneri importanți în procedurile de consultare ale UE, în special ținând seama de faptul că acestea sunt bine plasate pentru a informa opinia publică și pentru a încuraja dialogul cu comunitățile locale, în vederea consolidării nivelului de protejare a drepturilor copilului și a organizării unor campanii de informare privind drepturile copilului, lansate la nivel local și regional cu sprijin financiar din partea UE, cu scopul de a sensibiliza copiii cu privire la drepturile lor;

16. menționează rolul valoros pe care îl au ONG-urile europene și naționale active în domeniul drepturilor copilului;

17. salută inițiativele de „etichetare” a politicilor, cum ar fi conceptul UNICEF „Orașe pentru copii” (*Child Friendly City*), care asigură transpunerea Convenției ONU privind drepturile copilului în acțiuni la nivel local și care include atât măsuri de garantare a drepturilor copilului, cât și de integrare a acestora în procesele relevante de luare a deciziilor;

18. recomandă ca autoritățile locale și regionale să exploateze la maximum structurile existente care facilitează cooperarea și schimbul de bune practici, cum ar fi societatea civilă organizată, mediul universitar și factorii de decizie activi în domeniul drepturilor copilului. Din acest punct de vedere, ar trebui sprijinite, la nivel european, măsuri inovatoare de promovare a cooperării și a unui parteneriat mai eficient între autoritățile locale și regionale din diferitele state membre ale UE și, în acest cadru, ar trebui încurajate schimburile de bune practici;

19. invită Comisia ca în documentele Uniunii Europene să facă referire la exemple de bune practici din statele membre în domeniul protejării drepturilor copilului. În consecință, prevederile Cartei europene a orașelor pentru copii și ale Orientărilor politice privind strategiile naționale integrate pentru protecția copiilor împotriva violenței ale Consiliului Europei ar trebui să se reflecte în Strategia UE privind drepturile copilului, evidențiindu-se totodată necesitatea de a pune un accent mai mare pe modalitatea cea mai adecvată de transpunere a angajamentelor politice în practică;

20. atrage atenția asupra rolului important al Consiliului Europei în domeniul drepturilor copilului și îndeamnă instituțiile UE să consolideze cooperarea cu acesta;

Cadrul juridic și administrativ

21. ținând seama de caracterul complex și multidimensional al conceptului de drepturi ale copilului, CoR subliniază necesitatea de a-l privi, în primul rând, ca pe un instrument care permite asigurarea unui mediu sigur, global și benefic pentru dezvoltarea copiilor, ajutându-i să devină membri cu drepturi depline, conștienți și responsabili din punct de vedere social ai comunităților locale respective, ai statelor membre, precum și ai societății europene multiculturale în ansamblul său;

22. invită statele membre să acorde mai multă atenție asigurării drepturilor copilului, inclusiv respectării condițiilor de bază necesare dezvoltării lor. În acest sens, autoritățile locale și regionale au ocazia unică de a-și elabora propriile politici și de a servi ca exemple pentru propriile lor țări și pentru UE;

23. constată că unele dintre grupurile de copii cele mai vulnerabile sunt excluse de la măsurile de asigurare a drepturilor copilului. Acest aspect este deosebit de important în cazul „copiilor invizibili”, al copiilor din familii fără statut legal de rezident și al copiilor străzii;

24. observă că este foarte important să se garanteze că autoritățile polițienești ale statelor membre colaborează în mod eficient și exploatează pe deplin potențialul unor măsuri sociale mai flexibile, cum ar fi numărul de telefon 116 000 pentru copii dispăruți. CoR solicită statelor membre să pună la dispoziția publicului numerele gratuite de tipul 116 și să le facă cunoscute acestuia;

25. solicită părților implicate să colecteze informații mai complete și să îmbunătățească tehnicile de colectare a datelor și de analiză a indicatorilor privind drepturile copilului. Autoritățile locale și regionale ar trebui consultate în toate etapele acestui proces, atât în calitate de furnizori de date cantitative și calitative, cât și de utilizatori finali ai acestui instrument;

26. având în vedere lipsa informațiilor cuprinzătoare privind protejarea drepturilor copilului în statele membre, solicită Comisiei să elaboreze, să publice și să actualizeze cu regularitate un „tablou de bord al drepturilor copilului” ca instrument care acoperă indicatorii îmbunătățiți privind drepturile copilului și furnizează informații fiabile, comparabile și actualizate privind drepturile copilului în statele membre. Tabloul de bord ar putea fi bazat pe metodologia tabloului de bord existent deja pentru piața internă, care indică transpunerea directivelor privind piața internă. Acest instrument nu ar constitui doar un punct de referință pentru cercetare, ci – prin punerea în evidență a punetelor practici - ar putea reprezenta un impuls important pentru schimbarea politicii statelor membre, suplinind lipsa legislației UE obligatorii, acționând prin intermediul metodei deschise de coordonare, astfel cum se preconizează în Cartea albă privind guvernarea europeană;

27. invită Comisia să promoveze conceptul de drepturi ale copilului, precum și cooperarea în acest domeniu între autoritățile locale din UE și din afara UE în cadrul politicilor externe ale UE. În acest scop, ar trebui încurajată cooperarea cu Consiliul Europei și cu alte cadre de cooperare externă ale UE, inclusiv - fără a se limita la acestea - politica europeană de vecinătate, Uniunea pentru Mediterana, dialogul dintre UE și Africa și cooperarea cu țările din Africa, zona Caraibilor și Pacific, contribuind astfel la îmbunătățirea calității vieții în țările partenere ale UE, punând accentul în primul rând asupra țărilor aflate la frontierele externe ale UE;

Garantarea drepturilor fundamentale și întâmpinarea principalelor provocări

28. constată rolul pozitiv pe care îl au mediatorii naționali pentru copii și alte organe similare în domeniul protejării drepturilor copilului, precum și posibilele beneficii pe care le pot obține autoritățile locale și regionale și alte părți interesate printr-o comunicare în ambele direcții și o cooperare strânsă cu acești funcționari. Totodată, Comitetul solicită statelor membre să consolideze instituția mediatorilor pentru copii luând în considerare recomandările Parlamentului European și ale organizațiilor internaționale;

29. observă că sărăcia poate reprezenta un obstacol determinant în ce privește accesul tuturor la oportunități egale, care trebuie înlăturat dacă se dorește protejarea eficientă a drepturilor copilului. Sărăcia în rândul copiilor îi poate priva de drepturi pe copii și pe familiile lor și limita oportunitățile în viitor. De aceea, acțiunile trebuie să se concentreze în primul rând asupra copiilor care aparțin grupurilor sociale celor mai vulnerabile și trebuie să asigure dreptul tuturor la o instrucție de calitate, astfel încât fiecare copil să aibă șansa unei bune dezvoltări;

30. observă că autoritățile locale și regionale ar putea contribui la abordarea acestei probleme în mod eficient prin promovarea unor sisteme de protecție socială adaptate copiilor și multidimensionale, întrucât copiii pot fi protejați mai bine dacă și ei, și părinții lor au acces la condiții de viață decente și la asistență medicală. Abordarea cea mai eficientă din punct de vedere al costurilor implică prevenirea și protecția socială. Îndeosebi măsuri precum scutirea de taxe a orfanilor și a copiilor vulnerabili au înlesnit accesul sporit la educație și la servicii de asistență medicală. Așadar, CoR recomandă ca instituțiile europene, organizațiile internaționale, asociațiile specializate și autoritățile publice naționale să fie puternic încurajate în vederea sprijinirii capacității autorităților locale și regionale de a pune în practică aceste măsuri cruciale;

31. solicită Comisiei să pregătească și să adopte recomandări privind abordarea sărăciei în rândul copiilor. Acestea ar putea fi elaborate pe baza unor vaste consultări publice, pentru a asigura o acoperire cât mai largă, implicarea maximă a părților interesate și pentru a reflecta varietatea posibilelor abordări;

32. în contextul creșterii mobilității forței de muncă a UE și a migrației acesteia în interiorul UE, CoR constată necesitatea de a garanta drepturile copiilor imigranți, în special în ceea ce privește competențele autorităților locale și regionale. Acestea includ - fără a fi limitate la acestea - asistență în procesul de reunificare a familiilor de imigranți, consiliere familială, servicii sociale, de educație și de asistență medicală pentru copiii imigranți, asistență în procesul de adaptare la viața în țara de destinație și integrarea în comunitățile locale și cele școlare;

33. ia notă de potențialele beneficii care rezultă în urma integrării cu succes a copiilor imigranți din interiorul UE în straturile sociale relevante din țările de destinație. Succesul acțiunilor în acest domeniu poate avea ca rezultat cunoștințe mai bune ale copiilor nativi și imigranți despre alte state membre ale UE, mărirea capitalului social și creșterea toleranței atât în țările de origine a imigranților, cât și în cele de destinație. Prin urmare, CoR solicită autorităților locale și regionale și statelor membre să acorde mai multă atenție acestui aspect și să transforme provocările determinate de migrația în interiorul UE în oportunități;

34. constată amenințările reprezentate de fenomenele de trafic de persoane, din păcate existente încă, în special în cazurile în care sunt implicați copiii. Solicită Comisiei și statelor membre să depună toate eforturile posibile - inclusiv punerea în aplicare a legislației UE relevante - pentru a combate acest tip de crimă și a asigura protecție maximă victimelor acestora în strânsă colaborare cu autoritățile locale și regionale, întrucât acestea sunt principalele responsabile pentru a acorda o asistență importantă în domenii precum educația, asistența socială și terapiile psihologice și pentru o conlucrare strânsă cu forțele de ordine și instituțiile juridice;

35. constată necesitatea de a furniza protecție adecvată minorilor neînsoțiți;

36. constată necesitatea de a îmbunătăți sistemul de justiție pentru minori, de a adopta măsuri corespunzătoare vârstei în vederea prevenirii delincvenței juvenile, a intervenției și a reintegrării, precum și de a separa delincvenții minori de prizonierii adulți atât din punct de vedere fizic, cât și din punct de vedere organizatoric;

Măsuri de informare și educare

37. subliniază că este important să se asigure formarea tuturor, atât a adulților, cât și a copiilor, în materie de drepturi ale copilului, pentru a contribui la o mai bună înțelegere a naturii înseși a drepturilor copilului, sporind gradul de sensibilizare și conștientizare în rândul tinerilor;

38. având în vedere caracterul indivizibil al drepturilor și responsabilităților sociale, CoR recomandă să se acorde o atenție sporită contextului mai larg în care se înscriu drepturile copilului, și anume conceptului de drepturi ale omului și celui de responsabilități sociale. În plus, recomandă promovarea conceptului de responsabilitate a copilului față de familie, comunitate, țară, părinți, vârstnici, copiii mai mici, persoanele defavorizate, mediu și alte structuri esențiale ale societății actuale;

39. atrage atenția că, în cadrul politicii privind drepturile copilului, acesta ar trebui tratat ca un partener capabil să furnizeze un răspuns valabil. Acest răspuns va fi utilizat pentru actualizarea politicii naționale și europene. Autoritățile locale și regionale pot juca un rol esențial în acest sens, atât de intermediere, cât și de asistență, utilizând bunele practici deja existente, precum consiliile locale ale copiilor, pentru ca aceștia să aibă la dispoziție o instituție adecvată pentru a-și face cunoscute revendicările;

40. salută inițiativa Comisiei de a dezvolta șase platforme de comunicare, care să le ofere copiilor și tinerilor posibilitatea de a-și exprima opiniile, și subliniază necesitatea dezvoltării acestei inițiative și a implicării autorităților locale și regionale ca actori ce dispun de cea mai bună experiență pe plan local și de capacitatea de menținere a acestei comunicări structurate;

41. afirmă necesitatea de a garanta dreptul copilului de a avea acces la o educație de calitate, de a trăi într-un mediu sigur și confortabil și de a beneficia de protecție împotriva oricărei forme de violență fizică sau psihică și subliniază rolul esențial al autorităților locale și regionale în asigurarea acestor drepturi;

42. totodată, menționează necesitatea asigurării dreptului la o educație de calitate și în cazul copiilor cu handicap fizic și mental și reamintește importanța inițiativelor destinate promovării autonomiei acestora și asigurării deplinei lor integrări sociale, în conformitate cu prevederile art. 26 din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene. În domeniul educației, se afirmă două concepții opuse: una care propune dezvoltarea de programe speciale de învățare și formare și o alta care propune integrarea, cât mai mult posibil, a copiilor cu handicap în învățământul general. CoR solicită autorităților locale și regionale, autorităților naționale, instituțiilor de formare pedagogică, ONG-urilor și părților interesate relevante să se angajeze într-o largă dezbatere europeană privind soluțiile posibile și cele mai bune practici în acest domeniu și să difuzeze rezultatele acestei debateri în rândul tuturor celor dornici să-și îmbunătățească experiența în acest domeniu. În acest sens, sunt reamintite și trebuie încurajate experimentele de integrare a copiilor cu handicap, care oferă tuturor reale oportunități și nu induc niciun tip de marginalizare sau discriminare;

43. afirmă importanța unui învățământ și a unei educații continue de calitate pentru specialiștii din domeniul social și din alte domenii care se ocupă de copii;

44. își exprimă îngrijorarea, în legătură cu încălcările drepturilor copilului, manifestate sub diferite forme: de la hărțuirea care tinde să dea naștere unui efect de luare la întrecere, prin imitarea comportamentelor negative, la alte forme de violență psihică și fizică exercitată de copii asupra altor copii și la alte tipuri de abuzuri, în special în cadru școlar;

45. consideră că dezvoltarea deplină a copiilor care participă prea mult la rețelele sociale virtuale și care se refugiază în jocuri video și în lumi virtuale este în pericol. Din cauza activităților virtuale, posibilitatea acestor copii de a-și dezvolta competențele sociale și de a câpăta cunoștințele necesare devine, adesea, limitată. Prin urmare, toate instituțiile interesate ar trebui să aibă în vedere în mod adecvat crearea unei concepții a copiilor despre tehnologia informației și despre lumea virtuală, conform căreia acestea sunt înțelese în primul rând ca instrumente de realizare a obiectivelor în lumea reală;

46. atrage atenția asupra avantajelor pe care „viața străzii” le poate prezenta din punct de vedere al dezvoltării generale a copiilor, cum ar fi faptul că învață să folosească spațiul public și pot crește, se pot socializa și interacționa unii cu ceilalți și cu comunitățile celorlalți; subliniază și pericolele acestei vieți a străzii, care poate degenera în formarea de bande de tineri, în unele regiuni și orașe din Europa;

47. în contextul faptelor menționate mai sus, CoR solicită autorităților locale și regionale din statele membre să se implice mai activ în schimbul de bune practici privind organizarea de activități pentru copii în afara programelor școlare, ca mijloc de dezvoltare a capacităților lor sociale și profesionale. Vor fi promovate mai bine exemplele de bune practici la nivel național și european, pentru a servi drept sursă de inspirație instrumentelor naționale și europene în acest domeniu;

48. solicită Comisiei să implice cât mai multe părți interesate în procesul de dezvoltare a unui „tablou de bord al drepturilor copilului”, inclusiv agențiile europene relevante, organizațiile neguvernamentale, autoritățile locale și regionale și Comitetul Regiunilor;

49. consideră că, având în vedere dezvoltarea rapidă a tehnologiilor informației (TI) și a posibilităților tehnologice de utilizare a acestora în scopul comiterii de abuzuri împotriva copiilor, promovarea unui internet mai sigur ar trebui să constituie o sarcină centrală a UE;

50. în opinia sa, conceptul de internet mai sigur ar trebui să includă combaterea abuzurilor împotriva copiilor și a pornografiei infantile pe internet, precum și a altor forme foarte răspândite de violență manifestate în spațiul virtual, precum hărțuirea online;

51. consideră că educația copiilor și a adulților care interacționează cu copii și îi influențează poate contribui semnificativ la prevenirea și soluționarea abuzurilor online îndreptate împotriva copiilor. Trebuie acordată o atenție specială pregătirii copiilor și adulților, în special a celor care lucrează cu copii, precum profesioniștii din domeniul sănătății, al educației și al activităților sociale, cu privire la utilizarea internetului în condiții de siguranță, la recunoașterea criminalității online și a altor acțiuni primejdioase de pe internet și la modalitățile de informare a autorităților relevante cu privire la aceste acțiuni;

52. atrage atenția asupra necesității de a-i proteja pe copii de un mediu social negativ, în special de un mediu în care consumul de substanțe psihotrope (alcool, tutun, droguri și alte substanțe cu efecte negative asupra sănătății psihice și fizice) este încurajat. În acest sens, autorităților locale și regionale le revine un rol extrem de important: în sistemul de protecție socială, acestea sunt prima verigă care acționează pentru asigurarea dezvoltării armonioase și sigure a copilului. Autoritățile teritoriale au sarcina de a observa, de a identifica și de a evalua pericolele care apar și de a utiliza toate mijloacele disponibile pentru eliminarea acestora. Instituțiile naționale și europene, printre care mediatorii pentru copii, organizațiile neguvernamentale și alți parteneri sociali și economici, sunt la rândul lor invitate să sprijine în diverse moduri autoritățile teritoriale în acest domeniu și să promoveze o atitudine de respingere de către societate a consumului de substanțe psihotrope.

Măsuri financiare și de sprijin

53. subliniază că autoritățile locale și regionale trebuie privite ca parteneri esențiali în dezvoltarea și punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului, precum și în cadrul altor inițiative din acest domeniu;

54. consideră că toate programele și instrumentele dezvoltate în cadrul strategiei trebuie puse la dispoziția administrațiilor locale și regionale;

55. salută efectele pozitive ale instrumentelor europene de finanțare și de sprijin, cum ar fi programul Daphne privind protecția drepturilor copilului, însă regretă penuria de resurse și informații insuficiente cu privire la posibilitățile de finanțare și sprijin. Rezultatele acestui program trebuie conectate în mod strategic cu punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului și utilizate în scopul elaborării viitoarelor politici;

56. atrage atenția asupra faptului că autoritățile locale și regionale europene au acumulat deja o experiență semnificativă în utilizarea asistenței europene pentru protejarea drepturilor copilului, în parteneriat cu alți actori. Rezultatele activităților de acest tip trebuie conectate în mod strategic cu punerea în aplicare a Strategiei europene privind drepturile copilului, publicată, dezbătută și utilizată în mod regulat ca o contribuție importantă la actualizarea politicii relevante;

57. solicită Comisiei să îmbunătățească comunicarea și informarea privind sistemele de finanțare și sprijin existente, puse la

dispoziția autorităților locale și regionale, și să aibă în vedere posibilitățile de a acorda sprijin inițiativelor ce privesc drepturile copilului, atât celor axate în mod explicit pe această chestiune, cum ar fi programul Daphne III, precum și celor în cadrul cărora această temă se numără printre alte priorități, cum ar fi programele de cooperare transfrontalieră, programele de dezvoltare urbană (de exemplu, URBACT II) etc. Toate resursele financiare, disponibile sub diverse linii bugetare ale bugetului UE și în diverse domenii, ar trebui clarificate și comunicate într-un mod mai eficient, evitându-se suprapunerile și sporind astfel eficacitatea acțiunilor întreprinse.

Bruxelles, 10 iunie 2010

*Președintele
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO*

III

(Acte pregătitoare)

COMITETUL REGIUNILOR

A 85-A SESIUNE PLENARĂ DIN 9 ȘI 10 Iunie 2010

Avizul Comitetului Regiunilor privind marca patrimoniului european

(2010/C 267/11)

COMITETUL REGIUNILOR

- salută cu căldură propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind crearea, de către Uniunea Europeană, a unei mărci a patrimoniului european diferite de cea a patrimoniului mondial UNESCO sau de cea a itinerariilor culturale europene ale Consiliului Europei;
- consideră că propunerea prezentată de Comisia Europeană este compatibilă cu principiul subsidiarității. Insistă, totuși, asupra importanței respectării competențelor autorităților locale și regionale în contextul selecției candidaturilor la nivel național și al selecției finale la nivel european;
- consideră că, după o primă evaluare a acestei inițiative, trebuie avută în vedere extinderea ei către țările europene terțe, în special în cadrul politicii de extindere și de vecinătate, pentru a se crea baza de valori necesare construcției europene, dincolo de interesele economice sau geostrategice;
- având în vedere implicarea considerabilă a autorităților locale și regionale în gestionarea și în valorificarea patrimoniului, solicită participarea Comitetului Regiunilor la procesul de selecție finală la nivelul Uniunii, prin numirea unui membru în juriul european, după modelul selecției capitalelor europene ale culturii;
- propune, în vederea menținerii marjei de apreciere a juriului european și pentru a încuraja concurența între statele membre, prezentarea unui număr maxim de trei situri pe stat membru.

Raportor:	dna Mireille Lacombe (FR-PSE), membră a Consiliului general al departamentului Puy-de-Dôme
Document de referință:	Propunere de decizie a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unei acțiuni a Uniunii Europene privind Marca patrimoniului european COM(2010) 76 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

Principii și observații generale

1. salută cu căldură propunerea de decizie a Parlamentului European și a Consiliului privind crearea, de către Uniunea Europeană, a unei mărci a patrimoniului european diferite de cea a patrimoniului mondial UNESCO sau de cea a itinerariilor culturale europene ale Consiliului Europei;

2. consideră că propunerea prezentată de Comisia Europeană este compatibilă cu principiul subsidiarității. Insistă, totuși, asupra importanței respectării competențelor autorităților locale și regionale în contextul selecției candidaturilor la nivel național și al selecției finale la nivel european. Reușita acestei inițiative depinde de o voință europeană la care trebuie să participe și autoritățile locale și regionale, atât în ce privește alegerea siturilor, cât și punerea în aplicare, monitorizarea și evaluarea acțiunilor;

3. subliniază că obiectivul acestei mărci este punerea în evidență a moștenirii culturale comune a statelor membre, respectându-se totodată diversitatea națională și regională, recunoașterea diversității culturale a teritoriilor, pentru a apropia Europa de cetățenii săi, precum și valorificarea *know-how*-ului și a siturilor locale și regionale, pentru a întări sentimentul de apartenență la Uniunea Europeană;

4. insistă asupra importanței acestei inițiative, atât pentru consolidarea identității locale și regionale, cât și pentru favorizarea integrării europene;

5. regretă că această inițiativă nu este deschisă decât statelor membre ale Uniunii, în timp ce inițiativa guvernamentală aflată la originea mărcii includea și Elveția, iar la programul „Capitalele europene ale culturii” puteau participa și țările candidate; de altfel, construcția integrării europene depășește granițele Uniunii Europene, implicând țări terțe de pe continent;

6. amintește că această marcă trebuie să stabilească o legătură între siturile respective și istoria construcției europene, respectând, în același timp, valorile definite în Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene;

7. își exprimă satisfacția în legătură cu faptul că această marcă poate spori atractivitatea orașelor și regiunilor europene, favorizând astfel creșterea economică și crearea de locuri de muncă la nivel local și regional;

8. insistă asupra necesității de a transmite bunele practici prin crearea unei rețele a siturilor care dețin această marcă și solicită Uniunii Europene să pună la dispoziție resursele umane și financiare necesare pentru suscitarea interesului la nivel local și regional;

9. semnalează că această marcă este deosebit de adecvată pentru siturile transfrontaliere cu însemnătate simbolică pentru memoria europeană. Gestionarea acestui tip de situri ar putea fi inclusă în programele de lucru ale organismelor existente, cum ar fi grupările europene de cooperare teritorială (GECT);

Relevanța la nivel local și regional

10. constată că, în majoritatea statelor membre, autoritățile locale și regionale sunt responsabile pentru siturile care ar putea obține această marcă;

11. regretă că, în contextul guvernanței pe mai multe niveluri, autoritățile locale și regionale nu sunt mai implicate în procesul de selecție;

12. consideră că autoritățile locale și regionale ar trebui să participe la desemnarea siturilor transnaționale;

13. observă că autoritățile locale și regionale vor fi, adesea, principalii gestionari și finanțatori ai siturilor vizate de această marcă, trebuind să suporte, așadar, costurile suplimentare legate de obținerea mărcii și de funcționarea siturilor;

14. amintește că identitatea europeană, întemeiată pe valorile universale ale drepturilor inviolabile ale omului, libertății, democrației, egalității și statului de drept, trebuie construită pe baza diversității părților constitutive ale Uniunii Europene, iar marca europeană ar trebui să facă această diversitate mai vizibilă și mai palpabilă pentru toți cetățenii;

Îmbunătățirea textului

15. consideră că, după o primă evaluare a acestei inițiative, trebuie avută în vedere extinderea ei către țările europene terțe, în special în cadrul politicii de extindere și de vecinătate, pentru a se crea baza de valori necesare construcției europene, dincolo de interesele economice sau geostrategice;

16. având în vedere implicarea considerabilă a autorităților locale și regionale în gestionarea și în valorificarea patrimoniului, solicită participarea Comitetului Regiunilor la procesul de selecție finală la nivelul Uniunii, prin numirea unui membru în juriul european, după modelul selecției capitalelor europene ale culturii;

17. recomandă clasificarea siturilor monumentale, arheologice, transnaționale și imateriale, în vederea stabilirii tipologiei siturilor eligibile pentru acordarea mărcii;

18. dorește să fie informat, încă de pe acum, de Comisia Europeană cu privire la progresele realizate în punerea în aplicare a procesului de acordare a mărcii și de monitorizare a siturilor, inclusiv cu privire la liniile directoare pentru procedurile de selecție; de asemenea, dorește să fie informat în legătură cu evaluarea externă și independentă a acțiunii privind Marca patrimoniului european, care va fi asigurată de Comisia Europeană;

19. propune, în vederea menținerii marjei de apreciere a juriului european și pentru a încuraja concurența între statele membre, prezentarea unui număr maxim de trei situri pe stat membru;

20. salută faptul că juriul european va fi alcătuit din experți independenți numiți și schimbați periodic de instituțiile europene, experți care participă la întocmirea caietului de sarcini și la selecția finală a siturilor și a laureaților;

21. subliniază importanța promovării ideii generale de dezvoltare durabilă, prin conservarea și gestionarea bunurilor culturale și prin includerea în viața societății a siturilor, la care toți cetățenii trebuie să aibă acces.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 4

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Acțiunea este deschisă participării statelor membre ale Uniunii Europene. Această participare este pe bază de voluntariat.	Acțiunea este deschisă participării statelor membre ale Uniunii Europene. Această participare este pe bază de voluntariat. <u>Posibilitatea extinderii acestei inițiative către țările europene terțe va fi examinată cu ocazia primei evaluări a Mărcii patrimoniului european.</u>

Expunere de motive

Extinderea participării către țările europene terțe – atât către țările candidate și potențial candidate, cât și către țările învecinate cu UE – ar consolida obiectivele globale ale acțiunii culturale, în general, și îndeosebi ale conservării patrimoniului la nivel european.

Amendamentul 2

Articolul 5

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Comisia și statele membre asigură complementaritatea Mărcii patrimoniului european cu alte inițiative din domeniul patrimoniului cultural, cum ar fi Lista patrimoniului mondial UNESCO și „Itinerariile culturale europene” ale Consiliului Europei.	Comisia și statele membre asigură complementaritatea Mărcii patrimoniului european cu alte inițiative din domeniul patrimoniului cultural, cum ar fi Lista patrimoniului mondial UNESCO și „Itinerariile culturale europene” ale Consiliului Europei. <u>În acest scop, încurajează candidaturile din partea siturilor care nu participă la alte inițiative din domeniul cultural, în special la cea a UNESCO.</u>

Expunere de motive

Comisia și statele membre ar trebui să descurajeze suprapunerile care diminuează valoarea adăugată a inițiativei.

Amendamentul 3

Articolul 7 alineatul (1), prima teză

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Siturile candidate trebuie să aibă o valoare europeană simbolică și trebuie să fi jucat un rol esențial în istoria și construirea Uniunii Europene.	Siturile candidate trebuie să aibă o valoare europeană simbolică și trebuie să fi jucat un rol esențial în istoria și construirea Uniunii Europene sau în construcția europeană.

Expunere de motive

Acest amendament este în același spirit cu amendamentul precedent, având ca scop concentrarea textului mai puțin pe Uniunea Europeană și mai mult pe valorile construcției europene.

Amendamentul 4

Articolul 8 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Juriul de experți este compus din 12 membri. Patru membri sunt numiți de Parlamentul European, patru de către Consiliu și patru de către Comisie. Juriul își desemnează președintele.	Juriul de experți este compus din 12 13 membri. Patru membri sunt numiți de Parlamentul European, patru de către Consiliu, și patru de către Comisie și unul de către <u>Comitetul Regiunilor</u> . Juriul își desemnează președintele.

Expunere de motive

Ca și în cazul juriului acțiunii „Capitalele europene ale culturii”, componența juriului ar trebui să reflecte faptul că tratatele recunosc dimensiunea locală și regională a politicii culturale, în general, și a conservării patrimoniului, în special. Un avantaj suplimentar al includerii CoR în juriu este că acesta din urmă ar avea un număr impar de membri.

Amendamentul 5

Articolul 8 alineatul (4)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Membrii juriului european sunt numiți pentru trei ani. Prin derogare, în primul an în care prezenta decizie este în vigoare, patru experți vor fi numiți de Comisie pentru un an, patru de către Parlamentul European pentru doi ani și patru de către Consiliu pentru trei ani.	Membrii juriului european sunt numiți pentru trei ani. Prin derogare, în primul an în care prezenta decizie este în vigoare, patru experți vor fi numiți de Comisie pentru un an, patru de către Parlamentul European și unul de către <u>Comitetul Regiunilor</u> pentru doi ani și patru de către Consiliu pentru trei ani.

Expunere de motive

Consecință a amendamentului 4.

Amendamentul 6

Articolul 10 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Fiecare stat membru are posibilitatea de a preselecta maximum două situri pe an, în conformitate cu calendarul din anexă. În anii rezervați pentru procedura de monitorizare nu vor avea loc proceduri de selecție.	Fiecare stat membru are posibilitatea de a preselecta maximum doi trei situri pe an, în conformitate cu calendarul din anexă. În anii rezervați pentru procedura de monitorizare nu vor avea loc proceduri de selecție.

Expunere de motive

Creșterea numărului de situri pe care le poate preselecta un stat membru este perfect compatibilă cu „concurența” pe care Comisia Europeană dorește să o creeze între situri la nivelul Uniunii, concurență care este contrazisă de mecanismul de selecție prevăzut în prezent.

Amendamentul 7

Articolul 11 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Juriul european evaluează cererile siturilor preselectate și selectează maximum un sit pe stat membru. După caz, pot fi solicitate informații suplimentare și pot fi organizate vizite la fața locului.	Juriul european evaluează cererile siturilor preselectate și selectează maximum un două situri pe stat membru. După caz, pot fi solicitate informații suplimentare și pot fi organizate vizite la fața locului.

Expunere de motive

Consecință a amendamentului 6.

*Amendamentul 8***Articolul 13 alineatul (1)**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Comisia desemnează în mod oficial siturile cărora le este acordată Marca patrimoniului european în anul următor procedurii de selecție, ținând cont de recomandarea juriului european. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul în legătură cu aceasta.	Comisia desemnează în mod oficial siturile cărora le este acordată Marca patrimoniului european în anul următor procedurii de selecție, ținând cont de recomandarea juriului european. Comisia informează Parlamentul European, și Consiliul și <u>Comitetul Regiunilor</u> în legătură cu aceasta.

Expunere de motive

Obligația de a informa CoR are o valoare adăugată clară pentru promovarea mărcii și pentru autoritățile locale și regionale ale Uniunii.

*Amendamentul 9***Articolul 17 alineatul (2)**

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Comisia prezintă un raport privind aceste evaluări Parlamentului European și Consiliului în termen de șase luni de la finalizarea evaluărilor.	Comisia prezintă un raport privind aceste evaluări Parlamentului European, și Consiliului și <u>Comitetului Regiunilor</u> în termen de șase luni de la finalizarea evaluărilor.

Expunere de motive

Aceleași motive ca la amendamentul precedent.

Bruxelles, 9 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Avizul Comitetului Regiunilor privind inițiativa cetățenilor

(2010/C 267/12)

COMITETUL REGIUNILOR

- subliniază că adoptarea acestui regulament, care face posibilă punerea în practică a dreptului cetățenilor de a participa direct la viața democratică a Uniunii, reprezintă o piatră de hotăr pe drumul consolidării principiilor democratice în Uniune;
- evidențiază interesul pe care instituirea inițiativei populare îl trezește în rândul autorităților locale și regionale, care ar putea hotăr să lanseze și/sau să promoveze ele însele anumite inițiative, aceasta și în virtutea apropierii lor de cetățenii Uniunii;
- subliniază rolul central care poate reveni Comitetului Regiunilor, aceasta și datorită instrumentelor create în domeniul comunicării descentralizate, precum și autorităților locale și regionale, capabile să comunice cu cetățenii în mod direct, la nivelul cel mai apropiat de aceștia;
- se declară, în general, de acord cu propunerea Comisiei, considerând totuși că sunt posibile îmbunătățiri la anumite puncte;
- consideră mai oportună stabilirea unui prag minim echivalent cu un sfert din statele membre, aceasta fiind în conformitate cu alte prevederi ale tratatului, cum ar fi articolul 76 din TFUE;
- invită instituțiile să ia în considerare posibilitatea furnizării de sprijin în vederea traducerii în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene a elementelor principale ale unei inițiative declarate admisibilă, pentru a o face cunoscută tuturor cetățenilor Uniunii;
- propune ca verificarea de către Comisie a admisibilității unei inițiative a cetățenilor să fie efectuată încă din faza de înregistrare a acesteia, pentru a putea împiedica astfel investirea de către organizații a unor eforturi considerabile într-o inițiativă care apoi să se dovedească neadmisibilă.

Raportor:	dna Sonia MASINI (IT-PSE), Președinta provinciei Reggio Emilia
Document de referință:	Propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor
	COM(2010) 119 final

I. RECOMANDĂRI POLITICE

COMITETUL REGIUNILOR

1. reamintește că articolul 11 alineatul (4) din Tratatul privind Uniunea Europeană, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Lisabona, prevede: „La inițiativa a cel puțin un milion de cetățeni ai Uniunii, resortisanți ai unui număr semnificativ de state membre, Comisia Europeană poate fi invitată să prezinte, în limitele atribuțiilor sale, o propunere corespunzătoare în materii în care acești cetățeni consideră că este necesar un act juridic al Uniunii, în vederea aplicării tratatelor”;

2. reamintește și că, la articolul 24 primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, astfel cum a fost modificat prin Tratatul de la Lisabona, se menționează și că Parlamentul European și Consiliul, care hotărăsc prin regulamente în conformitate cu procedura legislativă ordinară, le revine sarcina de a adopta dispozițiile referitoare la procedurile și condițiile necesare pentru prezentarea unei inițiative cetățenești;

3. recunoaște că, prin Cartea sa verde privind inițiativa cetățenilor europeni, din 11 noiembrie 2009 ⁽¹⁾, Comisia a lansat un amplu proces de consultare publică, ce urmărește înregistrarea opiniilor tuturor părților interesate în privința principalelor aspecte care vor fi abordate în regulamentul privind inițiativa cetățenilor, și subliniază contribuția importantă a autorităților locale și regionale la această dezbatere;

4. salută prezentarea de către Comisie a propunerii de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind inițiativa cetățenilor ⁽²⁾;

5. subliniază că adoptarea acestui regulament, care face posibilă punerea în practică a dreptului cetățenilor de a participa direct la viața democratică a Uniunii, reprezintă o piatră de hotar pe drumul consolidării principiilor democratice în Uniune;

6. își exprimă speranța că regulamentul privind inițiativa cetățenilor va fi adoptat grabnic de către Parlament și Consiliu, astfel încât mecanismul să devină funcțional la începutul anului 2011, așa cum se prevede în Cartea verde din 2009;

7. reamintește faptul că subliniasse deja importanța faptului ca Tratatul de la Lisabona să prevadă dreptul de inițiativă legislativă, în vederea consolidării drepturilor cetățenești ⁽³⁾;

8. reafirmă că întărirea rolului său instituțional implică punerea în aplicare cu prioritate a acelor prevederi ale Tratatului de la Lisabona care prezintă relevanță pentru autoritățile locale și regionale, cum ar fi dispoziția privind inițiativa cetățenilor ⁽⁴⁾;

9. evidențiază interesul pe care instituirea inițiativei populare îl trezește în rândul autorităților locale și regionale, care ar putea hotări să lanseze și/sau să promoveze ele însele anumite inițiative, aceasta și în virtutea apropierii lor de cetățenii Uniunii;

10. este de acord cu Comisia în ce privește nevoia de a le oferi cetățenilor un instrument ușor de utilizat și proceduri simple și imediat aplicabile, precum și de a le furniza instrucțiuni de aplicare limpezi și fără echivoc, asigurând în același timp prevenirea eventualelor abuzuri în folosirea acestui sistem;

11. consideră că în domeniul comunicării instituționale trebuie promovate inițiative cu impact larg, pentru a sprijini atingerea celui mai înalt grad de conștientizare de către cetățenii Uniunii a instituirii noului lor drept, și, în general, pentru a-i implica direct în dezbaterile politice referitoare la chestiunile de interes general european care fac obiectul inițiativelor în curs;

12. în acest sens, subliniază rolul central care poate reveni Comitetului Regiunilor, aceasta și datorită instrumentelor create în domeniul comunicării descentralizate, precum și autorităților locale și regionale, capabile să comunice cu cetățenii în mod direct, la nivelul cel mai apropiat de aceștia;

13. se oferă să contribuie la crearea unui punct de informare interinstituțional, din care trebuie să facă parte integrantă;

⁽¹⁾ COM(2009) 622 final.

⁽²⁾ COM(2010) 119 final.

⁽³⁾ Avizul din proprie inițiativă al Comitetului Regiunilor, intitulat „Drepturile cetățenilor: promovarea drepturilor fundamentale și a drepturilor care derivă din cetățenia Uniunii Europene”, 9.10.2008, punctul 58.

⁽⁴⁾ R/CdR 79/2010, anexa I.

14. subliniază că, în calitatea sa de partener al celorlalte instituții europene, precum și al autorităților locale și regionale, ar trebui să fie pe deplin informat și, acolo unde este cazul, să fie consultat simultan cu Parlamentul European cu privire la deciziile luate de Comisia Europeană privind admisibilitatea sau monitorizarea inițiativelor cetățenești, precum și cu privire la orice modificări propuse în privința condițiilor și reglementărilor la care se supune acest instrument;

15. își reafirmă disponibilitatea de a explora posibilitatea sprijinirii inițiativelor cetățenești de mare importanță pentru CoR și pentru autoritățile locale și regionale reprezentate de acesta, de exemplu prin:

- organizarea de audieri pentru inițiative cetățenești în curs de desfășurare sau care s-au bucurat de succes, cu participarea instituțiilor europene, a autorităților locale și regionale și a asociațiilor acestora, precum și a unor reprezentanți ai societății civile;
- elaborarea de avize cu privire la inițiative cetățenești de succes care prezintă, din punctul de vedere al priorităților politice ale CoR, o importanță deosebită pentru acesta și pentru autoritățile locale și regionale, sau cu privire la deciziile Comisiei Europene referitoare la rezultatele unor asemenea inițiative cetățenești;

16. reamintește, referitor la regulament și la aplicarea acestuia, că trebuie respectate mai ales principiile egalității, transparenței, bunei administrări și accesului la justiție;

17. se declară, în general, de acord cu propunerea Comisiei, considerând totuși că sunt posibile îmbunătățiri la anumite puncte;

18. fără a aduce atingere inițiativei cetățenilor, CoR subliniază importanța promovării la nivel local și regional a tuturor inițiativelor care favorizează transparența, colaborarea și participarea cetățenilor la politicile publice, în acord cu principiul democrației participative;

Numărul minim de state membre

19. reamintește că, în conformitate cu tratatele, inițiativa trebuie să provină de la un „număr semnificativ de state membre” [articolul 11 alineatul (4) din TUE] și că această prevedere are la bază nevoia de a garanta faptul că inițiativa dă glas unui interes european comun;

20. consideră că prevederea unui prag minim echivalent cu o treime din statele membre este prea exigentă, având în vedere necesitatea de a-i încuraja pe cetățeni să-și exercite dreptul de participare directă la viața democratică a Uniunii;

21. consideră mai oportună stabilirea unui prag minim echivalent cu un sfert din statele membre, aceasta fiind în conformitate cu alte prevederi ale tratatului, cum ar fi articolul 76 din TFUE;

Vârsta minimă a semnatărilor

22. este de acord cu prevederea unei vârste minime pentru a putea semna o inițiativă, care să fie vârsta minimă la care cetățenii au dreptul de a vota în alegerile pentru Parlamentul European;

Înregistrarea inițiativelor propuse și colectarea declarațiilor de susținere

23. se declară de acord cu un sistem de înregistrare a propunerilor de inițiativă într-un registru electronic special;

24. este de asemenea de acord cu Parlamentul European în privința faptului că nicio decizie privind admisibilitatea unei inițiative a cetățenilor nu trebuie să includă considerații privind oportunitatea politică ⁽⁵⁾;

25. consideră așadar că Comisia trebuie să refuze înregistrarea propunerilor doar dacă acestea sunt „vădit abuzive” sau „vădit contrare valorilor Uniunii”, utilizarea în propunerea de regulament a termenului „neadecvate” putând părea nepotrivită;

26. salută propunerea creării unui ansamblu comun de prevederi procedurale pentru colectarea și verificarea declarațiilor de susținere;

27. salută prevederea unui sistem de colectare online a declarațiilor de susținere a unei inițiative;

Principiul transparenței și cooperarea administrativă

28. este de acord cu Comisia în privința necesității asigurării transparenței surselor de finanțare și a sprijinului acordat organizatorilor unei inițiative;

29. subliniază faptul că orice cetățean sau organizație trebuie să aibă posibilitatea de a propune o inițiativă, nu numai organizațiile mari;

30. ar dori așadar să se prevadă mecanisme de asistență practică și tehnică pentru cei interesați să lanseze o inițiativă;

⁽⁵⁾ Rezoluția Parlamentului European din 7 mai 2009 prin care se solicită Comisiei să prezinte o propunere de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind punerea în aplicare a inițiativei cetățenești (A6-0043/2009), considerentul Y.

31. în special, consideră că ar fi oportun să se creeze un punct de informare privind inițiativa cetățenilor, din care Comitetul să facă parte integrantă;

32. de asemenea, invită instituțiile să ia în considerare posibilitatea acordării de sprijin în vederea traducerii în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene a elementelor principale ale unei inițiative declarate admisibilă, pentru a o face cunoscută tuturor cetățenilor Uniunii;

Admisibilitatea propunerilor

33. propune ca verificarea de către Comisie a admisibilității unei inițiative a cetățenilor să fie efectuată încă din faza de înregistrare a acesteia, pentru a putea împiedica astfel investirea de către organizatori a unor eforturi considerabile într-o inițiativă care apoi să se dovedească neadmisibilă;

34. subliniază importanța cerinței referitoare la formularea în termeni generali și în mod clar și transparent a condițiilor de admisibilitate, care trebuie făcute cunoscute în mod corespunzător, pentru a limita numărul eventualelor propuneri neadmisibile;

35. este de acord cu condițiile de admisibilitate ale propunerii, care trebuie a) să se refere la o chestiune pentru care poate fi adoptat un act legislativ al Uniunii în vederea aplicării tratatelor și b) să se încadreze în sfera de competență a Comisiei pentru prezentarea unei propuneri;

36. subliniază însă că adoptarea de către Uniune a unui act legislativ în domeniile care nu sunt de competență exclusivă a acesteia trebuie să respecte și principiul subsidiarității, după cum se prevede la articolul 5 alineatul (3) din TUE;

37. subliniază, de asemenea, faptul că orice act legislativ al Uniunii trebuie să respecte drepturile și libertățile fundamentale înscrise în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și în principiile generale ale Uniunii;

38. consideră așadar că s-ar impune formularea a două condiții suplimentare de admisibilitate a unei propuneri, care ar trebui c) să respecte drepturile și libertățile fundamentale înscrise în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și d) să se conformeze principiului subsidiarității;

39. reamintește experiența dobândită de Comitet în evaluarea subsidiarității și se oferă să colaboreze cu Comisia, pentru a analiza în ce măsură eventualele propuneri respectă acest principiu;

40. subliniază necesitatea notificării organizatorului inițiativei în privința deciziei de admisibilitate și a publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene;

41. evidențiază faptul că decizia privind admisibilitatea unei propuneri de inițiativă poate face obiectul unei verificări juridice din partea Curții de Justiție, în conformitate cu articolele 263 și 265 din TFUE, și își exprimă dorința ca acest drept de control juridic să fie menționat în regulament;

42. împărtășește preocuparea Comisiei de a reduce la minimum sarcinile administrative și financiare impuse de verificarea și certificarea declarațiilor de susținere a inițiativelor declarate admisibile, remarcând în acest sens faptul că, în multe state membre, această procedură va presupune implicarea autorităților locale și regionale;

Examinarea unei inițiative de către Comisie

43. este de acord cu propunerea conform căreia Comisia trebuie să examineze o inițiativă prezentată oficial, în conformitate cu regulamentul, și să adopte, în termen de 4 luni, o comunicare conținând concluziile referitoare la inițiativa respectivă, acțiunile pe care intenționează să le întreprindă și motivele care stau la baza acestor acțiuni;

44. în acest sens, remarcă faptul că, în caz de nepronunțare din partea Comisiei până la termenul stabilit, este posibilă inițierea unei acțiuni la Curtea de Justiție, în temeiul articolului 265 din TFUE, și își exprimă speranța că un astfel de drept de control juridic va fi introdus în regulament;

45. subliniază necesitatea luării în considerare de către Comisie, cu toată seriozitatea, a oricărei inițiative semnate de cel puțin un milion de cetățeni;

46. consideră că comunicarea referitoare la inițiativa cetățenilor, adoptată de către Comisie, trebuie nu numai prezentată organizatorilor, Parlamentului European și Consiliului, ci și publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și transmisă Comitetului Regiunilor, Comitetului Economic și Social European și parlamentelor naționale.

II. RECOMANDĂRI DE AMENDAMENTE

Amendamentul 1

Articolul 4 alineatul (3)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Înregistrarea unei inițiative propuse de cetățeni	Înregistrarea unei inițiative propuse de cetățeni și decizia privind admisibilitatea acesteia
1. Înainte de a începe colectarea declarațiilor de susținere de la semnarii unei inițiative propuse de cetățeni, organizatorul trebuie să înregistreze propunerea în registrul Comisiei, furnizând informațiile stabilite în anexa II, în special în ceea ce privește obiectul și obiectivele propunerii, precum și sursele de finanțare și de sprijin pentru respectiva inițiativă propusă de cetățeni. Informațiile sunt furnizate într-una din limbile oficiale ale Uniunii, într-un registru online pus la dispoziție de Comisie în acest scop (denumit în continuare „registru”). 2. Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (3) și (4), Comisia înregistrează fără întârziere inițiativa propusă cu un număr de înregistrare unic și trimite o confirmare organizatorului. 3. Inițiativele propuse de cetățeni, care pot fi considerate, în mod întemeiat, ca fiind neadecvate din cauza caracterului lor abuziv sau lipsit de seriozitate nu se înregistrează. 4. Comisia respinge înregistrarea inițiativelor propuse de cetățeni care sunt vădit contrare valorilor Uniunii. 5. O inițiativă propusă de cetățeni care a fost înregistrată va fi publicată în registru.	1. Înainte de a începe colectarea declarațiilor de susținere de la semnarii unei inițiative propuse de cetățeni, organizatorul trebuie să înregistreze propunerea în registrul Comisiei, furnizând informațiile stabilite în anexa II, în special în ceea ce privește obiectul și obiectivele propunerii, precum și sursele de finanțare și de sprijin pentru respectiva inițiativă propusă de cetățeni. Informațiile sunt furnizate într-una din limbile oficiale ale Uniunii, într-un registru online pus la dispoziție de Comisie în acest scop (denumit în continuare „registru”). 2. Cu excepția cazurilor prevăzute la alineatele (3) și (4), <u>Comisia înregistrează fără întârziere inițiativa propusă cu un număr de înregistrare unic și trimite o confirmare organizatorului.</u> 2. În termen de două luni de la primirea informațiilor prevăzute la alineatul (1), Comisia ia o decizie privind admisibilitatea inițiativei. Inițiativa propusă de cetățeni se consideră admisibilă dacă îndeplinește următoarele condiții: a) <u>se referă la o chestiune pentru care poate fi adoptat un act legislativ al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor;</u> b) <u>se încadrează în sfera de competență a Comisiei pentru prezentarea unei propuneri;</u> c) <u>respectă valorile și principiile fundamentale ale Uniunii Europene, precum și drepturile fundamentale din UE, așa cum sunt ele formulate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;</u> d) <u>este compatibilă cu principiul subsidiarității.</u> 3. Inițiativele propuse de cetățeni, care pot fi considerate, în mod întemeiat, ca fiind neadecvate din cauza caracterului lor sunt vădit abuzive sau lipsite de seriozitate sau contravin valorilor Uniunii nu se înregistrează sunt admisibile. 4. Comisia respinge înregistrarea inițiativelor propuse de cetățeni care sunt vădit contrare valorilor Uniunii. 4. Decizia la care se face referire la alineatul (2) se notifică organizatorului inițiativei propuse de cetățeni și se publică. 5. O inițiativă propusă de cetățeni care a fost înregistrată declarată admisibilă va fi publicată în registru. 6. Elementele principale ale unei inițiative a cetățenilor declarată admisibilă vor fi traduse de serviciile Comisiei Europene în toate limbile oficiale ale UE.

Expunere de motive

Verificarea admisibilității poate fi efectuată și în faza de înregistrare a inițiativei, conform articolului 4. Nu pare a fi acceptabil ca o inițiativă să fie înregistrată și apoi, abia după depunerea celor 300 000 de semnături care trebuie să provină din cel puțin trei state membre, să fie declarată neadmisibilă, deoarece se constată, de exemplu, că UE nici măcar nu deține competență legislativă în domeniul politic respectiv. Prin urmare, în prezentul amendament, au fost contopite articolele 4 și 8 din regulamentul propus.

Amendamentul 2

Articolul 7 alineatul (1)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Numărul minim de semnături pentru fiecare stat membru	Numărul minim de semnături pentru fiecare stat membru
1. Semnatarii unei inițiative a cetățenilor trebuie să provină din cel puțin o treime din statele membre.	1. Semnatarii unei inițiative a cetățenilor trebuie să provină din cel puțin o treime <u>un sfert</u> din statele membre.

Expunere de motive

Inițiativa cetățenilor trebuie să fie un instrument accesibil cetățenilor, ceea ce înseamnă că pragul minim nu trebuie să fie prea ridicat. Condiția referitoare la un sfert din statele membre (adică șapte, în actuala UE cu 27 de membri) este în conformitate cu propunerea Parlamentului European.

Amendamentul 3

Articolul 7 alineatul (2)

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Într-o treime din statele membre, semnatarii trebuie să reprezinte cel puțin numărul minim de cetățeni prevăzut în anexa I.	Într-o treime <u>un sfert</u> din statele membre, semnatarii trebuie să reprezinte cel puțin numărul minim de cetățeni prevăzut în anexa I.

Expunere de motive

Inițiativa cetățenilor trebuie să fie un instrument accesibil cetățenilor, ceea ce înseamnă că pragul nu trebuie să fie prea ridicat. Condiția ca semnăturile să provină dintr-un sfert din statele membre (adică șapte, în actuala UE cu 27 de membri) este în conformitate cu propunerea Parlamentului European. Din motive de coerență, această condiție trebuie să figureze și la articolul 7 alineatul (2).

Amendamentul 4

Articolul 8

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Decizia privind admisibilitatea unei inițiative propuse de cetățeni	Decizia privind admisibilitatea unei inițiative propuse de cetățeni
1. După colectarea a 300 000 de declarații de susținere în conformitate cu articolul 5 de la semnături provenind din cel puțin trei state membre, organizatorul va prezenta Comisiei o cerere în vederea unei decizii privind admisibilitatea inițiativei propuse de cetățeni. În acest scop, organizatorul utilizează formularul prezentat în anexa V.	1. După colectarea a 300 000 de declarații de susținere în conformitate cu articolul 5 de la semnături provenind din cel puțin trei <u>state membre</u> , organizatorul va prezenta Comisiei o cerere în vederea unei decizii privind admisibilitatea inițiativei propuse de cetățeni. În acest scop, organizatorul utilizează formularul prezentat în anexa V.
2. În termen de două luni de la primirea cererii la care se face referire la alineatul (1), Comisia ia o decizie privind admisibilitatea. Inițiativa propusă de cetățeni se consideră admisibilă dacă îndeplinește următoarele condiții:	2. În termen de două luni de la primirea cererii la care se face referire la alineatul (1), Comisia ia o decizie privind admisibilitatea. Inițiativa propusă de cetățeni se consideră admisibilă dacă îndeplinește următoarele condiții:
a) se referă la o chestiune pentru care poate fi adoptat un act legislativ al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor și	a) se referă la o chestiune pentru care poate fi adoptat un act legislativ al Uniunii în scopul punerii în aplicare a tratatelor și
b) se încadrează în sfera de competență a Comisiei pentru prezentarea unei propuneri.	b. se încadrează în sfera de competență a Comisiei pentru prezentarea unei propuneri.
3. Decizia la care se face referire la alineatul (2) se notifică organizatorului inițiativei propuse de cetățeni și se publică.	3. Decizia la care se face referire la alineatul (2) se notifică organizatorului inițiativei propuse de cetățeni și se publică.

Expunere de motive

Ca urmare a amendamentului 1 la articolul 4.

Amendamentul 5

Articolul 9

Textul propus de Comisie	Amendamentul CoR
Dispoziții privind verificarea și certificarea declarațiilor de susținere de către statele membre 1. După colectarea de la semnatori a declarațiilor de susținere necesare, în conformitate cu articolele 5 și 7, și cu condiția unei decizii pozitive a Comisiei cu privire la admisibilitatea inițiativei propuse de cetățeni în conformitate cu articolul 8, organizatorul prezintă declarațiile de susținere, pe suport de hârtie sau în format electronic, autorităților competente relevante menționate la articolul 14 spre verificare și certificare. În acest scop, organizatorul utilizează formularul prezentat în anexa VI. Organizatorul prezintă declarațiile de susținere statului membru care a eliberat documentul de identificare menționat în declarațiile respective. 2. În termen de cel mult trei luni, autoritățile competente verifică, pe baza unor controale corespunzătoare, declarațiile de susținere care i-au fost prezentate și eliberează organizatorului un certificat conform cu modelul prezentat în anexa VII, care certifică numărul de declarații de susținere valide pentru statul membru respectiv. 3. Certificatul menționat la alineatul (2) se eliberează gratuit.	Dispoziții privind verificarea și certificarea declarațiilor de susținere de către statele membre 1. După colectarea de la semnatori a declarațiilor de susținere necesare, în conformitate cu articolele 5 și 7, și cu condiția unei decizii pozitive a Comisiei cu privire la admisibilitatea inițiativei propuse de cetățeni în conformitate cu articolul 8, organizatorul prezintă declarațiile de susținere, pe suport de hârtie sau în format electronic, autorităților competente relevante menționate la articolul 14 spre verificare și certificare. În acest scop, organizatorul utilizează formularul prezentat în anexa VI, <u>la care anexează bugetul cheltuielilor efectuate și sursele de finanțare folosite.</u> Organizatorul prezintă declarațiile de susținere statului membru care a eliberat documentul de identificare menționat în declarațiile respective. 2. În termen de cel mult trei luni, autoritățile competente verifică, pe baza unor controale corespunzătoare, declarațiile de susținere care i-au fost prezentate și eliberează organizatorului un certificat conform cu modelul prezentat în anexa VII, care certifică numărul de declarații de susținere valide pentru statul membru respectiv. 3. Certificatul menționat la alineatul (2) se eliberează gratuit.

Expunere de motive

Articolul 4 îl obligă pe organizator să menționeze în prealabil sursele de finanțare care vor acoperi cheltuielile determinate de inițiativă. Este posibil ca în această etapă a procedurii să nu se cunoască toate contribuțiile economice care vor fi obținute, ceea ce face necesară solicitarea, la sfârșitul procesului, a unui raport care să justifice cheltuielile realizate efectiv și proveniența resurselor utilizate, respectându-se astfel principiul informării și transparenței. Pentru a facilita îndeplinirea acestei cerințe, s-ar impune elaborarea unui formular simplu, care să fie anexat la regulament.

Bruxelles, 10 iunie 2010

Președinta
Comitetului Regiunilor
Mercedes BRESSO

Prețul abonamentelor în 2010
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, versiunea tipărită + CD-ROM, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L+C, CD-ROM, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), CD-ROM, ediție bisăptămănală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, *Jurnalele Oficiale* publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur CD-ROM multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Formatul CD-ROM va fi înlocuit în cursul anului 2010 cu formatul DVD.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

■ **Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene**
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO